

IJA # 1628

סדור קהלת יעקב מנחה וערבית

Sidur Kēhilat Ya`ākov Minḥah ye-`Arvit

Shoḥet, Ya`ākov Mosheh

Baghdad, 5722 (1961 or 1962)





Handwritten Arabic script in black ink, appearing to be the start of a line or a small phrase.

Large, flowing handwritten Arabic calligraphy in blue ink, possibly a signature or a large decorative element.

Handwritten Arabic calligraphy in blue ink, including a large, stylized character that resembles 'س' (S).

Small handwritten Arabic characters in black ink, possibly 'س' and 'ي'.

Handwritten Arabic calligraphy in blue ink, possibly a signature or a small note.

Handwritten Arabic calligraphy in blue ink, possibly a signature or a small note.

Handwritten Arabic calligraphy in black ink, written vertically on the right page.



350

تاريخ تصحيح دلائل
السارسي
من تصحيح صالح دابيل
١٩٦٧ - ١٩٦٨

عبد نعيم
دلائل

קבלה מן רז"ל שכל האומר למנצה בנגינות בצורת המנורה
לא יקרה לו דבר רע ויצליח במעשיו.

למנ	צחב	נגי	נו	תמז	מור	שיר
יברכנו אלהים וייראו אותו כל	ארץ נתנה יבולה יברכנו אלהים	יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם	ישמחו וירננו לאמים כי תשפט עמים ואלהינו	יודוך עמים אלהים יודוך עמים	לדעת בארץ דרכי בכל גוים	אלהים יחנו ויברכנו יאר פניו
לפסי ארץ	לפסי ארץ	לפסי ארץ	לפסי ארץ	לפסי ארץ	לפסי ארץ	לפסי ארץ

ס"ח צום
גימטריא קול ממון
ס"ח הכם
גימטריא אדני הלל

בארץ תנחם סלה:

אסור לדבר בבית הנסות שיחה במלה
וכיחור בחזרת השיץ ובקריאת התורה.

פתיחת אליהו הנביא זי"ע"א

פ"ב לומר פתיחת אליהו ז"ל קודם כל תפלה כי היא פותחת הלב.
בבגדאד נוהגים לאמרה ע"ג הנפטר תוך י"ב חדש ואו' אחריה קדיש.

ויהי נועם ה' אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו
ומעשה ידינו כוננהו:

פתיחת אליהו הנביא זכור לטוב
ואמר רבון עלמין דאנת
הוא חד ולא בחשבון. אנת הוא
עלאה על כל עלאין סתימא על
כל סתימין לית מחשבה תפיסא
בך בכל. אנת הוא דאפקת עשר
תקונין וקרנין לון עשר ספירן
לאנתהא בהון עלמין סתימין דלא
אתגלון ועלמין דאתגלון. ובהון
אתפסאות מבני נשא. ואנת הוא
דקשיר לון ומיחד לון. ובגין דאנת

מִלְגָּאוּ כָּל מֵאן דְּאִפְרִישׁ חַד מִן
 חֲבֵרִיהּ מֵאֲלִין עֶשְׂרֵי אֶתְחַשֵּׁיב לִיהּ
 כְּאֵלוּ אִפְרִישׁ בְּהּ. וְאֲלִין עֶשְׂרֵי
 סְפִירָן אֲנִין אֲזִלִין כְּסִדְרָן חַד אֲרִיךְ
 וְחַד קָצֵר וְחַד בֵּינֵנִי. וְאַנְתָּה הוּא
 דְּאֲנֵהִיג לֹן. וְלִית מֵאן דְּאֲנֵהִיג לְךָ
 לֹא לְעֵילָא וְלֹא לְתַתָּא וְלֹא מִכַּר
 סְטָרָא. לְבוּשִׁין תַּקְנִית לֹן דְּמַנְהִיבֵהוּ
 בְּרַחֵן נִשְׁמַתִּין לְבָנֵי נִשְׂאָא. וּבְמַחַ
 גּוּפִין תַּקְנִית לֹן דְּאֶתְקַרְיָאוּ גּוּפָא
 לְבָנֵי לְבוּשִׁין דְּמַכְסִין עֲלֵיהֶון
 וְאֶתְקַרְיָאוּ בְּתַקְוִיָּא דְּאֵי חֶסֶד
 דְּרוּעָא יִמְנָא. גְּבוּרָה דְּרוּעָא
 שְׂמַאלָא. תַּפְאֲרַת גּוּפָא. נְעֻחַ וְהוּד
 תְּרִין שׁוּקִין. יְסוּד סִימָא דְּגּוּפָא

אוֹת בְּרִית קִדְשׁ. מַלְכוּת פְּה תוֹרָה
 שְׁבַעֲל פְּה קְרִינֵן לָהּ. הַכְּמָה מוּחָא
 אִיהוּ מַחְשְׁבָה מִלְגָּאוּ. בִּינָה לְבָא
 וּבָה הֲלֵב מִבִּין. וְעַל אֲלִין תְּרִין
 כְּרִיב הַנְּסִתְרוּת לִירוּזְשָׁלַיִם אֲדוּמֵי
 אֲלֵהִינֵנוּ. כְּתֵר עֲלִיִן אִיהוּ כְּתֵר
 מַלְכוּת. וְעַלִּיהּ אֶתְמַר מְגִיד
 מִרְאשִׁית אַחֲרִית. וְאִיהוּ קַרְקַפְתָּא
 דְּתַפְלֵי. מִלְגָּאוּ אִיהוּ יוֹד ה"א וְא"ו
 ה"א דְּאִיהוּ אֶרְבָּה אֲצִילוֹת. אִיהוּ
 שְׁקִי דְּאֵילָנָא בְּדְרוּעוּי וְעַנְפוּי.
 כְּמִיא דְּאֶשְׁקִי לְאֵילָנָא וְאֶתְרַבִּי
 בְּהֵוָה שְׁקִי:

רְכוּן עֲלָמִין אֲנָתְהוּ עֵלְת הָעֵלוֹת
 וְסַבְתַּת הַסְּבּוֹת דְּאֶשְׁקִי לְאֵילָנָא

בַּהֲהוּא נְבִיעֵי. וְהַהוּא נְבִיעֵי אִיהוּ
 כְּנִשְׁמָתָא לְגוּפָא דְאִיהוּ חַיִּים
 לְגוּפָא. וְכֵן לִית דְּמִזִּין וְלִית דְּיוֹקְנָא
 (דְּגוּפָא) מִכָּל מַה דְּלָגָא וְלָבַר.
 וְכִרְאֵת שְׂמַיָא וְאַרְעָא. וְאַפְקֵת
 מִנְהוֹן שְׂמַשָּׁא וְסִיחָרָא וְכוּכְבָּיָא
 וּמְזֵלִי. וּבְאַרְעָא אֵילָנִין וְדִשְׁאִין
 וְגִנְתָא דְעֵדֶן וְעֵשְׂבִין וְחַיִּין וְעוֹפִין
 וְנוֹנִין וּבְעִירִין וּבְנֵי נֶשָׂא.
 לְאַשְׁתְּמוּדְעָא בְהוֹן עֲלָאִין וְאִיד
 יִתְנַהֲגוּן בְהוֹן עֲלָאִין וְתַתְּאִין. וְאִיד
 אִשְׁתְּמוּדְעָן מֵעֲלָאִי וְתַתְּאִי וְלִית
 דְּיַדַּע בְּךָ כְּלָל. וְכֵן מִנְּךָ לִית יְהוּדָא
 בְּעֲלָאִי וְתַתְּאִי. וְאַנְתָּ אִשְׁתְּמוּדְעָ
 אֲדוֹן עַל כְּלָא. וְכֵן סְפִירָן כָּל חַד

אִית לִיה שֵׁם יְדִיעָ. וּבְהוֹן אֲתְקַרִיאוּ
 מִלְּאַכְבָּיָא. וְאַנְתָּ לִית לְךָ שֵׁם יְדִיעָ
 דְּאַנְתָּ הוּא מְמַלְּא כָּל שְׂמָהֵן וְאַנְתָּ
 הוּא שְׁלִימוֹ דְּכָלְהוֹן. וְכֵן אֲנַת
 תְּסַתְּלַק מִנְהוֹן. אִשְׁתְּאֲרוּ כְּלָהוּ
 שְׂמָהֵן כְּגוּפָא בְלָא נִשְׁמָתָא. אֲנַת
 חַפִּים וְלָאוּ כְּחַכְמָה יְדִיעָא. אֲנַת הוּא
 מִבִּין וְלָאוּ מִכְּנֵה יְדִיעָא. לִית לְךָ
 אֲתֵר יְדִיעָא. אֲלָא לְאַשְׁתְּמוּדְעָא
 תְּקַפְּךָ וְחִילְךָ לְבְנֵי נֶשָׂא. וְלְאַחַזְזָא
 לִזֵּן אִיד אֲתִנְהִיג עֲלֵמָא כְּדִיעָא
 וּבְרַחֲמֵי דְאֲנִין צְדָק וּמִשְׁפָּט כְּפִוּם
 עוֹבְדֵיהוֹן דְּבְנֵי נֶשָׂא. דִּין אִיהוּ
 גְבוּרָה. מִשְׁפָּט עֲמוּדָא דְאַמְצֵעִיתָא.
 צְדָק מַלְכוּתָא קְדִישָׁא מֵאֲזֵי צְדָק

תרין סמכי קשומי. הין צדק אות
 ברית. כלא לאחזקה איך אתנהיג
 עלמא. אבל לאו דאית לך צדק
 ידיעא דאיהו דין. ולא משפט
 ידיעא דאיהו רחמי. ולא מכל
 אלין מדות כלל. קום רבי שמעון
 ונתחדשון מלין על ידך. דהא
 רשותא איה לך לגלאה רזין
 טמירין על ידך מה דלא אתיהיב
 רשי לגלאה לשום בר נש עד כען:
 קם רבי שמעון פתח ואמר לך
 יהוה ^{אחיהו} הגדלה והגבורה
 וכו. עלאין שמעו אנון המיכין
 דחברון ורעיא מהימנא אתערו
 משנתכון. הקיצו ורננו שוכגי עפר.

אלין אנון צדיקיא דאנון מסטרא
 דההוא דאתמר בה אני ישנה ולפי
 ער. ולא אנון מתים. ובגין דא
 אתמר בהון הקיצו ורננו וכו. רעיא
 מהימנא אנת ואבהן הקיצו ורננו
 לאתערו תא דשכינתא דאיהו
 ישנה בגלותא. דעד כען צדיקיא
 פלהו דמיכין ושנתא בחוריהון. מיד
 יהיבת שכינתא תלת קלין לגבי
 רעיא מהימנא ויימא ליה קום רעיא
 מהימנא דהא עלך אתמר קול דודי
 דופק לגבאי בארבע אתון דיליה.
 ויימא בהון פתחי לי אחותי רעיתי
 יונתי תמתי. דהא תם עונך בת ציון
 לא יוסיף להגלותך. שר אשי נמלא

טל מאינמלא טל אלא אמר קדשא
ברוך הוא. אנת חשבת דמיומא
דאתחרב בי מקדשא דעאלנא
בביתא דילי ועאלנא בישובא לאו
הכי דלא עאלנא כל זמנא דאנת
בגלותא. הרי לך סימנא שראשי
נמלא טל ה"א שכנתא בגלותא.
שלימו דילה ותיים דילה איהו טל.
ודא איהו יו"ד ה"א וא"ו. וה"א איהו
שכנתא דלא מחשבן ט"ל אלא
יו"ד ה"א וא"ו דסליקו אתון לחשבן
ט"ל. דאיהו מליא לשכנתא
מנביעו דכל מקורין עלאין. מיד
יקום רעיא מהימנא ואבהן קדישין
עמיה. עד כאן רזא דיהודא.

ברוך יהוה וארמי יאחזנתי לעולם אמן ואמן:

בענת אמן וכוון שהיא ספר אדרתיה

ויהנהגל ויתקדש שמייה רבא. אמן
בעלמא דיברא כרעותיה.
וימליך מלכותיה. ויצמה פורקניה.
ויקרב משיחיה. אמן בתיכון וכוון וכוון
ובתי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן
קריבו ואמרו אמן: אמן יהא שמייה רבא
מברך. לעלם לעלמי עלמיא
יתברך וישתבח ויתפאר ויתרום.
ויתנשא. ויתהדר ויתעלה. ויתהלל
שמייה דקודשא בריך הוא. אמן
לעילא מן כל ברכתא. שירתא.
תשכהתא ונחמתא. דאמירן
בעלמא ואמרו אמן: אמן

עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָן וְעַל תַּלְמֵי דִּיהוֹן
 וְעַל כָּל תַּלְמֵי דִּי תַּלְמֵי דִּיהוֹן.
 דְּעַסְקִין בְּאוֹרֵיהָא קִדְשָׁתָא. דִּי
 בְּאַתְרָא הִדִּין וְדִי בְּכָל אַתְרָא וְאַתְרָא.
 יְהֵא לְנָא וְלִהוֹן וְלִכְוֹן הִנָּא וְהַסְדָּא
 וְרַחֲמֵי. מִן קָדָם מְאֵרִיה שְׁמִיָּא
 וְאַרְעָא וְאַמְרוּ אֲמֵן: אֲמֵן יְהֵא שְׁלָמָא
 רַבָּא מִן שְׁמִיָּא. הַיִּים וְשַׁבְעַ וְיִשׁוּעָה
 וְנַחֲמָה וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגֵאֲלָה
 וְסַלְיָחָה וְכַפְרָה וְרִיחָה וְהַצְלָה. לָנוּ
 וְלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאַמְרוּ אֲמֵן: אֲמֵן
 עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמֵרוֹמָיו. הוּא בְּרַחֲמָיו
 יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ. וְעַל כָּל
 עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאַמְרוּ אֲמֵן:

קדיש לה' לא ימכר ולא יגאל

לכית הכנסת

ואין רשות להוציאו לחוץ כלל ועקר

הקדישו ה'

למנוחת גר"ן של:

לחדש

נפטר

ביום

שנת ה'

תנצב"ה

וזהו בתפלת המנחה לאומרה בצבור ובזמנה שהוא מתשע שעות
 ומחצה בשעות זמניות, עד י"ג דקים אחרי שקיעת החמה, ובשעת
 הרחק כגון שרוצה לנסוע או אונס אחר שמוכרח להקדים, יכול
 להתפלל שש שעות ומחצה דהיינו חצי שעה אחר תצות היום.
 לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בדחילו ורחימו
 ורחימו ורחילו ליחרא שם י"ה בזה ביהודא שלים
 (יהיה) בשם כל ישראל, הנה אנחנו באים להתפלל
 תפלת מנחה שתקן יצחק אע"ה עם כל המצות הכלולות
 בה לחקן את שורשה במקום עליון לעשות נחת רוח
 ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו ויהי נועם וכו'.

לְמַנְצַחַ עַל-הַגְּתִיתָ. לְבְנֵי-קִרְחַ
 מִזְמוֹר: מֵהַ-יְדִידוֹת
 מִשְׁבְּנוֹתֶיךָ יְהוָה וְאֵדְנִי יֵאֱהוּבִי ^{יֵאֱהוּבִי} צְבָאוֹת:
 נִבְסַפָּה וְגַם-כִּלְתֵּהּ אֲנִפְשִׁי לְחַצְרוֹת
 יְהוָה וְאֵדְנִי יֵאֱהוּבִי ^{יֵאֱהוּבִי} לְבִי וּבְשָׂרִי וּרְגָלָי וְאֵל
 חַי: גַּם-צַפּוֹר וּמְצָאָה בֵּית וּדְרוֹר וְקָן
 לָהּ אֲשֶׁר-שָׂתָה אֶפְרָחֶיהָ אֶת-
 מִזְבְּחוֹתֶיךָ יְהוָה וְאֵדְנִי יֵאֱהוּבִי ^{יֵאֱהוּבִי} צְבָאוֹת מַלְכִי
 וְאֵלֹהֵי: אֲשֶׁר־יֹשְׁבֵי בֵיתְךָ. עוֹד

יְהַלְלוּךָ סֵלָה: אֲשֶׁר־י אָדָם עוֹזִילוֹ
 בְּךָ. מִסְּלוֹת בְּלִבָּבָם: עֲבָרִי בְּעַמְּךָ
 הַבָּבָא מֵעֵין יִשְׁתוּוּהוּ. גַּם-בְּרִכּוֹת
 יַעֲטֶה מוֹרָה: יִלְכוּ מִחֵל אֶל-חֵיל.

וְרָאָה אֶל-אֱלֹהִים בְּצִיּוֹן: יְהוָה וְאֵדְנִי יֵאֱהוּבִי
 אֱלֹהִים צְבָאוֹת שְׁמָעָה תְּפִלָּתִי.
 הֲאֵזִינָה אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה: מִגִּזְנוֹ
 רָאָה אֱלֹהִים. וְהִבַּט פָּנָי מִשִּׁיחָךָ:
 כִּי טוֹב יוֹם בְּחֻצְרֶיךָ מֵאֶלֶף בְּחֵרְתִי
 הַסְּתוּפִי בְּבֵית אֱלֹהֵי. מִדְּוָר בְּאֶהְרֵי-
 רִשְׁעִי: כִּי שָׁמַשׁ וּמִיָּן יְהוָה וְאֵדְנִי יֵאֱהוּבִי
 אֱלֹהִים חַן וְכֶבֶד יְהוָה יְהוָה וְאֵדְנִי יֵאֱהוּבִי
 לֹא-יִמְנַע טוֹב לְהִלְכִים בְּתַמִּים:
 יְהוָה וְאֵדְנִי יֵאֱהוּבִי ^{יֵאֱהוּבִי} צְבָאוֹת. אֲשֶׁר־י אָדָם
 בַּטַּח בְּךָ:

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:
 צוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
 אֲלֵהֶם אֶת־קַרְבְּנֵי לַחֲמוֹ לְאִשֵּׁי
 רִיחַ נִיחֹחַי תִּשְׁמְרוּ לְהַקְרִיב לִי
 בְּמוֹעֵדוֹ: וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה הָאִשָּׁה
 אֲשֶׁר תִּקְרִיבוּ לַיהוָה ^{יֵאֱהוֹנָהי} כְּבָשִׂים
 בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם שְׁנַיִם לַיּוֹם עֲלֶיהָ
 תִּמִּיד: אֶת־הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה
 בַּבֶּקֶר וְאֶת הַכֶּבֶשׂ הַשְּׁנַיִ תַּעֲשֶׂה
 בֵּין הָעֲרֻבִים: וְעִשְׂוֹרִית הָאִיפָה סִלַּת
 לְמִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כִּתִּית רְבִיעֵת
 הַחֵיָן: עֲלֹת תִּמִּיד הַעֲשִׂיהָ בְּהַר סִינַי
 לְרִיחַ נִיחֹחַ אִשָּׁה לַיהוָה ^{יֵאֱהוֹנָהי}:
 וְנִסְכּוֹ רְבִיעֵת הַחֵיָן לְכֶבֶשׂ הָאֶחָד
 בַּכֶּדֶשׁ הַסֶּךָ נִסְךְ שֶׁכֶר לַיהוָה ^{יֵאֱהוֹנָהי}:

וְאֶת הַכֶּבֶשׂ הַשְּׁנַיִ תַּעֲשֶׂה בֵּין
 הָעֲרֻבִים כְּמִנְחַת הַבֶּקֶר וְנִסְכּוֹ
 תַּעֲשֶׂה אִשָּׁה רִיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה ^{יֵאֱהוֹנָהי}:
 סֵנִי גְדוֹל וְגוּרָא הוּא אִמִּירַת פְּסוּם הַקְּטוֹרֶת נִיֵּץ בְּכֹל יוֹם. כ"ט
 כַּבֶּקֶר קוֹדֵם תַּפְּלַת שְׁחָרִית וְאַחֲרֶיהָ, וְפַעַם א' קוֹדֵם מִנְחָה.
 וְצִרִיךְ לְכוּיִן בַּה הֶרְבֵּה, וְכוּזוֹתִיק הַסְּלִיג כַּה מֵאֵד וּזֵיל אֶרֶשׁ אִי בְּנֵי
 נִשָּׂא הוּו יִדְעִין כְּמֵא עֵלֵאָה עוֹבֵדֵא דַקְטוֹרַת קְסִי קִבִּיָּה הוּו נִשְׁלִי כֹל
 מֵלֵא וּמֵלֵא וְהוּו סִלְקִין לֵה עֶטְרָה עַל רִישֵׁיהוּ כְּכִתְרָא דְרַהֲבָא וְכוּ'.
 אֶתָּה הוּא יְהוָה ^{יֵאֱהוֹנָהי} אֵלֵהֵינוּ
 שֶׁהַקְּטִירוֹ אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ
 אֶת קְטֹרֶת הַסַּמִּים בְּזִמְנֵן שְׁפִירַת
 הַמִּקְדָּשׁ קִיָּם בְּאֲשֶׁר צִוִּיתָ אוֹתָם
 עַל־יַד מֹשֶׁה נְבִיאָךְ כְּכַתּוּב בְּתוֹרָתְךָ:
 וַיֹּאמֶר יְהוָה ^{יֵאֱהוֹנָהי} אֶל־מֹשֶׁה קַח
 לָךְ סַמִּים נְטִיף אוֹשְׁחָלֶלֶת
 וְחִלְבֵּנָה סַמִּים וּלְבֵנָה זָכָה בַד בְּבַד
 יִהְיֶה: וְעִשְׂוֹת אֶתָּה קְטֹרֶת רִיחַ

מַעֲשֵׂה רוּקַח מִמַּלְחָה טָהוֹר קִדְשׁ:
 וְשִׁחֲקֵת מִמְּנֶה הַדֶּק וְנִתְתָּה מִמְּנֶה
 לִפְנֵי הָעֵדוּת בְּאֵהָר מוֹעֵד אֲשֶׁר
 אֲוַעֲד לְךָ שְׁמָה קִדְשׁ קִדְשִׁים תִּהְיֶה
 לָכֶם: וְנֹאמַר וְהִקְטִיר עָלָיו אֶהָרֹן
 קִטְרֵת סַמִּים בַּבֶּקֶר בַּבֶּקֶר בְּהִיטִיבוּ
 אֶת־הַנִּירֹת יִקְטִירָנָה: וּבַהֲעֵלֶת אֶהָרֹן
 אֶת־הַנִּירֹת בֵּין הָעֲרֻבִים יִקְטִירָנָה
 קִטְרֵת תָּמִיד לִפְנֵי יְהוָה ^{יֵהוָה אֱהוּבָה}
 לְדֹרֹתֵיכֶם:

תִּנּוּר בָּנָן פִּטּוּם הַקִּטְרֵת בִּיצֵד. שְׁלֹשׁ
 מֵאוֹת וְשָׁשִׁים וְשִׁמּוֹנֶה מְנִים הָיוּ
 בָּהּ. שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשָׁשִׁים וְחֲמִשָּׁה
 בְּמִנְיֵן יָמוֹת חֲחֻמָּה מְנֶה בְּכָל־יּוֹם.
 מִחֲצִיתוֹ בַּבֶּקֶר וּמִחֲצִיתוֹ בְּעֶרֶב.

וְשִׁלְשָׁה מְנִים יִתְרִים שְׁמָהֶם מְכֻנִּים
 כֹּהֵן גְּדוֹל וְנוֹטֵל מֵהֶם מְלֹא חֲפָנָיו
 בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים. וּמִחֲזִירֹן לְמִכְתֶּשֶׁת
 בְּעֶרֶב יּוֹם הַכִּפּוּרִים כִּדְרִי לְקִיּוֹם מִצְוֹת
 דְּבָקָה מִן הַדְּבָקָה. וְאַחַד עֶשֶׂר סְמָנִים
 הָיוּ בָּהּ. וְאֵלֶּיֶן <sup>(סוּב לְמִנּוּחַם בְּאַצְבְּעוֹתָיו אֶהֱצִירֵי
 שֶׁל יָד יָמִין)</sup>
 בְּוַהֲצִפוֹרֵן. גְּוַהֲחֻלְבָּנָה. דְּוַהֲלְבוֹנָה.
 מִשְׁבַּקֵּל שְׁבַעִים שְׁבַעִים מְנֶה. ה' מוֹר.
 יוֹקְצִיעָה. יוֹשְׁבוֹלֵת גְּרֵד. יוֹכְרָבוּם.
 מִשְׁבַּקֵּר שְׁשָׁה עֶשֶׂר שְׁשָׁה עֶשֶׂר מְנֶה.
 ה' הַקּוֹשֵׁט שְׁנַיִם עֶשֶׂר. י' קְלוּפָה
 שְׁלֹשָׁה. י"א קְנָמוֹן תְּשַׁעָה. בּוֹרִית
 כְּרִשִׁינָא תְּשַׁעָה קַבִּין. י"ז קַפְרִיסִין
 סְאִין תֵּלֵת וְקַבִּין תֵּלְתָא. וְאִם לֹא
 מִצָּא י"ז קַפְרִיסִין מִבֵּיא חֲמַר חִיּוֹר

עתיק. מלח סדומית רובע. מעלה
 עשן כל שהוא. רבי נתן הבבלי
 אומר אף כפת הירדן כל שהיא.
 אם נתן בה דבש פסלה. ואם חסר
 אחת מכל סממניה חייב מיתה:
 רבן שמעון בן נמליאל אומר הצרי
 אינו אלא שרף הנוטף מעצי
 הקטף. בזרית ברשינא למה הוא
 באה כדי לשפות בה את הצפורן
 כדי שתהא נאה. יין בקריסין למה
 הוא בא כדי לשרות בו את הצפורן
 כדי שתהא עזה. והלא מי רגלים
 יפין לה אלא שאין מכניסין מי
 רגלים במקדש מפני הכבוד:
 תנא רבי נתן אומר כשהוא שוחק

אומר הדין היטב. היטב הדין.
 מפני שהקול יפה לבשרים. פטמה
 לחצאין כשרה. לשליש ולרביע לא
 שמענו. אמר רבי יהודה זה הכלל
 אם כמדתה כשרה לחצאין.
 ואם חסר אחת מכל סממניה
 חייב מיתה:

תני בר קפרא אחת לששים או
 לשבעים שנה היתה באה של
 שירים לחצאין. ועוד תני בר קפרא
 אלו היה נותן בה קרמוב של דבש
 אין אדם יכול לעמוד מפני ריחה.
 ולמה אין מערבין בה דבש מפני
 שהתורה אמרה כי כל שאר וכל
 דבש לא תקטירו ממנו אשה

ישברו. ואתה נותן להם את-אכלם
בעתו: פותח את-ידך ^{(יכוין סאד כספוק זה}

כי בו עיקר הפרנסה. ויכוין שהוא ית' משגיח וזן ומפרנס לכל.
ויש פורשים כמיהם כלפי השמים והוא סימן לקבלת השפע
מלמעלה. וכשיאמר פותח את ידך יכוין ר"ת שם פא"י
שהוא מספר יאהדונה"י. ומספר סא"ל. וס"ת חת"ך
ומשביע ^(ג"י חת"ך) לכל-חי רצון צדיק
יהוה אלהי אהדונה"י בכל-הרְכוּיו. והחסיד
בכל-מעשיו: קרוב יהוה אלהי אהדונה"י
לכל-קראיו. לכל אשר יקראהו
באמת: רצון-יראיו יעשה. ואת-
שועתם ישמע ויושיעם: שומר
יהוה אלהי אהדונה"י את-כל-אהביו. ואת
כל-הרשעים ישמיד: תהלת יהוה אלהי
אהדונה"י ידבר-פי ויברך כל-בשר שם
קדשו לעולם ועד: ואנחנו נברך
יהי מעתה ועד-עולם תללויה:

תבון תפלתי קמרת לפניך. משאת
כפי מנחת-ערב: הקשיבה |
לקול שועי מלכי ואלהי. כ"י-
אלהיך אתפלה: ואוי חצי קדיש ^(דף יא)

וזהו מאד ככל ברכה שיברך לבסא הישב את הא' של מלת אתה
ולא יאמר ברוכתה. וכן הא' של מלת יהודה ולא יאמר דו"ג.
אדני יפסיק לשפתי תפתח. ופי יגיד תהלתך:
ברוך אתה יהוה אלהי אהדונה"י ^(א) אלהינו
ואלהי אבותינו. אלהי אברהם.
אלהי יצחק ואלהי יעקב. האל
הגדול הגבור והנורא. אל עליון.
גומל חסדים טובים. קונה הכל
וזוכר חסדי אבות. ומביא גואל
לבני בנייהם למען שמו באהבה:
כשיאמר כאהבה יכוין למסור עצמו על קדוש השם
בעשיית אומרים וברנו לחיים. מלך חפץ בחיים. כתבנו
בספר חיים. למענה אלהים חיים: ואם שכח אינו חוזר.

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגִּן: (כתיבת סגן)

יכוין שהיא מספר ג"ס אל) בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

יאהדונהי (הד) מַגִּן אַבְרָהָם:

אַתָּה גְּבוּר לְעוֹלָם אֱלֹהֵינוּ ^(י"ח אנלא) מְחִיָּה
מֵתִים אַתָּה. רַב לְהוֹשִׁיעַ.

בקין אוטר מוריד הטל

אם אמר משיב הרוח ולא נזכר עד שאמר ברוך אתה ה' חזור לראש.

כחורף משיב הרוח ומוריד הגשם

אם אמר מוריד הטל אינו חזור.

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד. מְחִיָּה מֵתִים

בְּרַחֲמִים רַבִּים. סוּמֵךְ

נוֹפְלִים. וְרוֹפֵא חוֹלִים. וּמַתִּיר

אֲסוּרִים. וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עָפָר.

מִי כְמוֹךָ בַּעַל יְבִטָּא הֵיטֵב אֵת הַעִיּוֹן גְּבוּרוֹת

וּמִי דוֹמֶה לָךְ. מֶלֶךְ יַמּוֹת וּמְחִיָּה

וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

בעשרת ימי תשובה אוסרים, ואם לא אמר אינו חזור.

מִי כְמוֹךָ אֵב הַרְחֵקֵן זוֹכֵר יַצְדִּיקוּ בְּרַחֲמִים לְמִים:

וּנְאֻמֵּן אַתָּה לְהַחְיִית מְתִים: בְּרוּךְ

אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{יאהדונהי} מְחִיָּה הַמְתִים:

בחזרת העמידה הש"צ אוטר

נְקַדִּישְׁךָ וְנַעֲרִיצְךָ כְּנוֹעַם שֵׁים סוּד שְׂרָפֵי קִדְשׁ

הַמִּשְׁלָשִׁים לְךָ קִדְשָׁה וְכוּן כְּתוּב

על יד נביאך. וְקָרָא יְהוָה אֵל יְהוָה וְאָמַר: קִדְוֵשׁ.

קִדְוֵשׁ. קִדְוֵשׁ. יְהוָה ^{יאהדונהי} צְבָאוֹת מְלֵא

כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: לְעַמְתָּם מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים.

בְּרוּךְ כְּבוֹד יְהוָה ^{יאהדונהי} מִמְקוֹמוֹ. וּבְדַבְרֵי

קִדְשְׁךָ כְּתוּב לְאָמַר: יְמַלֹּךְ יְהוָה ^{יאהדונהי}

לְעוֹלָם אֱלֹהֵינוּ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הַלְלוּיָהּ:

אַתָּה קִדְוֵשׁ וְשִׁמְךָ קִדְוֵשׁ. וּקִדְוֵשִׁים

בְּכָל־יּוֹם יְהַלְלוּךָ סְלָה: בְּרוּךְ

אַתָּה יְהוָה ^{יאהדונהי} הָאֵל הַקִּדְוֵשׁ:

בעשיית אוסרים המלך הקדוש:

ואם אמר הא הקדוש או שהוא מסופק, ולא נזכר תוך כדי דבור. חזור לראש. וכן הש"צ שטעה בחזרה. חזור לראש ואו' קדושה פעם שנית.

אתה חונן לאדם דעת ומלמד
לאנוש בינה.

כסוצאי שבת וכסוצאי יום טוב אומרים, ואם שכח אינו תוור.

אתה חוננתנו יהוה ^{יהוה}אלהינו מדע
והשכל. אתה אמרת להבדיל בין
קודש לחול ובין אור לחושך. ובין ישראל
לעמים ובין יום השביעי לששת ימי
המעשה. כשם שהבדלתנו יהוה ^{יהוה}אלהינו
אלהינו מעמי הארצות וממשפחות האדמה.
כך פדנו והצילנו משטן רע ומפגע רע
ומקל (מיני) גזרות קשות ורעות
המתרגשות לבא בעולם:

וחננו מאתך חכמה בינה ודעת:
ברוך אתה יהוה ^{יהוה}אלהינו חונן הדעת:
השיבנו אבינו לתורתך. וקרבנו
מלפניו לעבודתך.

והחזירנו בתשובה שלמה לפניך:
ברוך אתה יהוה ^{יהוה}אלהינו חונן הדעת
בתשובה:

סלח לנו אבינו כי חטאנו. מחול
לנו מלפניו כי פשענו. כי
אל טוב וסלח אתה: ברוך אתה
יהוה ^{יהוה}אלהינו חונן המרבה לסלוח:
ראה נא בענינו וריבה ריבנו. ומחר
לנאלנו גאלה שלמה למען
שמך ^(יכין יוד ה' אוא' ה' א' כי א' גוא' חזק אתה: שעולה מספר גאולה)
ברוך אתה יהוה ^{יהוה}אלהינו גואל ישראל:

בתענית צבור דהיינו כר' צומות אוסר כאן השליח צבור עננו
(דף לו.) אבל תענית צבור שקבלו על כל צרה שלא תבוא אוסר
השי' עננו בשוטף תפלה כמו היחיד.

רפאנו יהוה ^{יהוה}אלהינו ונרפא. הושיענו
ונושיעה. כי תהלתנו אתה.

וְהַעֲלֵה אֲרוּכָה וּמִרְפָּא לְכָל-
 תַּחֲלוּאֵינוּ. וְלְכָל-מִכְאוּבֵינוּ וְלְכָל-
 מַכּוֹתֵינוּ. כִּי אֵל רּוֹפֵא רַחֲמָן וְנִצְמָן
 אֲתָה: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדוּנְהִי
 רּוֹפֵא חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

אם אסר כרך עלינו בימות החמה, אם נזכר קודם שהגיע לעושה שלום חזור לברכנו, ואם הגיע לעושה שלום אפי' שלא עקר רגליו חזור לתחלת העמידה.

בְּקִי"ן בְּרַכְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל-
 מַעֲשֵׂי יְדֵינוּ. וּבְרַךְ שְׁנֵיתָנוּ
 בְּטִלְלֵי רְצוֹן בְּרָכָה וּגְדֻלָּה. וְתִהְיֶה
 אַחֲרֵיתָהּ חַיִּים וְשִׁבְעַתְּ שְׁלֹשׁ כַּשָּׁנִים
 הַטּוֹבוֹת לְבְרָכָה כִּי אֵל טוֹב
 וּמְטִיב אֲתָה וּמְבָרֵךְ הַשָּׁנִים: בְּרוּךְ
 אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדוּנְהִי מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים:

א) אם טעה ואמר ברכנו בימות הגשמים אם נזכר קודם שהתחיל תקע אומר שם ותן של ומסר לברכה. ב) אם נזכר אחר שהתחיל תקע יתחיל כדרכו ויאמר בשופע תפלה ותן של ומסר לברכה.

א) אם נזכר אחר שכרך שופע תפלה קודם שהתחיל רצה יאמר שם ותן של ומסר לברכה. ד) אם נזכר אחר שהתחיל רצה חזור מברך עלינו וגומר על הסדר. ה) אם לא נזכר אלא עד לאחר שאמר יהיו לרצון האחרון אפילו שלא עקר רגליו יחזור לתחלת העמידה. בחורף בְּרַךְ עַלֵינוּ יְהוָה יֵאָדוּנְהִי אֱלֹהֵינוּ
 אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת. וְאֶת כָּל-

מִיַּיִתְבוֹאֲתָהּ לְטוֹבָה. וְתִתֵּן מַלְוָה וּמְטָר
 לְבְרָכָה עַל כָּל-פְּנֵי הָאָדָמָה. וְרוּחַ
 פְּנֵי תִבְרָה וְשִׁבְעַתְּ אֶת הָעוֹלָם בְּלוֹ
 מְטוֹבָה. וּמִלֵּא יְדֵינוּ מְבָרְכוֹתֶיךָ
 וּמַעֲשֵׂי מִתְנּוֹת יְדֶיךָ. שְׂמֵרָה
 וְהַצִּילָה שָׁנָה זוֹ מִכָּל-דָּבָר רָע.
 וּמִכָּל-מִיַּיִ מִשְׁחִית וּמִכָּל-מִיַּיִ
 פּוֹרְעָנוֹת. וַעֲשֵׂה לָהּ תִקְוָה טוֹבָה
 וְאַחֲרֵית שְׁלוֹם. חוּס וְרַחֵם עָלֶיהָ וְעַל
 כָּל-תְּבוֹאֲתָהּ וּפִירוֹתֶיהָ. וּבְרָכָה
 בְּגִשְׁמֵי רְצוֹן בְּרָכָה וּגְדֻלָּה. וְתִהְיֶה

אחריתה חיים ושבע ושלום. בשנים
 הטובות לברכה. כי אל טוב ומטיב
 אתה ומברך השנים: ברוך אתה
 יהוה אלהי ^{יאהדונהי} מברך השנים:

תקע בשופר גדול לחרותנו. ושא
 גם לקבץ גליותינו. וקבצנו יחד
 מארבע כנפות ^(יכוין שם קדוש חב"ו) הארץ
 לארצנו: ברוך אתה יהוה אלהי ^{יאהדונהי}
 מקבץ גדחי עמו ישראל:

השיבה שופטינו בבראשונה.
 ויועצינו כבתחלה. והסר
 ממנו יגון ^(ססאל) ואנחה ^(לילית). ומלוד
 עלינו מהרה אתה יהוה אלהי ^{יאהדונהי}
 לבדך. בחסד וברחמים בצדק
 ובמשפט: ברוך אתה יהוה ואלהינו

^{יאהדונהי} מלך אוהב צדקה ומשפט:

^{יאהדונהי} בעשיית המלך המשפט: אם טעה ואמר מלך אוהב אינו חוזר.

למינים ולמלשינים אל תהי תקנה
 וכל הזדים פרגע יאבדו.

וכל אויביך ^(ססאל) וכל שונאיך ^(לילית)

מהרה יפרתו. ומלכות הרשעה
 מהרה תעקר ותשבר ותכלם

ותכניעם במהרה בימינו: ברוך

אתה יהוה אלהי ^{יאהדונהי} שובר אויבים

ומכניע מינים:

על הצדיקים ועל החסידים ועל

שארית עמך בית ישראל. ועל

פליטת בית סופריהם. ועל גרי

הצדק ועלינו. יהמו נא רחמיך

יהוה אלהי ^{יאהדונהי} אל הינו ותן שכר טוב

לְכַל־הַבוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בְּאַמֶּת.
 וְשִׁים חֲלָקְנוּ עִמָּהֶם. וְלַעֲוֹלָם לֹא
 גְבוּשׁ כִּי־בָךְ בְּטַחְנוּ. וְעַל חֲסִדֶּךָ
 הַגְּדוֹל בְּאַמֶּת נִשְׁעַנְנוּ: בְּרוּךְ אַתָּה
 יְיָ הוֹוָאדְנִי ^{יאהדנני} מִשְׁעַן וּמִבְטָח
 לַצַּדִּיקִים:

תִּשְׁכּוּן בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַם עִירֶךָ בְּאַשֶׁר
 דִּבַּרְתָּ. וּכְסֵא דָוִד עַבְדְּךָ
 מְהֵרָה בְּתוֹכָהּ תָּבִין. ^{(יכוין להחפץ על}

משיח בן יוסף שיחיה ולא ימות עיי ארמילוס רשיעא)

וּבְנֵה אוֹתָהּ בְּנֵן עוֹלָם בְּמִהְרָה
 בְּיָמֵינוּ: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הוֹוָאדְנִי ^{יאהדנני}
 בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם:

אֶת צִמְח דָּוִד עַבְדְּךָ מְהֵרָה תַצְמִיחַ
 וְקַרְנֵנו תָּרוּם בִּישׁוּעַתְךָ. כִּי

לִישׁוּעַתְךָ קִיַּנּוּ ^(יכוין לצפות לישועה) כָּל־
 הַיּוֹם: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הוֹוָאדְנִי ^{יאהדנני}

מִצְמִיחַ קַרְן יִשׁוּעָה:

שְׁמַע קוֹלֵנוּ יְיָ הוֹוָאדְנִי ^{יאהדנני} אֱלֹהֵינוּ.

אֲב הַרְחֵמֵן רַחֵם עָלֵינוּ.

וּקְבַל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תַּפְלֵתֵנוּ.

כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ תַּפְלֵלוֹת וְתַחֲנוּגִים אַתָּה.

מוב להתודות ולבקש על הפרנסה בשומע תפלה

רבנו של קולם חסאתי עויתי ופשקתי לפניך, יהי

רצון מלפניך שתסחול וחסלה וחכפר לי על כל

מה שחסאתי ושקויתי ושפשקתי לפניך כיום שנבראתי

עד היום הזה. ויהי רצון יי אבי שתזמין פרנסתינו

וזונותינו לי ולכל אנשי ביתי היום ובכל יום ויום

בריוח ולא בצסצום. ככבוד ולא בכזוי. כנחת ולא בצער.

ולא אצטרך לסתנות בשר ודם ולא לידי הלואתם

אלא מורך הרחבה הפתחה והסלואה. בזכות שמך הגדול

(ויקרא גי' חתך) הכסונה על הפרנסה:

וּמִלְפָּנֶיךָ מִלְכָּנוּ רִיקָם אֵל־תִּשְׁיַבְנוּ

חַנּוּנוּ וְעֵנּוּנוּ וְשָׁמַע תַּפְלֵתֵנוּ.

בתענית צבור וכן בתענית יחיד ואמר היחיד עננו, וכן השיך ששכת
לוסר כתיב עננו בין גואל לרופא ואמר כאן כיוחיד מבלי תחיסת.

עננו אבינו עננו ביום צום התענית הזה פי בצרה
גדולה אנחנו אל תפן לרשענו ואל תתעלם
מלפני מבקשתנו. הנה נא קרוב לשועתנו סרם
נקרא אליך אתה תענה. ונדבר ואתה תשמע בדבר
שנאמר והיה סרם יקרא ואני אענה. עוד הם
מדרגים ואני אשמע: פי אתה יהוה יהוה יאהודנו
פודה ומציל ועונה ומרחם בכל עת צרה וצוקה:
(השיך חותם בין גואל לרופא פרוד אתה יהוה יהוה יאהודנו
העונה לעמו ישראל בעת צרה):

כי אתה שומע תפלת כל־פה: פרוד:
אתה יהוה יהוה יאהודנו שומע תפלה:
רצה יהוה יהוה יאהודנו אל הינו בעמך
ישראל ולתפלתם שעה והשב
העבודה לדבור ביתך. ואשי
ישראל ותפלתם מהרה באהבה
תקבל פרצון. ותהי לרצון תמיד
עבודת ישראל עמך:

בר"ה ובחול המועד או יעלה ויבא, ואם שכת, אם נזכר קודם
שהתחיל מודים אוסרה במקום שנזכר, ואם התחיל מודים, אם נזכר
קודם שהגיע לקושה שלום חזור לרצה, ואם הגיע לקושה שלום
אע"פ שלא עקר רגליו חזור לראש, חוץ מערבית של ר"ח
שאם שכת אינו חזור.

אל הינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא ויעש ויראה וירצה
וישמע ויפקד ויזכר ויקרנו ויכרונו אבותינו.
וכרון ירושלם עירך. ויכרון משים בן דוד עבדך.
ויכרון כל עמך בית ישראל לפניך לפליטה למוכה.
לחן לחסד ולרחמים. לחיים טובים ולשלום. ביום
כראש חדש ראש חרש הזה.

כחיים פסח חג המצות הזה ביום מקרא קרבן הזה.
כחיים סכות חג הסוכות הזה ביום מקרא קרבן הזה.
לרחם בו עלינו ולהושיענו. וקרנו יהוה יהוה יאהודנו
אלהינו בו למוכה. ופקדנו בו לברכה.
והושיענו בו לחיים טובים. בדבר ושיעה ורחמים.
חיים וקנו ותמול ורחם עלינו. והושיענו פי אליך
עינינו. פי אל מלך חנון ורחום אתה:

ואתה ברחמך הרבים. תחפץ
בנו ותרצנו ותחוינה עינינו
בשובך לציון ברחמים: פרוד אתה

יהו אדני יהוהנוני המחזיר שכינתו לציון:

כחונה, כשהחזן או מורים יאסרו הקהל בלחש סודים דרבנן ויכרעו ראשם לכד. וכן בסוף סודים יכרעו ראשם כתיבת כרוך וזקשין כתיבת אל. וצריך להודיר לענות אמן על ברכת המחזיר ואח"כ יאסרו סודים.

מודים אנחנו לך שאתה הוא

יהו אדני יהוהנוני ^(וב) אלהינו ואלהי

אבותינו לעולם ועד. צורנו צור

חיינו ומגן ישענו אתה הוא. לדר

נדר נודה לך ונספר תהלתך. על-

חיינו המסורים בידך. ועל נשמותינו

הפקודות לך. ועל נפשו שבכל יום

עמנו ועל נפלאותיך וטובותיך

שבכל עת. ערב ובקר וצהרים.

הטוב כ"ל רחמיך. המרחם

כ"ל תמו חסדיך כי מעולם

קיינו לך:

מודים אנחנו לך שאתה הוא יהו אדני יהוהנוני

אלהינו ואלהי אבותינו אלהי כל בשר.

ויצרנו ויצר בראשית. ברכות והודאות לשמך גדול

והקדוש על שהתייתנו ונקמתנו. בן חיינו ותחנונו.

ותאסוף נליותינו לחצרות קדשך. לשמר חקך

ולעשות רצונך. ולעבדך בלבב שלם. על שאנחנו

מודים לך. כרוך אל ההודאות:

כחונכה ובפודים אומרים כאן על הנסים. ואם שכח אינו חוזר.

על הנסים ועל הפרקן. ועל הנבחרות. ועל התשועות

ועל הנפלאות ועל הנחמות שעשית לאבותינו

בימים ההם בזמן הזה:

לחנוכה

בימי שתתיה בן יחזקן כהן גדול חשמונאי וכניו

כשעמדה מלכות יון הרשעה על עמך ישראל

לשכחם תורתך ולהעבירם מתקן רצונך. ואתה

ברחמיך הרבים עמדת להם בעת צרתם. רבתי את

ריבם. דנית את דינם. נקמת את נקמתם. מסרת גבורים

ביד חלשים. ורבים ביד מעטים. ורשעים ביד צדיקים.

וטמאים ביד טהורים. ונדים ביד עוסקי תורתך. לך

עשית שם גדול וקדוש בעולםך. ולעמך ישראל

עשית תשועה גדולה ופירקן כהיום הזה. ואחר כך
 באו בניו לדביר ביתך ובנו את היכלך. ומהרו את
 מקדשך. והדליקו נרות במצרות קדשך. וקבעו שמונת
 ימי חנכה אלו בהלל ובהודאה. ועשית עמכם נסים
 ונפלאות ונודה לשמך הגדול סלה:

לפורים

בימי מרדכי ואסתר בשושן הבירה. בשעמד
 עליהם המן הרשע. בקש להשמיד להרוג
 ולאבד את כל היהודים מעשר ועד גזון טרף ונשים ביום
 אחד בשלשה עשר לחמש עשר הוא החדש
 אדר ושללם לבו. ואמה ברחמך הרבים הפרת את
 עצתו וקלקלת את מחשבתו. והשבות לו גמולו
 בראשו. ותלו אותו ואת בניו על העקי. ועשית עמכם
 גם נפלא ונודה לשמך הגדול סלה:

ועל בָּרָם יתברך ויתרומם ויתנשא
 תמיד שמך מלִבְנוֹ לְעוֹלָם וָעֶד.
 וְכָל־הַחַיִּים יודוך סָלָה:

בעשרת ימי תשובה אומרים. ואם שנה אינו תזור.
 וכתוב לחיים טובים כלִבְנֵי בְרִיתְךָ:

ויהללו ויברכו את־שמך הגדול
 בְּאַמַּת לְעוֹלָם כִּי טוֹב. הָאֵל
 יִשׁוּעַתָּנוּ וְעֲזַרְתָּנוּ סָלָה הָאֵל הַטּוֹב:
 בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה ^{יאהדונהי} יאהדונהי ^(ה') הַטּוֹב
 שִׁמְךָ וְלִךָ נִאֲחָה לְהוֹדוֹת ^{(יכוין ס"ת כה"ח):}

בתענית צבור אומרים כאן כחורה כרכת כהנים.

שִׁים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חַיִּים חַן
 וְחֶסֶד וּרְחֻמִּים עָלֵינוּ וְעַל־כָּל־
 יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. וּבְרָכְנוּ אֲבִינוּ כְּלָנוּ
 כְּאַחַד בְּאוֹר פְּנִיָּה. כִּי בְּאוֹר פְּנִיָּה
 נִתַּתְּ לָנוּ יְהוָה ^{יאהדונהי} יאהדונהי אֱלֹהֵינוּ תוֹרָה
 וְחַיִּים. אֶהְבֶּה וְחֶסֶד. צְדָקָה וּרְחֻמִּים.
 בְּרָכָה וְשָׁלוֹם. וְטוֹב כְּעֵינֶיךָ לְבָרְכְנוּ
 וּלְבָרֵךְ אֶת־כָּל־עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל
 בְּרוֹב־עֵז וְשָׁלוֹם:

בעשרת ימי תשובה אומרים. ואם שכח אינו חוזר.

וּבְסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפְרִנְסָה טוֹבָה וְיִשְׁעָה
וְנִקְמָה וְגִזְרוֹת טוֹבוֹת. נִזְכָּר וְנִקְתָּב לְפָנֶיךָ
אֲנַחְנוּ וְכָל עַמּוֹת יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים מְזֻכָּרִים וּלְשָׁלוֹם:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הוֹדוּ וְאֲדַמְיוּ ^{יאהדוניה} תִּמְבָּרְךָ
אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם אָמֵן:

יְהוִי-לְרִצּוֹן | אֲמַר־יָפִי וְהִגִּיזוּ לְבִי
לְפָנֶיךָ. יְהוָה ^{יאהדוניה} צוּרִי וְגֹאֲלִי:

אֱלֹהֵי נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מַרְעֵי. וְשִׁפְתוֹתַי
מִדְּבַר מַרְמָה. וְלִמְקַלְלֵי נַפְשִׁי

תְּדוּם. וְנַפְשִׁי בְּעֶפְר לִבִּי תִהְיֶה.
פֶּתַח לְבִי בְּתוֹרָתֶךָ. וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ

תִּרְדוּף נַפְשִׁי. וְכָל-הַקְּמִים עָלַי
לְרָעָה. מִהֲרָה הֲפֹר עֲצָתָם וְקַלְקַל

מַחֲשַׁבוֹתָם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה
לְמַעַן יִמְנָה. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ.

עֲשֵׂה לְמַעַן קְדוּשַׁתְּךָ. לְמַעַן יִחַלְצֵנוּ
יְדִידֶיךָ. ^(ר"ת שם י"ל י"י) הוֹשִׁיעָה יְמִינֶךָ וְעַנְנֵנוּ:

טובה שלא ישכח שמו ליום הדין, יאמר קודם יהיו לרצון פסוק
מתנ"ך המתחיל בצאת הראשונה ומסיים באורח האחרונה של שמו.

יְהוִי-לְרִצּוֹן | אֲמַר־יָפִי וְהִגִּיזוּ לְבִי
לְפָנֶיךָ. יְהוָה ^{יאהדוניה} צוּרִי וְגֹאֲלִי:

שוב לוטר למנצח כנגינות בצורת הסגורה. ויש נוהגים לומר
תפלה זו של רב (ברכות ס"ז ע"ב).

יהי רצון מלפניך ה' אויב שתתן לנו חיים ארוכים.
חיים של שלום, חיים של טובה, חיים של ברכה,
חיים של פרנסה טובה, חיים של הליון עצמות, חיים
שיש בהם יראת חטא, חיים שאין בהם כושה וכלפה,
חיים של עושר וכבוד, חיים שתהא בנו אהבת התורה
ויראת שמים, חיים שתכלא לנו את כל משאלות לבנו
לטובה לעבודתך. יהיו לרצון וכו'.

כורע ומוסע ג' פסיעו לאחוריו בכריעה א' והפסיעו תהוינה עקב בצד
גודל, וקוקר רגל אסא תחלה, וקודם שיוקוף הופך פניו לשמאל ויאמר
עושה שלום במרום, ויוקוף ויפנה לימינו ויברך ויאמר והוא יעשה
שלום עלינו, ויוקוף ויברך לפנינו ויאמר ועל כל ישראל וכו' ויוקוף.

עוֹשֵׂה שָׁלוֹם ^(כעשיית או' השלום) בְּמַרוֹמָיו
הוא ברחמי ויעשה שלום עלינו

וְעַל כָּל-עַמּוֹת יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

יְרֵמִי יִי אֲרָא שְׁתַּבְּנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמִתְרָה בְּיָמֵינוּ וְתִן תְּחַלְתֵּנוּ
בְּתוֹרַתְךָ לְעֲשׂוֹת תְּחִי רְצוֹנְךָ וְלַעֲבֹדְךָ בְּלִבְבֵּי שְׁלָם:

במקום שכלו הג' פסיעות יבסוד ולא יחזור למקומו עד שיגיע הש"ץ לקרואה. והש"ץ יבסוד שיעור הלוך ד' אמות ואח"כ יתחיל החזרה.

בקשרת ימי תשובה אומרים

- : אָבִינוּ מִלִּבְּנוּ חָטְאֵנוּ לִפְנֵיךָ רַחֵם עָלֵינוּ
- : אָבִינוּ מִלִּבְּנוּ אֵין לָנוּ מִלֵּךְ אֱלֹה אֶתָּה
- : אָבִינוּ מִלִּבְּנוּ עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמִיךָ
- : אָבִינוּ מִלִּבְּנוּ הֲרִישׁ עָלֵינוּ שְׁנֵה מוֹבָה
- : אָבִינוּ מִלִּבְּנוּ בְּשַׁל מַעֲלֵינוּ כְּלִי מְזוּרֹת קִשׁוֹת וְרַעוֹת:
- : אָבִינוּ מִלִּבְּנוּ בְּשַׁל מִחֻשְׁבוֹת שְׂנְאֵינוּ
- : אָבִינוּ מִלִּבְּנוּ הִפְרָ עֲצַת אוֹיְבֵינוּ
- : אָבִינוּ מִלִּבְּנוּ בְּלֵה כְּלִי־עֵר וּמִשְׁטֵן מַעֲלֵינוּ
- : אֵי־יָהּ בְּלֵה דָבָר וְהִרְבַּ וְרַעֵה וְרַעֵב וְשָׂבִי וּבְנֵה וּמִשְׁחִית
- : וּמְנַסֶּה וְנֹאֵר הֲרַע וְחֹלְאִים רַעִים מִבְּנֵי כְרִיתֶךָ:
- : אָבִינוּ מִלִּבְּנוּ שְׁלַח רַפְאֵה שְׁלָמָה לְכָל־חֹלֵי עַמְּךָ:
- : אָבִינוּ מִלִּבְּנוּ מִנֵּעַ מַגֵּפָה מִנְחַלְתֶּךָ:
- : אָבִינוּ מִלִּבְּנוּ וְבוֹר כִּי עָפָר אֶתְּנוּ
- : אָבִינוּ מִלִּבְּנוּ מְחֹל וְסַלַּח לְכָל־עֲוֹנוֹתֵינוּ
- : אָבִינוּ מִלִּבְּנוּ קַרְעֵ רוּעַ גֹּזֵר דִּינֵנוּ (ויבין בשם קרי"ע שש"ן):
- : אֵי־יָהּ מְחֹק כְּרַתְמֶיךָ הַרְבִּים כְּלִי־שְׂטָרֵי חוֹבוֹתֵינוּ

- : אָבִינוּ מִלִּבְּנוּ מַחָה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ
- : אָבִינוּ מִלִּבְּנוּ כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר תִּימִם מוֹבִים
- : אָבִינוּ מִלִּבְּנוּ כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר צַדִּיקִים וְחַסִּדִּים
- : אָבִינוּ מִלִּבְּנוּ כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר יִשְׂרָאֵל וְתַמִּימִים
- : אָבִינוּ מִלִּבְּנוּ כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר מוֹזוֹנוֹת וּפְרֻקָּה מוֹבָה
- : אָבִינוּ מִלִּבְּנוּ כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר מְחִלָּה וְכִלְיָה וּכְפָרָה:
- : אָבִינוּ מִלִּבְּנוּ כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר נְאֻלָּה וְיִשׁוּעָה
- : אָבִינוּ מִלִּבְּנוּ וְזָרְנוּ בְּזָרְחָן מוֹב מִלְּפָנֶיךָ
- : אָבִינוּ מִלִּבְּנוּ הִצַּמַּח לָנוּ יְשׁוּעָה בְּקָרוֹב
- : אָבִינוּ מִלִּבְּנוּ הָרַם קָרָן יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ
- : אָבִינוּ מִלִּבְּנוּ הִרַם קָרָן מִשְׁחִיךְ
- : אָבִינוּ מִלִּבְּנוּ חֲנַנוּ וְעֲנֵנוּ
- : אָבִינוּ מִלִּבְּנוּ הַחֲזִירֵנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה לְפָנֶיךָ
- : אָבִינוּ מִלִּבְּנוּ שְׁמַע קוֹלֵנוּ חוּם וְרַחֵם עָלֵינוּ
- : אָבִינוּ מִלִּבְּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ אִסְלָא לְמַעַנְנוּ
- : אָבִינוּ מִלִּבְּנוּ קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרַצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ
- : אָבִינוּ מִלִּבְּנוּ אֲלֵה־שִׁבְנוּ רִיקוּם מִלְּפָנֶיךָ

דיני נפילת אפים

א) אלו הם הימים שאין מתורבים בהם ואין גופלים על פניהם, ר"ח. כל חדש ניסן. פסח שני (י"ד באייר). ל"ג לעומר. מרחשון. סיון עד סוף י"ב בו. תשעה באב. סיו באב. ערב ר"ח. ערב יוה"כ. ממוצאי יוה"כ עד סוף תשרי. חנוכה. סיו בשבט. פורים.

ויעבר יהוה ארצה יאהדונהי | על פניו ויקרא
 יהוה ארצה יאהדונהי | יהוה ארצה יאהדונהי א אל
 ב רחום יחנן ד ארך ה אפים ורב
 חסד וואמת: ח נצר חסד לאלפים
 י נשא עון יי ופשע יב וחסאה יג ונקמה:

אחר שקיעת החמה אין עושים נפילת אפים.

רחום וחנן חטאנו לפניך ונשבענו:

לדוד אליה יהוה ארצה יאהדונהי נפשי אשא: אליהי בך
 בטחתי אל אבושה. אל יעלצו אייבי לי: גם
 כל קנאי לא יבשו: יבשו הבוגדים ריגים: דרכיה
 יהוה ארצה יאהדונהי הודיעני. ארחותיה למדני: הרריבני
 באמתה ו למדני בראתה אליהי ישעי. אותך קויתי
 כל יום: וברחמיך יהוה ארצה יאהדונהי וחסדיך. כי
 מעולם המה: חטאת נעורי ופשעי אלי תזכר בחסדיך
 זכר לראתה. למען טובך יהוה ארצה יאהדונהי: טוב וישר
 יהוה ארצה יאהדונהי. על כן יורה חסאים בדרך: ודרך
 עניים במשפט. וילמד עניים דרכו: כל ארחות
 יהוה ארצה יאהדונהי חסד ואמת. לנצרי בריתו ועדתיו:
 למען שמך יהוה ארצה יאהדונהי. וסלחת לעוני כי רב

הוא: מי זה האיש ורא יהוה ארצה יאהדונהי. ירנו בדרך
 יבחר: נפשו בטוב תלוי. ונרעו יורש ארץ: סוד
 יהוה ארצה יאהדונהי לבראיו. ובריתו להודיעם: עני תמיד
 אל יהוה ארצה יאהדונהי. כי הוא יוציא מרשת ריגלי:
 פנה אלי ונחני. ברחוד ועני אני: צרות לבבי תרחיבו.
 כמציאותי הוציאני: ראה עני ועמלי. ושא לכל
 חסאתי: ראה איבי ברחמי. ושנאת חמס שנאתי:
 שמרה נפשי ותצילני. אל אבוש ברחמי: בך: חסד
 וישר יצונו. כי קניתיך: פדה אלהים את ישראל.
 מכל צרותיו: והוא יפדה את ישראל. מכל עונותיו:
 יהוה ארצה יאהדונהי אליה ישראל שוב מחרון אפה.
 והנחם על הרעה לעמה:

אבינו מלכנו אבינו אלה. אבינו מלכנו אין לנו מלך
 אלא אתה. אבינו מלכנו רחם עלינו. אבינו
 מלכנו חננו ונעננו. כי אין בנו מעשים. עשה עמנו
 צדקה וחסד למען שמך הגדול והודיענו: ואמנת לא
 גרע מה בעשה. כי עליך ענינו: וכוור בתמיך יהוה ארצה יאהדונהי
 יאהדונהי וחסדיך. כי מעולם המה: וקרסדיך יהוה ארצה יאהדונהי
 יאהדונהי עלינו. באשר יחלנו לך: אל תזכר לנו עונות
 ראשנים מחר. וקדמונו בתמיך. כי בלוגי מאד: עזרנו
 בשם יהוה ארצה יאהדונהי. עשה שמים וארץ: חננו יהוה ארצה יאהדונהי

יאהרונגי חננו. כירב שבענו כוז: ברנו רחם תזכר:
 ברנו אהבה תזכר. ברנו עמדה תזכר. ברנו תמימות
 תזכר: יהוה אלהינו יאהרונגי הושיעה. המלך יעננו
 ביום קראנו: כיהוא ידע יצרנו ובור כיעפר
 אנהנו: עורנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך.
 והצלילנו וכפר על חטאתינו למען שמך:

כנגדאד וסביכותיה יש נוהגים לוטר פסוקים אלה אחרי ויעבור.
 המיכה ברצונך את ציון. תבנה חומות
 ירושלים: אז תחפץ ובחי צדק
 עולה וכליל. אז יעלו על מזבחת פרים:

בימים שאין נופלים על פניהם אומרים אחר החורה

יהי שם יהוה אלהינו יאהרונגי מברך. מעתה ועד
 עולם: ממזרח שמש עד מבואו. מהלל
 שם יהוה אלהינו יאהרונגי רם על כל גוים יהוה אלהינו
 יאהרונגי. על השמים כבודו: יהוה אלהינו יאהרונגי
 אדוננו. מה אדיר שמך בכל הארץ:

ואומר החזן חצי קדיש ואח"כ אומר

תתקבל צלותנא ובעותנא עם צלותהון ובעותהון
 דכל בית ישראל קדם אבונא רבשמאי
 וארעא ואמרו אמן: אמן

יהא שלמא רבא מן שמיא. תיים ושבע וישועה
 ונחמה ושיזבא ורפואה ונאילה וסליחה וכפרה
 ורינוח ובהצלה. לנו ולכל עמו ישראל ואמרו אמן: אמן
יעשה שלש פסיעות ויאמר

עושה שלום כמרומו. הוא כרחמיו ועשה שלום
 עלינו ועל כל עמו ישראל ואמרו אמן: אמן

למנצח בגנינת מזמור שיר: אלהים
 יחננו ויברכנו. יאר פניו אתנו
 סלה: לדעת בארץ הרבה. בכל גוים
 ישועתך: יודוך עמים | אלהים. יודוך עמים
 כלם: ישמחו וירננו לאמים כית שפט
 עמים מישר. ולאמים | בארץ תנחם סלה:
 יודוך עמים | אלהים. יודוך עמים כלם:
 ארץ נתנה יבולה. יברכנו אלהים אלהינו:
 יברכנו אלהים. וייראו אותו כל אפסי ארץ:

כערב שכת במקום למנצח אומרים

יהוה אלהינו יאהרונגי מלך גאות לב שלב שיהוה אלהינו
 יאהרונגי עז התאזר. אפי תכון תבל

בל-תמוז: נכון כסאך מאז. מעולם אפתה:
 נשאו נהרות יהוה אלהי יאהרונתי נשאו נהרות
 קולם. ישאו נהרות דבכים: מקלות אמים
 רבים אדירים משבריים: אדיר במרום
 יהוה אלהי יאהרונתי: עד תיך אנאמנו מאד לביתך
 נאווה קדש. יהוה אלהי יאהרונתי לארך ימים:

ואומרים קדיש יהא שלמא (דף יא)

עלינו לשבח לאדון הכל. לתת
 נדדה ליוצר בראשית. שלא
 עשנו כגוי הארצות ולא שמונו
 כמשפחות האדמה. שלא שם
 חלקנו בהם וגורלנו ככל המונם.
 שהם משתחוים להכל וריק
 ומתפללים אל אל יושיע.
 (יפסיק מעט. וכשיאמר ואנחנו משתחוים יכרע כל גופו). ואנחנו
 משתחוים לפני מלך מלכי המלכים

הקדוש ברוך הוא. שהוא נוטה
 שמים ויוסד ארץ. ומושב יקרו
 בשמים ממעל. ושכינת עזו בנבחי
 מרומים. הוא אלהינו ואין עוד
 אחר. אמת מלכנו ואפס זולתו.
 בכתוב בתורה. וידעת היום
 ונהשבות אל-לכך בני יהוה אלהי יאהרונתי
 הוא האלהים בשמים ממעל ועל-
 הארץ מתחת. אין עוד:

על כן נקנה לך יהוה אלהי יאהרונתי אלהינו
 לראות מהרה בתפארת עזך
 (ס"ח כה"ת) להעביר גלולים מן הארץ
 והאלילים פרות יברתון. לתקוע ולם
 במלכות שדי. וכל בני בשר יקראו
 בשמך להפנות אריך כל רשעי-

אָרֶץ. וַיִּכְרֹוּ וַיִּדְעוּ כָּל־יֹשְׁבֵי תְּבֵלָה.
 כִּי לֹד תִּכְרַע כָּל־בָּרֶךְ תִּשְׁבַּע כָּל־
 לָשׁוֹן. לִפְנֵיךָ יְהוָה ^{יֵאֱדוֹנָהּ} אֱלֹהֵינוּ
 יִכְרַעוּ וַיִּפְּלוּ וְלִכְבוֹד שְׁמֶךָ יִקְרִיתֵנוּ.
 וַיִּקְבְּלוּ כָּלֶם אֶת־עוֹל מִלְּכוּתֶךָ.
 וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד.
 כִּי הַמְּלָכוֹת שֶׁלְּךָ הִיא. וְלְעוֹלָמֵי עֵד
 תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד. בְּכַתּוּב בְּתוֹרָתֶךָ.
 יְהוָה ^{יֵאֱדוֹנָהּ} וַיִּמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד:
 וַיִּבְרָא וְהָיָה יְהוָה ^{יֵאֱדוֹנָהּ} לְמֶלֶךְ
 עַל־כָּל־הָאָרֶץ. בַּיּוֹם הַהוּא יְהִיָּה
 יְהוָה ^{יֵאֱדוֹנָהּ} אֶחָד וַיִּשְׁמוּ אֶחָד:

תפלת ערבית

זמן קריאת שמע של ערבית משעת יציאת ג' כוכבים קטנים
 עד עמוד השחר, ואם הצבור מקדימין להתפלל ערבית יתפלל
 עמהם, וכשיגיע זמן קיש חוור וקורא קיש בלא ברכה.

בראש חדש אומרים

בְּרַכְיִי נַפְשִׁי אֶת־יְהוָה ^{יֵאֱדוֹנָהּ} וְהוֹאֲדֵנִי
^{יֵאֱדוֹנָהּ} אֱלֹהֵי נְדָלֵת מְאֹד הוֹדוּ וְהַדְרִי
 לְבָשֶׁת: עָמָה אֹר כְּשֶׁלֻּמָּה נוֹמָה
 שָׁמַיִם בְּיַרְיָעָה: הַמְּקַרָּה בַּפִּיִם
 עַל־יֹתֵינוּ הַשָּׁם־עָבִים רְכוּבוֹ הַמְּהִלֶּךְ
 עַל־כַּנְּפֵי־רוּחַ: עֲשֵׂה מַלְאָכָיו רוּחֹת
 מְשַׁרְתָּיו אֵשׁ לֵהֵט: יִסֹּד אָרֶץ עַל־
 מְכוּנֵיהָ כַּל־תִּמְוֹט עוֹלָם וָעֶד: תִּהְיוּ
 כְּלָבוֹשׁ כְּפִיתוֹ עַל־הָרִים יַעֲמְדוּ מַיִם:
 מִן־גְּעֵרָתֶךָ יִנְיֹסוּן מִן־קוֹל רַעְמֶךָ
 יִחַפְּזוּן: יַעֲלֹו הָרִים יִרְדּוּ בְּקַעֲוֹת אֶרֶץ
 מְקוּם זֶה וַיִּסְדַּת לָהֶם: גְּבוּל־שְׁמַת
 כַּל־יַעֲבְרוּן כַּל־יִשְׁבּוּן לְכַסּוֹת הָאָרֶץ:
 הַמְשַׁלַּח מַעֲיָנִים בְּנַחְלָיִם בֵּין הָרִים

יִהְיֶה לְבֹן: וְיִשְׁקֹן כָּל-חַיְתוֹ שָׂדֵי יִשְׁבְּרוּ
 פְּרָאִים צְמָאִם: עֲלֵיהֶם עוֹף-הַשָּׁמַיִם
 יִשְׁבֹּן מִבֵּן עֶפְאִים וְתִנּוּ-קוֹל:
 מִשְׁקָה הַרִים מִעֲלֵיוֹתָיו מִפְּרֵי
 מַעֲשֵׂיךָ תִשָּׁבַע הָאָרֶץ: מִצְמִיחַ
 חֲצִיר וּלְבַחֲמָה וְעֵשֶׂב לְעִבְדַת הָאָדָם
 לְהוֹצִיא לֶחֶם מִן-הָאָרֶץ: וַיִּינּוּ וַיִּשְׂמַח
 לִבִּב-אֲנוֹשׁ לְחֻצְהֵל פְּנִים מִשְׁמֹן
 וּלְחֶם לִבִּב-אֲנוֹשׁ וְסֵעַד: וַיִּשְׁבְּעוּ עֲצֵי
 יְהוָה ^{יֵהוָה} אֲרֹזֵי לְבָנוֹן אֲשֶׁר נָטַע:
 אֲשֶׁר-שָׁם צִפְרִים יִקְנְנוּ חֲסִידָה
 פְּרוֹשִׁים בֵּיתָה: הַרִים הַגְּבוּהִים
 לְיַעֲלִים סְלָעִים מַחֲסֵה לְשִׁפְנִים:
 עֲשֵׂה יָרַח לְמוֹעֲדִים שְׁמֵשׁ יָדַע
 מְבוֹאוֹ: תִּנְשֵׁת חֶשֶׁךְ וַיְהִי לַיְלָה בּוֹ-

תִּרְמַשׁ כָּל-חַיְתוֹ יַעֲר: הַפְּפִירִים
 שְׂאֲנִים לְמִרְפָּה וּלְבִקֵּשׁ מֵאֵל אֲכָלִם:
 תִּזְרַח הַשְּׁמֵשׁ יֵאֲסֹפּוּן וְאֵל-מְעוֹנֹתֶם
 יִרְבְּצוּן: וַיֵּצֵא אָדָם לַפְּעֵלוֹ וּלְעִבְדָתוֹ
 עֲדֵי-עָרֵב: מִהָרְפוֹ מִעֲשֵׂיךָ יְהוָה
 כָּלֵם בְּחֻכְמָה עֲשִׂית מְלָאָה ^{יֵהוָה}
 הָאָרֶץ קִנְיָנָה: וְהַחַיִּים גְּדוֹל וְרַחֲב
 יָדַיִם שְׁסֻרְמֵשׁ וְאִין מִסְפֵּר חַיּוֹת
 קַמְנוֹת עִם-גְּדֵלוֹת: שֵׁם אֲנִיּוֹת
 יִהְיֶה לְבֹן לְוִיתָן זֶה וַיִּצְרַת לְשַׁחֲקֵבוֹ:
 כָּלֵם אֵלֶיךָ יִשְׁבְּרוּן לָתֵת אֲכָלֵם
 בְּעֵתוֹ: תִתֵּן לָהֶם וּלְקַמְטוֹן תִּפְתַּח יָדֶךָ
 וַיִּשְׁבְּעוּן טוֹב: תִּסְתִּיר פְּנִיךָ וַיִּפְהֵלוּ
 תִסְתַּר רִיחֵם וַיִּגְעֵעוּן וְאֵל-עֶפְרָם יִשׁוּבוּן:
 תִּשְׁלַח רוּחֶךָ יִבְרָאוּן וַתַּחֲדֵשׁ פְּנֵי

אֲדַמָּה: יְהִי כְבוֹד יְהוָה^{יאהרונהי} לְעוֹלָם
 יִשְׂמַח יְהוָה^{יאהרונהי} בְּמַעֲשָׂיו: הַמַּבִּיט
 לָאָרֶץ וְתִרְעַד יַגַּע בְּהַרִים וַיַּעֲשֶׂנוּ:
 אֲשִׁירָה לַיהוָה^{יאהרונהי} בְּחַי אֲזַמְּרָה
 לֵאלֹהֵי בְּעוֹדֵי: יַעֲרֹב עָלַי שִׁחִי
 אֲנֹכִי אֲשַׂמַּח בַּיהוָה^{יאהרונהי}: יִתְמוּ
 חַטָּאִים | מִן־הָאָרֶץ וְרָשָׁעִים |
 עוֹד אֵינָם בְּרַכִּי נַפְשִׁי אֶת־
 יְהוָה^{יאהרונהי} הַלְלוּהָ:

לשם יחוד קודשא כרוך הוא ושכינתיה כדחילו ורחימו
 ורחימו ודחילו ליהדא שם ו"ה בו"ה ביחודא
 שלים (יהוה) בשם כל ישראל, הנה אנחנו באים להתפלל
 תפלת ערכית שתקן יעקב אע"ה עם כל המצות
 הכלולות בה לתקן את שורשה במקום עליון לעשות
 נחת רוח ליוצרנו ולקשות רצון בוראנו ויהי נועם וכו'.

בנגדאד נוהגים לוטר פסוקים אלו קודם ערכית.

כִּי יֵאָר רַחוּם יְהוָה^{יאהרונהי} אֶלְתִּיקָ לֹא
 יִרְפָּךְ וְלֹא יִשְׁחִתְךָ. וְלֹא יִשְׁפַח אֶת־

בְּרִית אֲבוֹתֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָהֶם: וְהוּא
 רַחוּם יִכְפַּר עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב
 אָפֹ. וְלֹא־יַעִיר כָּל־חַמְתּוֹ: יְהוָה^{יאהרונהי}
 צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׁנֵב־לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה:
 יְהוָה^{יאהרונהי} צְבָאוֹת. אֲשֶׁר־י אָדָם בּוֹטֵחַ
 בָּךְ: יְהוָה^{יאהרונהי} הוֹשִׁיעָה. הַמְלִיךְ יַעֲנֵנִי
 בְּיוֹם־קִרְאָנוּ: וּבִרְכּוּ שֵׁם כְּבוֹדְךָ וּמְרוֹמֶם
 עַל־כָּל־בְּרָכָה וְתַהֲלָה:

ואו' הצי קדוש ואחכ"א ברכו את יהוה יאהרונהי המבורך
 ועונים הקהל ברוך יהוה יאהרונהי המבורך לעולם ועד

בארץ ישראל נוהגים להתחיל מכאן

יְהוָה^{יאהרונהי} צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׁנֵב־לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב
 סֵלָה: יְהוָה^{יאהרונהי} צְבָאוֹת אֲשֶׁר־י אָדָם
 בּוֹטֵחַ בָּךְ: יְהוָה^{יאהרונהי} הוֹשִׁיעָה. הַמְלִיךְ יַעֲנֵנִי
 בְּיוֹם־קִרְאָנוּ: וְאוֹסֵר הַחוּן הַצִּי קְרוֹשׁ וְאֲחִכ"א

והוא רחום וכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב
 אפן. ולא יעיר כל חמתו: יהוה יאהרונהי
 הושיעה המליך יענני ביום קראנו: ברכו את ה' וכו'...

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מְלֶכֶךְ
 הָעוֹלָם אֲשֶׁר בְּדָבָרוֹ מַעְרִיב
 עַרְבִים בְּחֶכְמָה. פּוֹתֵחַ שְׁעָרִים
 בְּתַבִּינָה. מַשְׁנֶה עֵתִים וּמַחְלִיף אֶת
 הַיָּמִים וּמַסְדֵּר אֶת הַכּוֹכָבִים.
 בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם בְּרַקְעַת בְּרָצוֹנוֹ.
 בּוֹרֵא יוֹמָם וְלַיְלָה. גּוֹלֵל אֹר מִפְּנֵי
 חֹשֶׁךְ וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אֹר. הַמַּעֲבִיר
 יוֹם וּמְבִיא לַיְלָה. וּמְבַדֵּל בֵּין יוֹם
 וּבֵין לַיְלָה. יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִצְבְּאוֹת
 שְׁמוֹ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 הַמַּעְרִיב עַרְבִים:

אֲהַבֵּת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ
 אֲהַבֵּת. תּוֹרָה וּמִצְוֹת חֻקִּים
 וּמִשְׁפָּטִים אוֹתָנוּ לְמִדָּת. עַל כֵּן

יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִצְבְּאוֹת
 נְשִׁיחַ בְּחֶקֶךָ וְנִשְׁמַח וְנַעֲלוֹז בְּדַבְּרֵי
 תְּלִמּוּד תּוֹרָתְךָ וּמִצְוֹתֶיךָ וְחֻקֹּתֶיךָ
 לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הֵם חַיֵּינוּ וְאוֹרֵךְ יָמֵינוּ.
 וּבְהֵם נִהְיֶה יוֹמָם וְלַיְלָה. וְאֲהַבֵּתְךָ
 לֹא תִסּוּר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים בְּרוּךְ אַתָּה
 יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִצְבְּאוֹת אוֹהֵב אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

צריך להשמיע לאזניו בק"ש, ויקרא אותה בטעמים ובכונה,
 וידקדק מאד באותיותיה, ויתן ריוח בין הדבקים, דהיינו
 כל מלה שסופה כמו האות הראשונה של המלה שאחריה כגון
 על לבבך, בכל לבבכם וכיוצא, וכן כל מלה שסופה מ' והמלה
 שאחריה מתחילה בא' יתן ריוח ביניהן שלא תבלע אות אחת
 מהן, ושמנו עליהן סימן כזה כדי לדקדק בהן.

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 יְיָ אֶחָד:

ואין בלחש בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלֻכּוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:
 וְאֲהַבֵּת יכוין לקיים מ"ע אהבת ה' אֶת יְיָ אֱלֹהֵינוּ

אֱלֹהֵינוּ בְּכָל-לְבָבְךָ

וּבְכַל-נַפְשֶׁךָ וּבְכָל-מְאֹדֶךָ: וְהָיוּ
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוֶּךָ
הַיּוֹם יִפְסִיךָ מֵעַל-לְבָבְךָ: וְשָׁנַנְתָּם
לְבָנְיֹךָ וּדְבַרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ
וּבְלֻכְתְּךָ בְּדֶרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ:
וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל-יָדְךָ וְהָיוּ
לְטֹטְפֹת בֵּין עֵינֶיךָ: וּבְתַבְתָּם עַל-
מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעֲרֶיךָ:

וְהָיָה אִם-שָׁמַעַתְּ שִׁמְעוּ אֶל-מְצוֹתַי
אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם
לְאַהֲבָה אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
יִבְטֵא הִיטֵב אֶת הַעֵיִן וּלְעֲבֹדוֹ בְּכָל-לְבַבְכֶם
וּבְכָל-נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי מִטֶּר-אֲרָצְכֶם
בְּעֵתוֹ יוֹרֵה וּמִלְקוֹשׁ וְאִסְפַּת דְּגָנְךָ
וְהִירִשְׁתָּ וַיִּצְחָרְךָ: וְנָתַתִּי עֵשֶׂב

יבטא היטב את העין

Handwritten marks and symbols on the right margin.

בְּשֹׁדֶךָ לְבַהֲמֹתַי וְאֶכְלֹת וּשְׁבַעְתָּ:
הַשְּׁמֵרוּ לָכֶם פֶּן-יִפְתָּה לְבַבְכֶם
וְסָרְתֶם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים
וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְחָרָה יִפְסִיךָ מֵעַל-
אֶפְרַיִם וְאֶדְנִי יִאֲדוּנְהוּ בְּכֶם וְעָצַר אֶת-
הַשָּׁמַיִם וְלֹא-יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה
לֹא תִתֵּן אֶת-יְבוּלָהּ וְאֶבְרַתְּם מִהָרָה
מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
נָתַן לָכֶם: וּשְׁמַתֶּם אֶת-דְּבָרֵי אֱלֹהִים
עַל-לְבַבְכֶם וְעַל-נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם
אֹתָם לְאוֹת עַל-יְדֵיכֶם וְהָיוּ לְטֹטְפֹת
בֵּין עֵינֵיכֶם: וְלִמְדַתְּם אֹתָם אֶת-
בְּנֵיכֶם לְדֶבֶר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ
וּבְלֻכְתְּךָ בְּדֶרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ:
וּבְתַבְתָּם עַל-מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ

יפסיק מעט

יאהדונוהי

וּבִשְׁעָרָיִךָ: לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וְיָמֵי
 בְּנֵיכֶם עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר יִבְטֵא הֵיטֵב
 אֶת הַעֵיץ גִּשְׁבַּע יְהוָה^{יאהדונהי} לְאַבְתֵּיכֶם
 לְתֵת לָהֶם פִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל-הָאָרֶץ:
 וַיֹּאמֶר יְהוָה^{יאהדונהי} אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר:
 דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
 אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל-כַּנְּפֵי
 בְּגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וּנְתַנּוּ עַל-צִיצִית
 הַכְּנֹף פְּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם
 לְצִיצִית וּרְאוּתָם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת-
 כָּל-מִצְוֹת יְהוָה^{יאהדונהי} וַעֲשִׂיתֶם
 אֹתָם וְלֹא-תִתְּוּרוּ אַחֲרַי לְבַבְכֶם
 וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר-אַתֶּם זֹנִים
 אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם
 אֶת-כָּל-מִצְוֹתַי וְהֵייתֶם קְדוֹשִׁים

לְאַלְהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה^{יאהדונהי} אֱלֹהֵיכֶם
 יִכוּן לְקִיּוּם מִצְוֹת עֲשֵׂה שֶׁל זְכוּרַת יְצִיאַת מִצְרַיִם אֲשֶׁר
 הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
 לְהֵיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה^{יאהדונהי}
 אֱלֹהֵיכֶם: אָמֵן.
 וְחֹזֵר הַשֵּׁץ יְהוָה^{יאהדונהי} אֱלֹהֵיכֶם אָמֵן.
 וַיֹּאמֶן כָּל זֹאת וְקִיּוּם עָלֵינוּ כִּי הוּא
 יְהוָה^{יאהדונהי} אֱלֹהֵינוּ וְאֵין זֹלָתוֹ.
 וַיִּנְחַנוּ יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ. הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד
 מַלְכִּים. הַגְּאֹלְנוּ מִלְּכֵנוּ מִכַּף כָּל
 עָרִיצִים. הָאֵל הַנִּפְרָע לָנוּ מִצְרַיִם.
 הַמְּשַׁלֵּם גְּמוּלָה לְכָל אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ:
 הַשֵּׁם נַפְשֵׁנוּ בַחַיִּים וְלֹא נָתַן לַמוֹט
 רַגְלָנוּ. הַמְּדַרְיֵכְנוּ עַל בְּמוֹת אוֹיְבֵינוּ.

וַיָּרֶם קַרְנֵנוּ עַל כָּל שׁוֹנְאֵינוּ. הָאֵל
הַעֹשֶׂה לָּנוּ נִקְמָה בַּפְּרָעָה. בְּאוֹתוֹת
וּבְמוֹפְתִים בְּאֶדְמַת בְּנֵי חָם. הַמַּכָּה
בְּעֶבְרָתוֹ כָּל בְּכוֹרֵי מִצְרָיִם. וַיּוֹצִיא
אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מֵתוֹכָם לְחֵרוֹת
עוֹלָם. הַמַּעֲבִיר בְּנֵיוֹ בֵּין גִּזְרֵי־סוּף.
וְאֶת רוֹדְפֵיהֶם וְאֶת שׁוֹנְאֵיהֶם
בְּתַהוֹמוֹת טַבַּעַ. רְאוּ בָנִים אֶת
גְּבוּרָתוֹ שֶׁבָחוּ וְהוֹדוּ לְשִׁמּוֹ.
וּמַלְכוּתוֹ בְּרָצוֹן קָבְלוּ עֲלֵיהֶם.
מִשָּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לָךְ עָנּוּ שִׁירָה
בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ בְּלָם. מִי
כַּמִּכָּה בְּאֵלֶם יְהוָה^{יְהוָה} מִי כַּמִּכָּה
נֶאֱדָר בְּקִדְשׁ גּוֹרָא תַהֲלֵת עֲשֵׂה
כְּלָא: מַלְכוּתְךָ יְהוָה^{יְהוָה} אֵלֵהֵנוּ

רְאוּ בְּנֵיךָ עַל־הַיָּם יַחַד בְּלָם הוֹדוּ
וְהַמְלִיכוּ וְאָמְרוּ יְהוָה^{יְהוָה} יִמְלֹךְ
לְעוֹלָם וָעֶד: וְנֶאֱמַר כִּי־פָרַח יְהוָה^{יְהוָה}
אֶת־יַעֲקֹב וּגְאָלוֹ מִיַּד חֲזַק מִמֶּנּוּ:
כְּרוֹךְ אֶתְּהָ יְהוָה^{יְהוָה} נְאֻל יִשְׂרָאֵל:
הַשְּׂכִיבֵנוּ אֲבִינוּ לְשָׁלוֹם. וְהַעֲמִידֵנוּ
מִלְּפָנֵינוּ לְחַיִּים טוֹבִים
וְלְשָׁלוֹם. וּפְרוֹשׁ עֲלֵינוּ סִפְתָּ שְׁלוֹמְךָ
וְתִקַּנְנוּ מִלְּפָנֵינוּ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ
וְהוֹשִׁיעֵנוּ מֵהַרָּה לְמַעַן שְׂמֹךְ. וְהִגֵּן
בְּעַדֵּנוּ. וְהִסֵּר מֵעֲלֵינוּ מַכַּת אוֹיֵב.
דְּבַר. חֶרֶב. חוֹלֵי. צָרָה. רָעָה. רָעֵב.
וַיִּגּוֹן. וּמִשְׁחִית. וּמִנִּפְהָ. שְׁבוּר וְהִסֵּר
הַשֶּׁטֶן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאֲחֵרֵינוּ. וּבְצֵל
כְּנָפֶיךָ תִסְתִּירֵנוּ. וְשָׁמוֹר צֵאתֵנוּ

א שיר השירים אשר לשלמה:
 ישקנו מנשיקות פיהו כי טובים
 הדוד כמיון: לריח שמנוד טובים שמן
 הנורק שמוד על-כן עלמות אהבוד:
 משכני אחריו נרוצה הביאני המלך
 חדריו נגילה ונשמחה בך נזכרה
 הדוד כמיון מישרים אהבוד: שחורה
 אני ונאזה בנות ירושלם באהלי
 קדר פיריעות שלמה: אלהתראני
 שאני שחרחרת ששופתני השמש
 בני אמי נחרו-בי שמני נטרה את-
 הפרמים פרמי שלי לא נטרתני:
 הנדה לי שאהבה נפשי איבה
 הרעה איבה תרביץ בעתהים
 שלמה אהיה בעשיה על עדתי

חבריה: אס-לא תדעי לך היפה
 בנשים צאי-לך בעקבי הצאן ורעי
 את-גדיתך על משכנות הרעים:
 לססתו ברכבי פרעה המיתה
 רעיתי: נאו לחנוך בתורים צנארכ
 בחרוים: תורי זהב נעשה-לך עם
 נקודות הכסף: עד-שהמלך במסבו
 נרדי נתן ריחו: צרור המר-הודי לי
 בין שדי-ילין: אשפל הכפר-הודי לי
 בברמי עין-גדי: הנד-יפה רעיתי הנד
 יפה עיניך וינים: הנד-יפה הודי אף
 נעים אה-ערשנו רעננה: לרות
 בתינו ארוים רהיטנו ברותים:
ב אני חבצלת השרון שושנת
 העמקים: כשושנה בין החותים

בן רעיתי בין הבנות: כתפוח בעצי
 היער בן דודי בין הבנים בצל
 חמדתי וישבתי ופרו מתוך לחבי:
 הביאני אל בית הין ודגלו עלי
 אהבה: סמכוני באשישות רפדוני
 בתפוחים כיחולת אהבה אני:
 שמא תחת לראשי וימינו תחבקני:
 השבעתי אתכם בנות ירושלם
 בצבאות או באילות השדה אם
 תעירו: ואם תעוררו את האהבה
 עד שתחפץ: קול דודי הנהיה בא
 מדג על ההרים מקפץ על
 הגבעות: הומה דודי לצבי או לעפר
 האילים הנהיה עומד אחר בתלנו
 משגיה מן החלונות מציץ מן

החרכים: ענה דודי ואמר לי קומי
 לך רעיתי יפתי ולכי לך: כי הנה
 הסתו עבר הגשם חלף חלף לו:
 הנצנים נראו בארץ עת הזמיר הגיע
 וקול התור נשמע בארצנו: התאנה
 חנטה פניה והנפנים סמדר נתנו ריח
 קומי לך רעיתי יפתי ולכי לך: ונתתי
 בחגוי הסלע בסתר המדרגה
 הראיני את מראיך השמיעני את
 קולך כי קולך ערב ומראיך נאה:
 אחזו לנו שעלים שעלים קטנים
 מחבלים פרמים וכרמינו סמדר:
 דודי לי ואני לו הרעה בשושנים:
 עד שיפוח היום ונסו הצללים סב
 דמה לך דודי לצבי או לעפר

הַאֵלִים עַל־הָרִי בְּתָר׃
 ג עַל־מִשְׁכְּבִי בַלַּיְלוֹת בִּקְשָׁתִי אֶת
 שְׂאֵהָבָה נִפְשִׁי בִּקְשָׁתִיו וְלֹא
 מָצָאתִיו׃ אֶקְוֶה וְנֹא אֶסֹּבְבָה בְּעִיר
 בַּשּׁוּקִים וּבְרַחֲבוֹת אֶבְקֶשֶׁה אֶת
 שְׂאֵהָבָה נִפְשִׁי בִּקְשָׁתִיו וְלֹא
 מָצָאתִיו׃ מִצְאֵנִי הַשְּׂמָרִים הַסְּבָבִים
 בְּעִיר אֶת שְׂאֵהָבָה נִפְשִׁי רְאוּתֶם׃
 כִּמְעַט שֶׁעֲבַרְתִּי מֵהֶם עַד שֶׁמָּצָאתִי
 אֶת שְׂאֵהָבָה נִפְשִׁי אַחֲזֵתִיו וְלֹא
 אֶרְפְּנוּ עַד־שֶׁהֵבִיאתִיו אֶל־בֵּית אִמִּי
 וְאֶל־חֲדָר הַזֹּרְתִי׃ הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם
 בְּנֹת יְרוּשָׁלַם בַּצְּבָאוֹת אוֹ בְּאֵילֹת
 הַשָּׂדֶה אִם־תַּעֲיִרוּ׃ וְאִם־תַּעֲזֹרוּ׃
 אֶת־הָאֵהָבָה עַד שֶׁתִּחַפְּזִי׃ מִי זֹאת

עֲלֶה מִן־הַמִּדְבָּר פְּתִימֹרוֹת עֲשֵׂן
 מִקְשָׁרֶת מִר וּלְבֹנָה מִכָּל אֲבֻקַּת
 רוּחַ׃ הִנֵּה מִפְּתוֹ שֶׁל־שְׁלֹמֹה שִׁשִּׁים
 גִּבּוֹרִים סָבִיב לָהּ מִגִּבְרֵי יִשְׂרָאֵל׃
 כָּל־סֶ אֲחֹזִי חֶרֶב מִלְּמַדֵּי מִלְחָמָה אִישׁ
 חָרְפוֹ עַל־יָרְכּוֹ מִפְּחַד בַּלַּיְלוֹת׃
 אֶפְרָיִם עָשָׂה לוֹ הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה מֵעֲצֵי
 הַדְּבָנוֹן׃ עֲמוּדָיו עָשָׂה כֶּסֶף רִפְיֵדָתוֹ
 זָהָב מִרְכָּבוֹ אַרְגָּמָן תּוֹכוֹ רִצּוֹף
 אֵהָבָה מִבְּנוֹת יְרוּשָׁלַם׃ צֹאֲנֶנָּה׃
 וְרֹאֲנֶנָּה בְּנוֹת צִיּוֹן בַּמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה
 בַּעֲטָרָה שֶׁעֲטָרָה־לָּו אִמוֹ בְּיוֹם
 חֲתֻנָּתוֹ וּבְיוֹם שִׂמְחַת לְבוֹ׃
 ד הִנֵּךְ יָפֵה רַעֲיָתִי הִנֵּךְ יָפֵה עֵינֶיךָ
 יוֹנִים מִבַּעַד לְצִמְתֶּךָ שֶׁעָרַךְ כְּעֶדֶר

העזים שגלשו מחר גלעד: שניך
 בעדר הקצובות שעלו מן הרחצה
 שכלם מתאימות ושכלה אין בהם:
 כחוט השני שפתותיך ומדברך
 נאנה כפלה הרמון רפתך מבעד
 לצמתך: כמגבל דויד צנאך כנוי
 לתלפיות אלף המגן תלוי עליו כל
 שליטי הגבורים: שני שדיך בשני
 עפרים תאומי צביה הרעים
 בשושנים: עד שיפוח היום ונסו
 הצללים אלך לי אל-תר המור ואל-
 נבעת הרבונה: כלך יפה רעיתי
 ומום אין כך: אתי מלבנון כלה אתי
 מלבנון תבואי תשורו ומראש אמנה
 מראש שניר וחרמון ממענות

בדברו בקשתיהו ולא מצאתיהו
 קראתיו ולא ענני: מצאני השמרים
 הסבבים בעיר הכונו פצעוני נשאו
 את-רדודי מעלי שמרי החמות:
 השבעתי אתכם בנות ירושלים אם-
 תמצאו את-דודי מה-תגידו לו
 שחולת אהבה אני: מה-דווקא מדוד
 היפה בנשים מה-דווקא מדוד שככה
 השבעתנו: דודי צח ואדום דגול
 מרבבה: ראשו כתרם פו קוצותיו
 תלתלים שחרות בעורב: עיניו
 כיונים על-אפיקי מוסר חצות כחלב
 ישבות על-מלאות: לחיו בערוגת
 הכשם מגדלות מרקחים שפתותיו
 שושנים נטפות מור עבר: ידיו גלילי

זָהָב מִמְּלָאִים בַּתְּרִשִׁישׁ מֵעֵץ עֲשֵׂת
 לָשׁוּן מֵעֲלֹפֶת כַּפּוּרִים: שׁוֹקוֹן עֲמוּדֵי
 שֵׁשׁ מִיּוֹסְדִים עַל־אֲדָנֶי־כּוֹ מֵרֵאשִׁי
 כְּלָבָנוֹן כַּחֹר כַּאֲרוֹזִים: חֲכֹ
 מִמֵּתִקוֹם וּבְלֹ מִחֲמָדִים זֶה הַדָּוִד
 וַיְהִי רַעֲיוֹ בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם:

ו אָנֹכִי הַלֵךְ הַדָּוִד הַיּוֹפֶה בַּנְּשִׁים אָנֹכִי
 פָּנֵה הַדָּוִד וּנְבִקֵשׁנוּ עִמּוֹ: הַדָּוִד יִרְדֵּ
 לָנֶפֶס לַעֲרוֹגוֹת הַבָּשָׂם לְרַעוֹת בְּנִינִים
 וְלִלְקֹט שׁוֹשָׁנִים: אֲנִי לַדָּוִד וְדָוִד לִי
 הַרוּעָה בְּשׁוֹשָׁנִים: יִפֶּה אֶת רַעֲיוֹתֵי
 כְּתֹרֶצֶה נְאוּה כִּירוּשָׁלַם אִמָּה
 כְּנִדְגָלוֹת: הַסִּבִּי עֵינַי מִנְּגִדֵי שֶׁהֵם
 הַרְחִיבֵנִי שֶׁעַרְךָ כְּעֵדֵר הָעֹזִים
 שְׁגִלְשׁוֹ מִן־הַגְּלֹעַד: שֶׁנִּיךְ כְּעֵדֵר

הַרְחִלִים שֶׁעָלוּ מִן־הַרְחֹצֶה שְׂכָלָם
 מִתְּאֵימוֹת וְשִׂכְרָה אֵין בָּהֶם: כְּפָלַח
 הַרְמוֹן רִקְתָּךְ מִכְּעַד לְצַמְתָּךְ: שִׁשִּׁים
 הַמָּה מַלְכוּת וְשִׁמְנִים פִּילֵגְשִׁים
 וְעַל־מוֹת אֵין מִסְפָּר: אַחַת הִיא יוֹנָתִי
 הַמְּתִי אַחַת הִיא לְאִמָּה כְּרָה הִיא
 לְיוֹלְדָתָהּ רֵאוּהָ בְּנוֹת וַיֵּאֱשָׁרוּהָ
 מַלְכוּת וּפִילֵגְשִׁים וַיַּחֲלִלוּהָ: מִי־זֹאת
 הַנְּשִׁקְפָה כְּמוֹ־שַׁחַר יִפֶּה כְּלָבָנָה
 כְּרָה כַּחֲמָה אִמָּה כְּנִדְגָלוֹת: אֶל־
 גִּנַּת אֲגוֹז יִרְדְּתִי לְרֵאוֹת כְּאֲבִי הַנְּחַל
 לְרֵאוֹת הַפְּרֹחַה הַנֶּפֶן הַנְּצוּי הַרְמִנִים:
 לֹא יָדַעְתִּי נִפְשִׁי שֶׁמֵּתַנִּי מִרְכָּבוֹת
 עִמּוֹ נָדִיב:

ז שׁוּבֵי שׁוּבֵי הַשׁוֹלְמִית שׁוּבֵי שׁוּבֵי

וּנְחִיזֶהּ בְּךָ מִה־תְּחִיזוּ בְּשׁוֹלְמֵי־ת
 כְּמַחֲלֵת הַמַּחְנִיגִים׃ מִה־יָפוּ פַעֲמֶיךָ
 בַּנְּעָלִים כַּתְּנֵיב חֲמוּקֵי יַרְכִיבֶךָ כָּמוֹ
 חֲלָאִים מַעֲשֵׂה יַדֵי אִמּוֹן׃ שָׂרְרֶךָ אֲנִי
 הַסֵּהר אֶל־יִחְסֹר הַמְּזֹג בְּמַנְךָ עֲרֻמַּת
 חַמִּים סוּגָה בְּשׁוֹשְׁנִים׃ שְׁנֵי שְׂדֵיךָ
 כַּשְׁנֵי עֶפְרַיִם תְּאֵמִי צְבִיחָה׃ צִוְּאֶרְךָ
 כְּמַגִּדֵל הַשֵּׁן עֵינֶיךָ בְּרֻכּוֹת בְּחֻשְׁבּוֹן
 עַל־שַׁעַר בֵּית־רַבִּים אִפְךָ כְּמַגִּדֵל
 הַלְבָנוֹן צוֹפֶה פָּנָי דְּמִשְׁק׃ רֵאשֶׁךָ
 עָלֶיךָ כְּכַרְמֵל וְדֹלֶת רֵאשֶׁךָ כְּאַרְגָּמָן
 מְלֶךְ אֶסּוּר בְּרֹהְטִים׃ מִה־יָפֹת
 וּמִה־נִּעְמָת אֶהְבֶּה בַת־עֲנֻגִים׃
 זֹאת קוֹמְתָךְ דְּמַתָּה לְתַמָּר
 וְשְׂדֵיךָ לְאַשְׁכְּלוֹת׃ אִמְרָתִי אֶעֱלֶה

בְּתַמָּר אַחֲזָה כַּסְנֵסְנֵי וַיְהִי־נָא
 שְׂדֵיךָ כְּאַשְׁכְּלוֹת הַנָּפֶן וְרִיחַ אִפְךָ
 כַּתְּפוּחִים׃ וְחַכְךָ כַּיָּיִן הַטּוֹב הוֹלֶךְ
 לְדוּדֵי לְמִישְׁרִים הוֹבֵב שִׁפְתֵי־יִשְׁנַיִם׃
 אֲנִי לְדוּדֵי וְעָלִי תִשׁוּקְתוּ׃ לֶכֶה
 דוּדֵי נִצָּא הַשָּׂדֶה נְלוּנָה בַּכְּפָרִים׃
 נִשְׁכִּימָה לְכַרְמִים נִרְאָה אִם־פָּרְחָה
 הַנָּפֶן פֶּתַח הַסְּמֹדֵר הַנִּצָּו הַרְמוֹנִים
 שֵׁם אֵתָן אֶת־דוּדֵי לֶךְ׃ הַדּוּדֵי־אִים
 נִתְנוּ־רִיחַ וְעַל־פֶּתַח־עֵינָי כָּל־מַגִּדִים
 חֲדָשִׁים גַּם־יִשְׁנַיִם דוּדֵי צְפִנְתִּי לֶךְ׃
 ח מִי יִתְנֶךָ כְּאַח לִי יוֹנֵק שְׂדֵי אִמִּי
 אֲמַצְיָאָה בְּחוּץ אֲשַׁקֶּךָ גַּם לֹא־
 יָבוֹז לִי׃ אֲנִי־הִנֵּךְ אֲבִי־אֶה אֶל־בֵּית אִמִּי
 תִלְמַדְנִי אֲשַׁקֶּךָ מִיָּיִן תִּרְבַּח מֵעֵסִים

רמני: שמאלו תחת ראשי וימינו
 תחבקני: השבעתי אתכם פנות
 ירושלם מהתעירו ומהתערו
 את האהבה עד שתחפץ: מי זאת
 עלה מן המדבר מתרפקת על-
 הורה תחת התפוח עוררתה שמה
 חבלתה אמה שמה חבלה ילדתה:
 שימני כחותם על-לבה כחותם על-
 זרועה פיעזה כפנות אהבה קשה
 כשאר קנאה רשפיה רשפי אש
 שלהבתיה: מים רבים לא יכלו
 לכבות את האהבה ונהרות לא
 ישטפוה אסיתן איש את כל-הון
 ביתו באהבה בוזכוזו לו: אהות לנו
 קמנה ושדים אין לה מהנעשה

לאחותנו פיום שידבר-בה: אם-
 חומה היא נבנה עליה טירת כסף
 ואם-הלת היא נצור עליה לוח ארז:
 אני חומה ושדי כמגדלות אז הייתי
 בעיניו כמוצאת שלום: פרם היה
 לשלמה בבעל המון נתן את-הכרם
 לנזרים איש יבא בפרוץ אלף כסף:
 פרמי שלי לפני האלף דד שלמה
 ומאתים לנזרים את-פרוץ:
 היושבת בנגים חברים מקשיבים
 לקולך השמיעני: ברה | הודי
 ודמה לך לצבי או לעפר האילים
 על הרי בשמים: היושבת בנגים וכו'

לאחר שיר השירים ואמר:

רבון כל העולמים יהי רצון כלפניך ה' אלהי ואהי
 אבותי שכוכות שיר השירים אשר קריתי ולמדתי
 שהוא קודש קדשים, בזכות פסוקי, ובזכות תבותיו.

ובזכות אותיותיו, ובזכות נקודותיו, ובזכות טעמיו
 וזרופיו ורמזיו וסודותיו הקדושים והטהורים הנוראים
 הרוצאים ממנו, שחאה שעה זו שעת רחמים שעת
 הקשבה שעת תאונה, ונקראך ותעננו נעתר לך ותעתר
 לנו, ויהיה עולה לפניך קריאת ולסוד שיר השירים
 כאלו השגנו כל הסודות הנפלאות והנוראות אשר הם
 חותמים וסתומים בו בכל רנאיו, ונוכה למקום
 שהנפשות, הרוחות והנשמות נחצבות משם, וכאילו
 עינינו כל מה שמוטל עלינו להשיג בין בגלגול זה
 בין בגלגולים אחרים, ולהיות מן העולים והזוכים
 לעולם הבא עם שאר צדיקים וחסידים, ומלא כל
 משאלות לבנו עם טובה, ותהיה עם לבבנו ואטרי פינו
 בעת מחשבותינו, ועם ידינו בעת מעבדינו, ותשלח
 ברכה והצלחה והרוחה בכל מעשה ידינו, ומעפר עניינו
 תקימנו ומאשפות דעותנו תרוממנו, ותשיב שכינתך
 לעיר קדשך במהרה בימינו אמן:

קבלת שבת

ערב שבת מתפללים מנחה כמו בחול ואין נופלים על פניהם,
 וקורם קבלת שבת יש נוהגים לומר סומורים אלו

לבו בְּרִנְיָה לַיהוָה יִאֱהוּנְהִי נְרִיעָה לְצוֹר יִשְׁעֵנו׃
 נִקְדָּמָה פָּנָיו בְּתוֹדָה בְּזִמְרוֹת נְרִיעָה לוֹ׃ כִּי אֶל
 גְּדוֹל יְהוָה יִאֱהוּנְהִי וּמִלֶּךְ גְּדוֹל עַל־כָּל־אֱלֹהִים׃
 אֲשֶׁר בָּדָד מְחַקְרֵי־אָרֶץ וְתוֹעֲפוֹת הָרִים לוֹ׃ אֲשֶׁר־לוֹ
 הַיָּם וְהוּא עֹשֶׂהוּ וַיִּבְשֹׁת יַדָּיו יַצְרוּ׃ בָּאוּ נִשְׁתַּחֲוֶה
 וְנִבְרָעָה וְנִבְרָכָה לְפָנֵי־יְהוָה יִאֱהוּנְהִי עֲשֵׂנו׃ כִּי הוּא

אֱלֹהֵינוּ וְאֲנַחְנוּ עִם מְרֵעֵינוּ וְצִאֵן יְדוּ הַיּוֹם אִם־יִקְלָל
 תִּשְׁמָעוּ׃ אֶל־תִּקְשׁוּ לְבַבְכֶם בְּמְרִיבָה בַּיּוֹם מִסָּה
 בַּמִּדְבָּר׃ אֲשֶׁר נִסּוּנִי אֲבוֹתֵיכֶם בְּחַנּוּנֵי גִסְדָּאוּ פִּעְלֵי׃
 אַרְבָּעִים שָׁנָה אֶקוּשׁ בְּדוֹר וְאָמַר עִם תַּעֲזִי לְבַב הַם׃
 וְהֵם לֹא־יָדְעוּ דְרָכֶי׃ אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתִּי בְּאִפִּי אִם־יִבְאֹן
 אֶל־מְנוּחָרָי׃

שִׁירוֹ לַיהוָה יִאֱהוּנְהִי שִׁיר חֲדָשׁ שִׁירוֹ לַיהוָה יִאֱהוּנְהִי
 יִאֱהוּנְהִי כָּל־הָאָרֶץ׃ שִׁירוֹ לַיהוָה יִאֱהוּנְהִי
 בְּרָכוּ שְׁמוֹ בְּשִׁירוֹ מִיּוֹם־לַיּוֹם יִשׁוּעָתוֹ׃ סִפְרוּ בְּנוֹיִם
 כְּבוֹדוֹ בְּכָל־הָעַמִּים נִבְלָאוּתוֹ׃ כִּי גְדוֹל יְהוָה יִאֱהוּנְהִי
 וּמְהִלָּל מְאֹד נִרְאָה הוּא עַל־כָּל־אֱלֹהִים׃ כִּי כָּל־אֱלֹהֵי
 הָעַמִּים אֱלִילִים׃ יְהוָה יִאֱהוּנְהִי שְׁמִים עֹשֶׂה׃ הוֹדֵר
 וְהַדָּר לְפָנָיו עוֹ וְתִפְאֶרֶת בְּמִקְדָּשׁוֹ׃ הָבוּ לַיהוָה יִאֱהוּנְהִי
 יִאֱהוּנְהִי מִשְׁפָּחוֹת עַמִּים׃ הָבוּ לַיהוָה יִאֱהוּנְהִי כְּבוֹד
 וְעוֹ׃ הָבוּ לַיהוָה יִאֱהוּנְהִי כְּבוֹד שְׁמוֹ שְׂאוּרֵמִנְחָה
 וּבָאוּ לְחִצְרוֹתָיו׃ הַשְׁתַּחֲוּ לַיהוָה יִאֱהוּנְהִי בְּהַדְרַת
 קִדְשׁ׃ חִילוּ מִפְּנֵי כָּל־הָאָרֶץ׃ אָמְרוּ בְּנוֹיִם וְיְהוָה יִאֱהוּנְהִי
 יִאֱהוּנְהִי מֶלֶךְ אֶת־תְּכוֹן תִּבְלַל בְּלִתְמוֹט׃ דִּין עַמִּים
 בְּמִישָׁרִים׃ יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ׃ יִרְעַם הַיָּם
 וּמִלְּאוּ׃ יַעֲלוּ שָׂדֵי וְקָל־אֲשָׁרְבוּ׃ אִוּ יִבְנוּ כָּל־עֲצָרֵי
 יַעַר׃ לְפָנֵי יְהוָה יִאֱהוּנְהִי׃ כִּי בָּא בָּא לְשַׁפֵּט

הָאָרֶץ יִשְׁפֹט תָּבֵל בְּצַדִּיק. וְעַמִּים בְּאַמּוֹנָתוֹ:
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִאֲהוּבֵנוּ מֶלֶךְ תִּגַּל הָאָרֶץ. וְשִׂמְחוּ אִיִּם רַבִּים:
 עֲנֹו עַרְפֶּל סִבִּיבָיו. צִדִּיק וּמִשְׁפָּט מְכוֹן בְּסָאֵי:
 אֵשׁ לִפְנֵי תַלְפֵי. וְתַלְהֵט סִבִּיב צִדִּיקוֹ. הָאִירֹו בְּרַקְוֹ תָּבֵל.
 הָאֲתָה וּתְחַל הָאָרֶץ: הָרִים בְּדוֹנֵנֵי נִמְסוּ מִלִּפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 יִאֲהוּבֵנוּ. מִלִּפְנֵי אֲדוֹן כָּל הָאָרֶץ: הַגִּידוּ הַשָּׁמַיִם צִדִּיקוֹ.
 וְרֵאוּ כָּל הָעַמִּים כְּבוֹדוֹ: וּבְשׂוּ | כָּל-עַבְדֵי פֶסֶל
 הַמִּתְהַלְלִים בְּאֱלִילִים. הַשְׁתַּחֲוִּיאוּ כָּל-אֱלֹהִים: שִׂמְעָה
 תִּשְׁמָח | צִיּוֹן וּתְגַלְגֵּה בְּנוֹת יְהוּדָה. לִמְעַן מִשְׁפָּטֶיךָ
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִאֲהוּבֵנוּ: כִּי-אֲתָה | יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִאֲהוּבֵנוּ עַל-צִיּוֹן
 עַל-כָּל הָאָרֶץ. מֵאֵד גַּעְלִיתָ עַל-כָּל-אֱלֹהִים: אֲהַבִּי
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִאֲהוּבֵנוּ שְׂנֵאוּ רַע שִׂמְרֵנָּה נַפְשׁוֹת חַסִּדָּיו. מִיַּד
 רְשָׁעִים וְצִילָם: אֹרֵךְ זְרַע לְצַדִּיק. וְלִישְׁרֵי-לֵב שִׂמְחָה:
 שִׂמְחוּ צַדִּיקִים בְּיְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִאֲהוּבֵנוּ. וְהוֹדוּ לְזִכְרֵךְ קֹדֶשׁוֹ:
 מִזְמוֹר שִׁיר לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ יִאֲהוּבֵנוּ | שִׁיר קֹדֶשׁ כִּי-נִפְלְאוֹת
 עָשָׂה. הוֹשִׁיעֵה-לִּי: מִיַּנּוּ וּזְרַע קֹדֶשׁוֹ: הוֹדֵעַ
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִשְׁעֵתוֹ. יִשְׁעֵתוֹ | לַעֲנִי הַגּוֹיִם גִּלָּה צַדִּיקָתוֹ:
 זָכַר חֲסִדוֹ וְאַמּוֹנָתוֹ | לְבֵית יִשְׂרָאֵל רָאוּ כָּל אֲפִסְרֵי-אָרֶץ.
 אֵת יִשְׁעֵת אֱלֹהֵינוּ: הִרְעִי לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ יִאֲהוּבֵנוּ כָּל-
 הָאָרֶץ. פִּצְחֵי וּבְרִנּוֹ וּנְמָרוּ: וּמְרוּ לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ יִאֲהוּבֵנוּ
 כְּבָנוֹר. כְּבָנוֹר וְקוֹל וּמְרָה: בְּתַצְצֵרוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר.

הִרְעִי לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִאֲהוּבֵנוּ: יִרְעַם הַיָּם וּמַלְאוֹ.
 תָּבֵל וְיִשְׂבֵי בָהּ: נְהַרֹות וּמִתְאַוֶּקֶת. נַחַד הָרִים וּבְרִנּוֹ:
 לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִאֲהוּבֵנוּ כִּי-רָא לִשְׁפֹט הָאָרֶץ יִשְׁפֹט
 תָּבֵל בְּצַדִּיק. וְעַמִּים בְּמִישְׁרֵיהֶם:

בכבוד נהגים להתחיל מכאן

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִאֲהוּבֵנוּ מֶלֶךְ יִרְגְּזוּ עַמִּים. יִשֵּׁב
 כְּרוּבִים תִּנּוּט הָאָרֶץ: יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 יִאֲהוּבֵנוּ בְּצִיּוֹן גְּדוֹל. וְרָם הוּא עַל-כָּל הָעַמִּים:
 יוֹדוּ שִׁמְךָ גְּדוֹל וְנוֹרָא קְדוֹשׁ הוּא: וְעוֹ
 מֶלֶךְ מִשְׁפָּט אֲהַב אֲתָה כּוֹנֵנֵת מִיִּשְׂרָאֵל.
 מִשְׁפָּט וּצְדָקָה בְּיַעֲקֹב | אֲתָה עֹשִׂיתָ:
 רוּמְמוֹ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִאֲהוּבֵנוּ | אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוִּי לַהֲדוֹם
 רַגְלֵינוּ קְדוֹשׁ הוּא: מוֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וּבְכֹהֲנָיו
 וּשְׂמוּאֵל בְּקִרְאֵי שְׁמוֹ. קִרְאוּ אֶל-יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 יִאֲהוּבֵנוּ | וְהוּא יַעֲנֵם: בְּעַמּוּד עָנָן יְדַבֵּר אֲלֵיהֶם.
 שְׁמְרוּ עֲדוּתֵינוּ וְחֻק נִתְּנֵי-לָמוֹ: יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִאֲהוּבֵנוּ
 אֱלֹהֵינוּ אֲתָה עֲנִיתָם אֵל נִשְׂא תִּיַת לָחֶם.
 וְנִקֵּם עַל-עֲלִילוֹתֵם: רוּמְמוֹ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִאֲהוּבֵנוּ

אלהינו והשתחונו להר קדשו. בייקדוש

יהוואדני ^{יאהדונהי} אלהינו:

מזמור לתודה. הריעו ליהוואדני ^{יאהדונהי} כל-

הארץ: עבדו את יהוואדני ^{יאהדונהי}

בשמחה. באו לפניו ברננה: דעו ביי-

יהוואדני ^{יאהדונהי} הוא אלהים הוא עשנו ולו

אנחנו. עמו וצאן מרעיתו: באו שעריו ו

בתודה חצרתיו בתהלה. הודו לו ברכו

שמו: בייטוב יהוואדני ^{יאהדונהי} לעולם חסדו.

ועד-דר ודר אמזנתו:

אין אומרים כמה מדליקין בע"ש שחל בו יו"ט או ערב יו"ט,
ולא בחוה"מ, ולא בע"ש חנוכה או ערב חנוכה, ולא בבית האבל.

בבמה מדליקין ובמה אין מדליקין. אין

מדליקין לא בלבש ולא בחוסן

ולא בכף. ולא בפתילת האידן ולא

בפתילת המדבר. ולא בירוקה שעל פני

המים. לא בזפת ולא בשעווה. ולא בשמן

קיק. ולא בשמן שרפה. ולא באליה. ולא

בחלב. נחום המדי אומר מדליקין בחלב

מבשל. וחכמים אומרים אחד מבשל ואחד

שאינו מבשל אין מדליקין בו: אין מדליקין

בשמן שרפה ביום טוב. רבי ישמעאל אומר

אין מדליקין בעטרן מפני כבוד השבת.

וחכמים מתירים בכל השמנים. בשמן

שמשימן בשמן אגוזים בשמן צנונות. בשמן

דגים. בשמן פקועות. בעטרן ובנפט. רבי

טרפון אומר אין מדליקין אלא בשמן זית

בלבד: כל היוצא מן העץ אין מדליקין בו

אלא פשתן. וכל היוצא מן העץ אינו מטמא

טומאת אהלים אלא פשתן. פתילת הבגד

שקפלה ולא הבתבה. רבי אליעזר אומר

טמאה היא ואין מדליקין בה. רבי עקיבא

אומר טהורה היא ומדליקין בה: לא יקוב

אדם שפופרת של ביצה ומלאנה שמן

ויתננה על פי הנר בשביל שתהא מנטפת
 ואפילו היא של חרס ורבי יהודה מתיר.
 אבל אם חברה היוצר מתחלה מתר מפני
 שהוא כלי אחד: לא ימלא אדם קערה שמן
 ויתננה בצד הנר ויתנרא שהפתילה בתוכה
 בשביל שתהא שואבת ורבי יהודה מתיר:
 המכבה את הנר מפני שהוא מתנרא מפני
 גוים. מפני לסטים. מפני רוח רעת. מפני
 החולה שישין פטור. פחם על הנר פחם
 על השמן. פחם על הפתילה חייב ורבי
 יוסי פוטר בכלן חוץ מן הפתילה. מפני
 שהוא עושה פחם: על שלש עבירות נשים
 מתות בשעת לידתן על שאינן זהירות
 בנדה ובחלה ובתדלקת הנר: שלשה
 דברים צריך אדם לומר בתוך ביתו ערב
 שבת עם השכנה. עשרתן. הדליקו
 את הנר. ספק השכנה. ספק אינה השכנה.

אין מעשרין את הנדאי ואין מטבילין את
 הכלים ואין מדליקין את הנרות. אבל
 מעשרין את הדמאי ומערבין וטומנין
 את החמין:

אמר רבי אלעזר. אמר רבי הנינא תלמידי
 חכמים מרבים שלום בעולם.
 שנאמר וכל בניך למודי יהוה ^{יאהוניה} ורב
 שלום בניך: אל תקרי בניך אלא בניך:
 יהי שלום בחילך שלום בארמנותיך: למען
 אחי ורעי אדברה נא שלום בך: למען בית
 יהוה ^{יאהוניה} אל הינו. אבקשה טוב לך:
 וראה בניס לבניך שלום על ישראל: שלום
 רב לאהבי תורתך. ואין למו מכשול:
 יהוה ^{יאהוניה} עז לעמו יתן. יהוה ^{יאהוניה}
 יברך את עמו בשלום:

ואומרים קדיש על ישראל (דף יא)

יעמוד באימה וביראה לקבל תוספת קדושת שבת, ויהזיר פניו לצד מערב ויסגור עיניו ויאמר
מְזֻמָּר לְדוֹד הָבֹו לַיהוָה ^{יאהדונהי} **בְּנֵי**
אֱלִים. הָבֹו לַיהוָה ^{יאהדונהי} **כְּבוֹד**
וְעֹז: הָבֹו לַיהוָה ^{יאהדונהי} **כְּבוֹד שְׁמוֹ.**
הַשְׁתַּחֲוֹו לַיהוָה ^{יאהדונהי} **בְּהַדְרַת־קֹדֶשׁ:**
קוֹל יְהוָה ^{יאהדונהי} **עַל־הַמַּיִם אֶל־הַכְּבוֹד**
הַרְעִים. יְהוָה ^{יאהדונהי} **עַל־מַיִם רַבִּים: קוֹל־**
יְהוָה ^{יאהדונהי} **בַּפֶּה. קוֹל יְהוָה** ^{יאהדונהי}
בְּהַרְרִ: קוֹל יְהוָה ^{יאהדונהי} **שֹׁבֵר אַרְזִים.**
וַיִּשְׁבֵּר יְהוָה ^{יאהדונהי} **אֶת־אַרְזֵי הַלְּבָנוֹן:**
וַיִּרְקִידֵם כַּמֹּזְעָגֵל. לְבָנוֹן וּשְׂרִיזֹן כָּמוֹ כֶּן
רֵאמִים: קוֹל־יְהוָה ^{יאהדונהי} **חִצֵּב לַהֲבוֹת**
אֵשׁ: קוֹל יְהוָה ^{יאהדונהי} **יָחִיל מְדָבֵר.**
יָחִיל יְהוָה ^{יאהדונהי} **מְדָבֵר קֹדֶשׁ: קוֹל**
יְהוָה ^{יאהדונהי} **יְחַלֵּל אֵילֹוֹת וַיַּחֲשֵׁף**
יַעֲרוֹת וּבְהִיכְלוֹ. פְּלוֹ אָמַר כְּבוֹד: יְהוָה
לְמַבּוֹל יֵשֵׁב. וַיֵּשֶׁב יְהוָה ^{יאהדונהי}

מְלֶךְ לְעוֹלָם: יְהוָה ^{יאהדונהי} **עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן.**
יְהוָה ^{יאהדונהי} **יְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:**
לְכֹה דוֹדֵי לְקִרְאֵת פְּלֵה. פָּנֵי שַׁבַּת נִקְבְּלָה:
שְׁמוֹר וְזָכוֹר בְּדַבּוֹר אֶחָד. הַשְׁמִיעֵנוּ אֵל
הַמַּיּוֹחֵד. יְהוָה ^{יאהדונהי} **אֶחָד וְשְׁמוֹ אֶחָד.**
לְשֵׁם וּלְתַפְאֵרֶת וּלְתַהֲלָה: כַּה
לְקִרְאֵת שַׁבַּת לָבוֹ וְנִלְכָה. כִּי הִיא מְקוֹר
הַבְּרָכָה. מִלֵּאשׁ מְקַדֵּם נְסוּכָה. סוּף
מַעֲשֵׂה בְּמַחְשְׁבָה תַּחֲלָה: כַּה
מְקַדֵּשׁ מְלֶךְ עִיר מְלוּכָה. קוֹמֵי צְאֵי מִתּוֹךְ
הַחֲפִכָה. רַב לֶךְ שַׁבַּת בְּעַמֶּק הַכָּבֵא.
וְהוּא יַחְמוֹל עָלֶיךָ חֲמֵלָה: כַּה
הַתְּנַעֲרֵי מֵעַפְרֵי קוֹמֵי. לְבָשֵׁי בְּגָדֵי תַּפְאֵרֶת
עִמִּי. עַל יַד בֶּן יִשִּׁי בֵּית חֲלָחֵמֵי. קָרְבָה
אֶל נַפְשֵׁי גְאֻלָּה: כַּה
הַתְּעוֹרְרֵי. הַתְּעוֹרְרֵי. כִּי בָא אוֹרֵךְ קוֹמֵי

אורי. עורי. עורי שיר דברי. כבוד
יהוה ^{יאהדובתי} עליך נגלה: ^{לכה}

לא תבושי ולא תפלמי. מה תשתזחתי
ומה תהמי. בך יחסו עניי עמי. ונבנתה
עיר על תלה: ^{לכה}

והיו למשסה שוסקי. ורחקו כל מבלעיך.
ישיש עליך אהיך. במשוש חתן על בלה:

ימין ושמאל תפרוצי. ואת יהוה ^{יאהדובתי}
תעריצי: על יד איש בן פרצי. ונשמחה
ונגילה: ^{לכה}

באי בשלום עמרת בעלה. גם בשמחה
ברנה ובצהלה. תוך אמוני עם סגלה:

לצד ימין באי בלה לצד שמאל באי בלה
תוך אמוני עם סגלה:

כשיאמר באי כלה פ"ג יכוין לקבל תוספת הנפש. ויאמר אותה בלחש.

לצד פנים באי בלה שבת מלכתא:

מזמור שיר ליום השבת: טוב להודות
ליהוה ^{יאהדובתי} ולומר לשמך

עליון: להגיד בפקר חסדך. ואמונתך
בלילות: עלי-עשור ועלי-נבל. עלי הגיון
בכנור: כי שמחתני יהוה ^{יאהדובתי} בפעלך.

במעשי ידיך ארגן: מהגדרו מעשיך
יהוה ^{יאהדובתי}. מאד עמקו מהשבותיך:

אישבער לא ידע. וכסיל לא יבין את
זאת: בפרח רשעים | כמו עשב ויציצו כל-
פעלי און. להשמדם עדי-עד: ואתה מרום

לעלם יהוה ^{יאהדובתי}: כי הגה איביך |
יהוה ^{יאהדובתי} כיר-הנה איביך יאברו.

יתפרדו כל-פעלי און: ותרם פראים קרני.
בלתי בשמן רענן: ותבט עיני בשורי

בקמים עלי מרעים תשמענה אונני: צדיק
פתמר יפרח. בארו בלבנון ישגה: שתולים

בְּבֵית יְהוָה יֵאָהֲרֶנּוּ. בְּחִצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ
 יִפְרֹיחוּ: עוֹד יִגְבוֹן בְּשִׁיבָה. יְשָׁנִים
 וְרַעֲנָנִים יִתּוּ: לַחֲגִיד כִּי־יֵשֶׁר יְהוָה יֵאָהֲרֶנּוּ.
 צוּרֵי וְלֹא־עוֹלָתָהּ בּוֹ:

יְהוָה יֵאָהֲרֶנּוּ מֶלֶךְ גְּאוֹת לְבֶשׁ לְבֶשׁ
 יְהוָה יֵאָהֲרֶנּוּ עוֹתָאֲזֹר. אֶפְתָּחֵנּוּ
 תִּבְל בְּלִתְמוֹט: נִכּוֹן כֶּסֶף אֶדְמָא. מַעֲוֹלָם
 אָתָּה: נִשְׂאוּ נְהוֹת | יְהוָה יֵאָהֲרֶנּוּ נִשְׂאוּ
 נְהוֹת קוֹלָם. יִשְׂאוּ נְהוֹת דְּבָרִים: מַקְלוֹת |
 מִיֶּסְרִים אֲדִירִים מִשְׁבְּרֵי־יָם. אֲדִיר בְּמָרוֹם
 יְהוָה יֵאָהֲרֶנּוּ: עֲדִיתִךְ | נֶאֱמַנּוּ מֵאֵד לְבֵיתִךְ
 נְאֻוֶה־קִדְשֵׁךְ. יְהוָה יֵאָהֲרֶנּוּ לְאֶרֶץ יָמִים:

ערבית של שבת

בר"ח אומרים קודם ערבית ברכי נפשי (לעיל דף נ"ח)

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה כרחילו ורחילו ורחיטו ורחיטו ורחילו ורחיטו שם י"ה ב"ה ביתורא ש"ים (יהוה) בשם כ"ר ישראל, הנה אנחנו באים להתפלל מפלח ערבית של שבת קדש שתקן יעקב אע"ה עם כ"ר

הסצות הכלולות בה לתקן את שורשה במקום עליון לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו ויהי נועם וגו'.
 יִמְלֹךְ יְהוָה יֵאָהֲרֶנּוּ לְעוֹלָם אֱלֹהֵינוּ צִוּן לְדָר וְדָר
 הַלְלוּיָהּ: יוֹמָם יִצְוֶה יְהוָה יֵאָהֲרֶנּוּ יֵאָהֲרֶנּוּ חֲסִדוֹ
 וּבְלִילָה שִׁירָה עֲמִי. תִּפְלָה לְאֵל חַי: כָּל הַנְּשָׁמָה
 תִּתְלַל יְהִי הַלְלוּיָהּ: וּבְרַכּוּ שֵׁם כְּבוֹדְךָ וּמְרוֹמָם
 עַל כָּל בְּרָכָה וְתִהְיֶה:

יעמוד באמירת הקדיש, וכשעונה ברוך ה' וכו' יכוין לקבל תוספת הרוח.

וְאוֹ חֲצֵי קִדִּישׁ וְאַחֲכֵי אֶת יְהוָה יֵאָהֲרֶנּוּ הַמְּבוֹרָךְ
 יְעוֹנִים הַקָּהֵל כְּרוּךְ יְהוָה יֵאָהֲרֶנּוּ הַמְּבוֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד
 כְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יֵאָהֲרֶנּוּ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
 הָעוֹלָם אֲשֶׁר בְּדָבָרוֹ מַעְרִיב
 עֲרָבִים בְּחֻכְמָה. פּוֹתַח שְׁעָרִים
 בְּתַבּוּנָה. מְשַׁנֶּה עֵתִים וּמַחְלִיף אֶת
 הַזְּמַנִּים וּמְסַדֵּר אֶת הַכּוֹכָבִים.
 בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם בְּרָקִיעַ בְּרָצוֹנוֹ.
 בּוֹרֵא יוֹמָם וְלַיְלָה. גּוֹלֵל אוֹר מִפְּנֵי
 חֹשֶׁךְ וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אוֹר. הַמְּעַבִּיר יוֹם

וּמְבִיא לַיְלָה. וּמְבַדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין
 לַיְלָה. יְהוָה וְאֵדְנִי ^{יאהדונהי} צָבָאוֹת שְׁמוֹ. בְּרוּךְ
 אַתָּה יְהוָה וְאֵדְנִי ^{יאהדונהי} הַמַּעֲרִיב עֲרָבִים:
 אַהֲבַת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עֲמִד
 אַהֲבָתָּה. תּוֹרָה וּמִצְוֹת חֻקִּים
 וּמִשְׁפָּטִים אוֹתָנוּ לַמִּדָּת. עַל כֵּן
 יְהוָה וְאֵדְנִי ^{יאהדונהי} אֱלֹהֵינוּ בְּשִׂכְבְּנוּ וּבְקוּמָנוּ
 נִשְׁיַח בְּחֻקְךָ וּנְשַׁמַּח וּנְעַלֹז בְּדַבְּרֵי
 תִּלְמוּד תּוֹרָתְךָ וּמִצְוֹתֶיךָ וְחֻקּוֹתֶיךָ
 לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הֵם חַיֵּינוּ וְאוֹרֵךְ יָמֵינוּ.
 וּבָהֶם נִהְיֶה יוֹמָם וְלַיְלָה וְאַהֲבָתְךָ לֹא
 תִסּוּר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים. בְּרוּךְ אַתָּה
 יְהוָה וְאֵדְנִי ^{יאהדונהי} אוֹהֵב אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:
 שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה וְאֵדְנִי ^{יאהדונהי} אֱלֹהֵינוּ
 יְהוָה וְאֵדְנִי ^{יאהדונהי} | אֶחָד:

וְאִי בְּלַחַשׁ בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלֻכוֹתָי לְעוֹלָם וָעֶד:
 וְאַהֲבָתָּה יכוּן לְקִיּוּם מִיַּעַן שֶׁל אַהֲבַת ה' אֶת יְהוָה וְאֵדְנִי
 אֱלֹהֵיךָ בְּכָל-לְבָבְךָ ^{יאהדונהי}
 וּבְכָל-נַפְשְׁךָ וּבְכָל-מְאֹדְךָ: וְהָיוּ
 הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוְךָ
 הַיּוֹם יִפְסִיק מִעַל-לְבָבְךָ: וְשִׁנַּנְתָּם
 לְבִנְיָד וּדְבָרָתְךָ בָּם בְּשִׂבְתְּךָ בְּבִיתְךָ
 וּבְלִבְתְּךָ בְּדַרְךָ וּבְשִׂבְבְּךָ וּבְקוּמָךָ:
 וְקִשְׂרָתָם לְאוֹת עַל-יָדְךָ וְהָיוּ
 לְמַטְפֵּת בֵּין עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתָּם עַל-
 מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעֲרֶיךָ:
 וְהָיָה אִם-שָׁמַעַתָּ שָׁמְעוּ אֶל-מִצְוֹתַי
 אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם
 לְאַהֲבָתָה אֶת-יְהוָה וְאֵדְנִי ^{יאהדונהי} אֱלֹהֵיכֶם
 יבטא היטב את העיון וְלַעֲבֹדוֹ בְּכָל-לְבַבְכֶם

וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי מִטֶּר־אֲרָצְכֶם
 בְּעֵתוֹ יוֹרֵה וּמִלְקוֹשׁ וְאִסְפַּת דִּגְנֶךָ
 וְתִירֹשֶׁךָ וְיִצְהַרְךָ: וְנָתַתִּי עֵשֶׂב
 בְּשֹׂדֶךָ לְכַהֲמֶתְךָ וְאָכַלְתָּ וּשְׂבַעְתָּ:
 הַשְּׁמֵרוּ לָכֶם פֶּן־יִפְתָּה לְבַבְכֶם
 וְסַרְתֶּם וְעַבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים
 וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְחָרָה יִסְסִיק מֵעַי
 אֶף־יְהוָה אֱלֹהֵי אֲדֹנָיִךְ בְּכֶם וְעִצַּר אֶת־
 הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מִטֶּר וְהָאֲדָמָה
 לֹא־תֵתֵן אֶת־יְבוּלָהּ וְאֲבָדְתֶם מִחֶרֶה
 מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵי
 נָתַן לָכֶם: וּשְׁמַתֶּם אֶת־דְּבָרֵי אֱלֹהֵי
 עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם
 אֶתֶם לְאוֹת עַל־יַדְכֶם וְהָיוּ לְשׁוֹמְפֹת
 בֵּין עֵינֵיכֶם: וְלִמְדַתֶּם אֶתֶם אֶת־

בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ
 וּבְלִכְתְּךָ בְּדֶרֶךְ וּבְשֹׁכְבְךָ וּבְקוּמְךָ:
 וּנְתַתְּתֶם עַל־מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ
 וּבְשַׁעְרֶיךָ: לְמַעַן יִרְבוּ יְמוֹכֶם וְיָמֵי
 בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר יִבְסֹא ה' יִסַּב
 אֶת הַלְוִי נִשְׁבַּע יְהוָה אֱלֹהֵי אֲדֹנָיִךְ לְאֲבֹתֶיכֶם
 לָתֵת לָהֶם כִּי־מִי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ:
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲדֹנָיִךְ אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר:
 דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
 אֱלֹהִים וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִת עַל־כַּנְּפֵי
 בְגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתַנּוּ עַל־צִיצִית
 הַכֶּנֶף פֶּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם
 לְצִיצִית וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־
 כָּל־מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵי אֲדֹנָיִךְ וַעֲשִׂיתֶם
 אֹתָם וְלֹא־תִתּוּרוּ אַחֲרַי לְבַבְכֶם

וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר-אַתֶּם זָנִים
 אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם
 אֶת-כָּל-מִצְוֹתַי וְהֵייתֶם קְדוֹשִׁים
 לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
 יכוין לקיים מצות עשה של זכירת יציאת מצרים אשר
 הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם
 לְהֵיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה
 יאהרונה אֱלֹהֵיכֶם: אָמֵן.
 וחזור הש"ץ יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אָמֵן.
 וְאַמוֹנָה כָּל זֹאת וְקִיָּם עָלֵינוּ כִּי הוּא
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֵין זולתו.
 וְאַנְחֵנוּ יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ. הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד
 מַלְכִּים. הַגֹּאֲלֵנוּ מִלַּפְנוּ מִכַּף כָּל
 עָרִיצִים. הָאֵל הַנִּפְרָע לָנוּ מִצְרֵינוּ.
 הַמּוֹשִׁילֵם בְּמוֹל לְכָר אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ:

הַשֵּׁם נַפְשֵׁנוּ בְּחַיִּים וְלֹא נָתַן לְמוֹט
 רַגְלֵנוּ. הַמְדַרְיֵבנוּ עַל כְּמוֹת אוֹיְבֵינוּ.
 וַיִּרֶם קַרְנֵנוּ עַל כָּל שׂוֹנְאֵינוּ. הָאֵל
 הַעוֹשֶׂה לָנוּ נִקְמָה בַּפְּרָעָה. בְּאוֹתוֹת
 וּבְמוֹפְתִים בְּאֶדְמַת בְּנֵי חָם. הַמַּכָּה
 בְּעֶבְרָתוֹ כָּל בְּכוֹרֵי מִצְרָיִם. וַיּוֹצִיא
 אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכֶם לְחֵרוֹת
 עוֹלָם. הַמְעֲבִיר בְּנָיו בֵּין גְּזָרִים סוּף.
 וְאֶת רוּדְפֵיהֶם וְאֶת שׂוֹנְאֵיהֶם
 בְּתַהוֹמוֹת טַבַּע. רְאוּ בָנִים אֶת
 גְּבוּרָתוֹ שֶׁבָחוּ וְהוֹדוּ לְשִׁמּוֹ.
 וּמְלֻכוֹתוֹ בְּרָצוֹן קָבְלוּ עֲלֵיהֶם.
 מוֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לָךְ עָנּוּ שׂוֹרָה
 בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ בְּלָם. מִי
 כַּמַּכָּה בְּאֵלֶם יְהוָה יאהרונה מִי כַּמַּכָּה

נֶאֱדָר בְּכַדָּשׁ נֹרָא תְהִלַּת עֲשֵׂה-
 פְּלֵא: מַלְכוּתְךָ יְהוָה^{יִאֲדוֹנֵיהּ} אֱלֹהֵינוּ
 רְאוּ בְנֵיךָ עַל-הַיָּם. יַחַד כָּלֶם הוֹדוּ
 וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ יְהוָה^{יִאֲדוֹנֵיהּ} יְמִלֶךְ
 לְעֵלָם וְעַד: וְנֹאמַר כִּי-פָדָה יְהוָה^{יִאֲדוֹנֵיהּ}
 אֶת-יַעֲקֹב וְאֵלֹהֵינוּ מִיַּד חֹק מִמֶּנּוּ:
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה^{יִאֲדוֹנֵיהּ} נְאֻל יִשְׂרָאֵל:
 הַשְׂכִּיבֵנו אֲבִינוּ לְשָׁלוֹם. וְהַעֲמִידֵנוּ
 מַלְכֵנוּ לְחַיִּים שׁוֹבִים
 וּלְשָׁלוֹם. וּפְרוּשׁ עָלֵינוּ סֵבֶת שְׁלוֹמְךָ
 וְתַקְנֵנוּ מַלְכֵנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ
 וְהוֹשִׁיעֵנו מִחֶרֶד לְמַעַן שְׁמֶךָ. וְהִגֵּן
 בְּעַדֵּנוּ. כִּשִׁימַר יִפְרִישׁ יְכוּן וְקָבֵל וּפְרוּשׁ עָלֵינוּ
 תּוֹסֶפֶת הַנִּסְמָה
 וְעַל יְרוּשָׁלַם עִירְךָ סֵבֶת רַחֲמִים
 וְשָׁלוֹם. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה^{יִאֲדוֹנֵיהּ}

הַפּוֹרֵשׁ סֵבֶת שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל
 עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל יְרוּשָׁלַם אָמֵן:
 וְשִׁמְרוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶת-הַשְּׁבֶת
 לַעֲשׂוֹת אֶת-הַשְּׁבֶת לְדֹרֹתֵם
 בְּרִית עוֹלָם: בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 אוֹת הִיא לְעֵלָם כִּי-שֵׁשֶׁת יָמִים
 עָשָׂה יְהוָה^{יִאֲדוֹנֵיהּ} אֶת-הַשָּׁמַיִם וְאֶת-
 הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנְפֹּשׁ:

ואומר הטיח חצי קדיש.

(א) אם טעה בערבית דשבת והתחיל אתה חונן ונוכח באמצע הברכה
 נומר אותה הברכה שהתחיל בה ויחזור לומר של שבת, והוא הדין
 בשחרית ומנחה. ואם לא נזכר עד שהגיע לעושה שלום אפי' ש
 שלא עקר רגליו חזרו לראש. ואם לא הגיע לעושה שלום אינו
 חוזר אלא לשל שבת. (ב) הטועה בתפלות שבת והתחיל של זו בוו
 אינו חוזר. מימ אם נזכר באמצע הברכה שהתחיל בפעול פוסק
 ויחיל בברכה הטיבת לתפלתו.

אֲדָנִי יִשְׁכַּח שְׁפָתַי תִּפְתָּח. וּפִי יַגִּיד תְהִלָּתְךָ:
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה^{יִאֲדוֹנֵיהּ} אֱלֹהֵינוּ
 וְאַל-הוּא אֲבוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי אַבְרָהָם.

אלהי יצחק ואלהי יעקב. האל
הגדול הגבור והנורא. אל עליון.
גומל חסדים טובים. קונה הכל
וזוכר חסדי אבות. ומביא גואל
לבני בניהם למען שמו באהבה:

כשיאמר באהבה יכוין לכסור עצמו על קדוש השם

בשית אומרים וקרני לחיים. מלך חפץ בתיים. קתבט
בספר חיים. למען אלהים חיים: ואם שבת אינו חוזר

מלך עוזר ומושיע ומגן: (בתיבת סגן

יכוין שהיא ספר ג'ם אל) ברוך אתה יהוה אלהינו

יאהדונהי (הר) מגן אברהם:

אתה גבור לעולם אדני (י"ח אנלא) מתיה
מתים אתה. רב להושיע.

בקוין אומר מוריד הפל ואם אמר שכיב הרוח חוזר.

כהורף משיב הרוח ומוריד הגשם

אם אמר מוריד הטל אינו חוזר.

מכלכל חיים בחסד. מתיה מתים
ברחמים רבים. סומך
נופלים. ורופא חולים. ומתיר
אסורים. ומקים אמונתו לישני עפר.
מי כמוך בעל יבטא היטב את העין גבורות
ומי דומה לך. מלך ממת ומתיה
ומצמיח ישועה:

בשבת תשובה אומרים, ואם לא אמר אינו חוזר.

מי כמוך אב רחמן וזכר יצוריו ברחמים לתיים:

ונאמן אתה להחיות מתים: ברוך

אתה יהוה אלהינו יאהדונהי מתיה המתים:

אתה קדוש ושמו קדוש. וקדושים

בכל יום יהללוך סלה: ברוך

אתה יהוה אלהינו יאהדונהי האל הקדוש:

בשבת תשובה אומרים המלך הקדוש:

ואם אמר האל הקדוש או שהוא מסופק, ולא נזכר תוך כדי דבור,
חוזר לראש.

אתה קדשת את יום השביעי
 לשמך יפסיק. תכלית מעשה
 שמים וארץ. וברכתו מכל הימים.
 וקדשתו מכל הזמנים וכן כתוב
 בתורתך:

ויכלו השמים והארץ וכל צבאם:
 ויכל אלהים ביום השביעי
 מלאכתו אשר עשה וישבת ביום
 השביעי מכל מלאכתו אשר עשה:
 ויברך אלהים את יום השביעי
 ויקדש אתו כי בו שבת מכל
 מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות:
 ישמחו במלכותך שומרי שבת
 וקוראי עונג. עם מקדשי
 שביעי. כלם ישבעו ויתענגו משוכך.

והשביעי רצית בו וקדשתו.
 חמדת ימים אותו קראת זכר
 למעשה בראשית:

אלהינו ואלהי אבותינו רצה נא
 במנוחתנו. קדשנו במצותיך
 שים חלקנו בתורתך. שבענו
 משוכך. שמח נפשנו בישועתך.
 וטהר לבנו לעבדך באמת.
 והנחילנו יהוה ^{אחורנה} יאהרנה ^{אחורנה} אלהינו באהבה
 וברצון שבת קדשך. וינוחו בה
 כל ישראל מקדשי שמך. ברוך
 אתה יהוה ^{אחורנה} יאהרנה ^{אחורנה} מקדש השבת:
 רצה יהוה ^{אחורנה} יאהרנה ^{אחורנה} אלהינו בעמך
 ישראל ולתפלתם שעה. והשב
 העבודה לדביר ביתך. ואשי

ישראל ותפלתם מהרה באהבה
תקבל ברחמים ותהי לרצון תמיד
עבודת ישראל עמו:

ברית ובחוקים או' כאן יעלה ויבא (לעיל דף לו) ואם שבת
בחוקים חזור, בריח אינו חזור.

ואתה ברחמים הרבים. תחפץ בנו
ותרצנו ותחיונה עינינו
בשוקך לציון ברחמים: ברוך אתה
יהוה אלהינו ^{יאהרונה} המחזיר שכינתו לציון:
מודים אנחנו לך שאתה הוא
יהוה אלהינו ^{יאהרונה} (ב) אלהינו ואלהי
אבותינו לעולם ועד. צורנו צור
חיינו ומגן ישענו אתה הוא. לדר
נדר נודה לך ונספר תהלתך. על-
חיינו המסורים בידך. ועל נשמותינו
הפקודות לך. ועל נפיקך שבכל יום

עמנו ועל נפלאותיך וטובותיך
שבכל יום. ערב ובקר וצהרים.
הטוב כילא-כלו רחמיך. המרחם
כילא-תמו חסדיך כי מעולם
קוינו לך:

בחנוכה ובפורים או' כאן על הנסים (לעיל דף לט).

ועל כלם ותברך ויתרומם ויתנשא
תמיד שמך מלפנינו לעולם ועד.
וכל-חיים יודוך סלה:

בשבת תשובה אומרים. ואם שבת אינו חזור.
וכתוב לחיים טובים כל-כני בריחתך:

ויהללו ויברכו את-שמך הגדול
באמת לעולם כי טוב. האל
ישועתנו ועזרתנו סלה האל הטוב:
ברוך אתה יהוה ^{יאהרונה} (ה') הטוב
שמך ולך נאפה להודות (כיון סית כה"ת):

שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבִרְכָה חַיִּים חַן
 וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל-כָּל-
 יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ. וּבִרְכֵנוּ אֲבִינוּ בְּלָנוּ
 בְּאֶחָד בְּאוֹר פְּנֵיךָ. כִּי בְּאוֹר פְּנֵיךָ
 נִתְּתָ לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִאֲהוּבֵנוּ
 וְחַיִּים. אֲהַבְתָּ וְחֶסֶד. צְדָקָה וְרַחֲמִים.
 בְּרָכָה וְשְׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבִרְכֵנוּ
 וּלְבָרְךָ אֶת-כָּל-עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
 בְּרוּב-עֵז וְשְׁלוֹם:

בשבת תשובה אומרים. ואם שכח אינו חוזר.

וּבסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשְׁלוֹם וּפְרָקָה טוֹבָה וְיִשׁוּעָה
 וְנִחְמָה וְנִזְרוֹת טוֹבוֹת. נִגְדָר וְנִכְתָב לְפָנֶיךָ
 אֲנַחְנִי וְכָל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשְׁלוֹם:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה וְיִהְיוּ וְיִאֲהוּבֵנוּ יִאֲהוּבֵנוּ
 אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם אָמֵן:
 יְהִי-לְרָצוֹן אֲמַרְי־פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי

לְפָנֶיךָ. יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִאֲהוּבֵנוּ
 אֱלֹהֵי נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מִרְעָ. וְשִׁפְתוֹתַי
 מִדְּבַר מִרְמָה. וְלִמְקַלְלֵי נַפְשִׁי
 תְּדוּם. וְנַפְשִׁי בְּעֶפְרָר לְכֹל תִּהְיֶה.
 פֶּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ. וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ
 תִּרְדּוּף נַפְשִׁי. וְכֹל-הַקָּמִים עָלַי
 לְרָעָה. מִתְּהַרָה הִפֵּר עֲצָתָם וּמְקַלְקֵל
 מִחֲשָׁבוֹתָם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֹךְ. עֲשֵׂה
 לְמַעַן יִמְיָנֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ.
 עֲשֵׂה לְמַעַן קְדוּשַׁתֶּךָ. לְמַעַן יִחַלְצוּן
 יְדִידֶיךָ. ^(ר"ת שם י"א) יְהוֹשִׁיעָה יִמְיָנֶךָ וְעַנְיִי
 טְגוּלָה שְׁלֵא יִשְׁכַח שְׁמוֹ לַיּוֹם הַדִּין יֹאמֵר קוֹדֵם יְהִי לְרָצוֹן פְּסוּק
 מִתְנ"ךְ הַמִּתְחִיל בְּאוֹת הַרְאִשׁוֹנָה וּמִסִּיִּם בְּאוֹת הָאַחֲרוֹנָה שֶׁל שְׁמוֹ.
 יְהִי-לְרָצוֹן אֲמַרְי־פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי
 לְפָנֶיךָ. יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִאֲהוּבֵנוּ
 עוֹשֵׂה שְׁלוֹם ^(בש"ת א"י ה'ש"ל) בְּמִרוֹמוֹ

הוא ברחמיו יעשה שלום עלינו ועל כל עמו ישראל ואמרו אמן:

יד"מ יי אר"א שתבנה בית המקדש במהרה בנמינו ונתן חלקנו בתורתך לעשות חקי רצונך ולעבדך בלבב שלם:

אומר השליח צבור עם הקהל בקול רם ומעומד

ויברכו השמים והארץ וכל צבאם: ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה: ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות:

ואח"כ השיץ אומר ברכה מעין שבע ואין היחיד אומר אותה ברוך אתה יהוה אלהינו אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב. האל הגדול הגבור והנורא. אל עליון קונה ברחמיו שמים וארץ. מגן אבות בדברו. מחיה מתים במאמרו.

האל (בשית המלך) הקדוש שאין כמוהו. המניח לעמו ביום שבת קדשו. כי כם רצה להניח להם. לפניו נעבוד ביראה ופחד. ונודה לשמו בכל יום תמיד מעין הברכות והתודאות. ארון השלום. מקדש השבת ומברך השביעי. ומניח בקדשה לעם מדשני ענג. זכר למעשה בראשית: אלהינו ואלהי אבותינו רצה נא במנוחתנו. קדשנו במצותיך שים חלקנו בתורתך. שבענו מטובך. שמח נפשנו בישועתך. וטהר לבנו לעבדך באמת. והנחילנו יהוה אלהינו אלהינו באתכה וברצון שבת קדשך. וינחו בה כל ישראל מקדשי שמך. ברוך אתה יהוה אלהינו אלהינו: מקדש השבת:

ואומר השיץ קריש תחבל (בדף ג)

מזמור לדוד. יהוה אלהינו אלהינו רעי לא אחסר:

בנאות רשא ירביצני. על-מי מנחות
 ינחלני: נפשי ישובב. ינחני במעגלי צדק
 למען שמו: גם כן-אלך בגיא צלמות לא-
 אירא רע כן-אתה עמדי. שבטך ומשענתך
 המה ינחמני: תעריך לפני | שלחן נגד
 צררי. דשנת בשמן ראשי כוסי ריחה: ארן |
 טוב וחסד ירדפוני כל-ימי חיי. ושבת
 בבית יהוה ^{יאהדונהי} לארץ ימים:

ואומרים קדיש יהא שלמא. וברכו. ואחיב או

עלינו לשבח לאדון הכל. לתת
 נדדה ליוצר בראשית. שלא
 עשנו כגויי הארצות ולא שמנו
 כמשפחות האדמה. שלא שם
 חלקנו בהם ונורלנו בכל המים.
 שהם משתחווים להגד
 ומתפללים אל אלהינו

יפסיק מעט. וכשיאמר ואנחנו משתחווים יכרע כל גופו. ואנחנו

משתחווים לפני מלך מלכי המלכים
 הקדוש ברוך הוא. שהוא נוטה
 שמים ויוסד ארץ. ומושב יקרו
 בשמים ממעל. ושכינת עוזו בנגהי
 מרומים. הוא אלהינו ואין עוד
 אחר. אמת מלכנו ואפס זולתו.
 בפרתוב בתורה. וידעת היום
 והשבות אל-לבבך כי יהוה ^{יאהדונהי}

הוא האלהים בשמים ממעל ועל-
 הארץ מתחת. אין עוד:

על כן נקווה לך יהוה ^{יאהדונהי} אלהינו
 לראות מהרה בתפארת עזך
 (ס"ח כה"ח) להעביר גלולים מן הארץ
 והאלילים כרות ופרתון. לתקן עולם

בְּמַלְכוֹת שָׁרֵי. וְכָל-בְּנֵי בְּשָׂר יִקְרְאוּ
 בְּשִׁמְךָ לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל-רָשָׁעֵי-
 אָרֶץ. וַיִּבְרֹוּ וַיִּדְעוּ כָּל-יְוֹשְׁבֵי תֵבֶל.
 כִּי לָךְ תִּכְרַע כָּל-פֶּה. תִּשְׁבַּע כָּל-
 לִשׁוֹן. לְפָנֶיךָ יְהוָה^{יאהדונהי} אֱלֹהֵינוּ
 יִכְרַעוּ וַיִּפְלוּ וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יִקְרֹוּ יִתְנֶוּ.
 וַיִּקְבְּלוּ בָרָם אֶת-עוֹל מַלְכוּתְךָ.
 וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מִתְּהִי לְעוֹלָם וָעֶד.
 כִּי הַמַּלְכוֹת שֶׁלֶךָ הִיא. וְלְעוֹלָמֵי עַד
 תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד. בְּפֶתוּב בְּתוֹרַתְךָ.
 יְהוָה^{יאהדונהי} אֱלֹהֵינוּ לְעֹלָם וָעֶד:
 וַנִּבְאֶמֶר וְהָיָה יְהוָה^{יאהדונהי} לְמֶלֶךְ
 עַל-כָּל-הָאָרֶץ. כִּי־זֶה הוּא יְהוָה
 יְהוָה^{יאהדונהי} אֱלֹהֵינוּ אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד:

יש נוהגים לומר שיר זה אחר התפלה
 יגדל אלהים חי וישתבח. נמצא ואין עת אל מציאות:
 אחד ואין יחיד כיתודו. נעלם וגם אין סוף לאהדוהו :
 אין לו דמות הגוף ואינו גוף. לא נערוך אליו קדושתו :
 קדסון לכל דבר אשר נכרא. ראשון ואין ראשית דראשיתו :
 הנו ארון עולם לכל נוצר. יורה גדלותו ומלכותו :
 שפע נבואתו נרנו אל אנשי סגלתו ותפארתו :
 לא קם בישראל כמשה עוד. נביא ומביש את חמונתו :
 תורת אמת נתן לעמו אל. על יד נביאו נאמן ביתו :
 לא יחליף האל ולא ימיר. דהו לעולמים לזולתו :
 צופה ויודע סתרנו. מכיט לסיף דבר בקדמותו :
 גומל לאיש חסיד כמפעלו. נותן לרשע רע כרשתו :
 ישלח לקץ ימים משיחנו. לפדות כהבי קץ ישועתו :
 סמים יחיה אל ברוב חסדו. ברוך עדי עד שם תהלתו :
 אלה שלש עשרה לעקרים. הן הם יסוד דת אל ותורתו :
 תורת משה אמת ונבואתו. ברוך עדי עד שם תהלתו :

בר יוחאי נמשחת אשריך. שמן ששון מחבריק:
 בר יוחאי שמן משחת קדש. נמשחת ממדת הקדש.
 נשאת ציץ נגור הקדש. חבוש על ראשך פאריך:
 בר יוחאי מושב טוב ישבת. יום נסת יום אשר ברכת.
 במערת צורים שעמדת. שם קנית הודך והדרך:
 בר יוחאי עצי ששים עומדים. למודי יי הם לומדים.
 אור מפלא אור הוקוד הם יוקדים. תלא תמה יורוך מוקריך:

בר יוחאי ולשנה תפוחים. עליה ללקוט בו מרקחים.
 סוד תורה כפיצים ופרחים. געשה אדם נאמר בעבורך:
 בר יוחאי נאמר בגבורה. ובמלחמת אש בית השערה.
 ותרב הוצאת ממערה. שלפת נגד צורריך:
 בר יוחאי למקום אבני שיש. הגעת לפני ארנה עיש.
 גם גלת כותרת על עיש. תשורי ומי ישורף:
 בר יוחאי בקדש הקדשים. קו ירוק מתדש תדשים.
 שבע שבתות סוד חמשים. קשרת קשרי שין קשריך:
 בר יוחאי יוד חכמה קדומה. השקפת לבודו פנימה.
 שלשים ושתים נתיבות ראשית תרומה. את פרוב
 ממשח זיו אורף:

בר יוחאי אור מופלא רום מעלה. יראת מלכות כי רב
 לה. תעלומה ואין קורא דה. נמת צין לא תשורף:
 בר יוחאי אשרי יוצרתה. אשרי העם הם לומדיה. ואשרי
 העומדים על סודך. לבושי חשן תמיד ואורף: בר יוחאי

סדר קידוש ליל שבת

שְׁלוֹם עֲלֵיכֶם מִלֵּאבֵי הַשָּׁרֵת מִלֵּאבֵי עֲלוּן
 מִלֵּד מִלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יְיָ
 בּוֹאֲבֵכֶם לְשָׁלוֹם מִלֵּאבֵי הַשָּׁלוֹם מִלֵּאבֵי עֲלוּן
 מִלֵּד מִלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יְיָ

בְּרִכּוֹנֵי לְשָׁלוֹם מִלֵּאבֵי הַשָּׁלוֹם מִלֵּאבֵי עֲלוּן
 מִלֵּד מִלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יְיָ
 בְּשַׁבְּתְכֶם לְשָׁלוֹם מִלֵּאבֵי הַשָּׁלוֹם מִלֵּאבֵי עֲלוּן
 מִלֵּד מִלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יְיָ
 (בְּצֵאתְכֶם לְשָׁלוֹם מִלֵּאבֵי הַשָּׁלוֹם מִלֵּאבֵי עֲלוּן
 מִלֵּד מִלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יְיָ)
 כִּי מִלֵּאבֵי יִצְחָק לֵךְ (סִית שֶׁם יוֹהֲרִן). לְשִׁמְרֵךְ בְּכָל־
 יְרֵכֶךָ: יְהוָהנִי יֵאֱהַרְנֵהוּ יִשְׁמַרְצֵאֲהָ וּבּוֹאֲהָ.
 מַעֲטָה וְעַד־עוֹלָם:

אֵשֶׁת חַיִל מִי יִמְצֵא וְרַחֵק מִפְּנִינִים מִכְרָה:

בְּטַח בָּהּ לֵב בַּעֲלָהּ וְשִׁלְשׁ לֹא
 יִחָסֵר: גְּמַלְתָּהּ טוֹב וְלֹא־רַע כֹּל יָמֶיךָ.
 חַיִּיהָ: דְּרָשָׁה צִמְרָה וּפְשִׁטִים וְתַעֲשֵׂ בְּחִפְזָן
 כַּפִּיָה: הִיָּתָה כְּאֲנִיּוֹת סוֹחֵר מִמְּרַחֵק תִּבְיֵא
 לְחֻמָּה: וְתִקַּם אֲבֵעוֹד לַיְלָה וְתִתֵּן טָרֵף
 לְבֵיתָהּ וְחֵק לְנַעֲרֹתֶיהָ: זְמַמָּה שָׂדֵה וְתִקַּחְתְּהוּ
 מִפְּרֵי כַפִּיָה נִמְעָה פָּרֶם: חֲגָרָה בַּעֲזוֹ מִתְנַיִת
 וְתֵאמְרִי זְרוּעֹתֶיהָ: מַעֲמָה כִּי־טוֹב סְחָרָה
 לֹא־יִכְבֶּה בְּלֵילָה גְרָה: יְדִיהָ שְׁלֹחַת־

בפישור וכפיה תמכו פלד: בפה פרשה
 לעני וידיה שפחה לאביון: לא-תירא
 לביתה משלג כי כל-ביתה לבש שנים:
 מרובדים עשתה-לה שש וארגמן לבושה:
 נודע בשערים בעלה בשבתו עם-זקני-
 ארץ: סדין עשתה ותמפר וחגור נתנה
 לכנעני: עוזו-והדר לבושה ותשחק ליום
 אחרון: פיה פתחה בחכמה ותורת-חסד
 על-לשונה: צופיה הליכות ביתה ולחם
 עצלות לא תאכל: קמו בניה ויאשרוה
 בעלה ויהללה: רבות בנות עשו חיל
 ואת עלית על-כננה: שקר חתן והכל היפי
 אשה וראת-יהו^{יאהרונה} היאתתה-ל: תנו-
 לה מפרי ידיה ויהלולה בשערים מעשיה:

יאמר מזמור לדוד ה' רועי וגו' (דף קיז) ואח"כ יאמר

יום הששי ויכלו השמים והארץ
 וכל-צבאם: ויכל אלהים

ביום השביעי מלאכתו אשר עשה.
 וישבת ביום השביעי מכל-
 מלאכתו אשר עשה: ויברך אלהים
 את-יום השביעי ויקדש אתו. כי
 בו שבת מכל-מלאכתו אשר-
 ברא אלהים לעשות:

סברי מרנן: (יעניו לחיים)

ברוך אתה יהוה^{יאהרונה} אלהינו
 מלך העולם בורא פרי הנפן:

יכוין לקיים סיע דאורייתא של הקידוש, ועל היין מצוה דרבנן.

ברוך אתה יהוה^{יאהרונה} אלהינו
 מלך העולם אשר קדשנו

במצותיו ורצה בנו. וישבת קדשו
 באהבה וברצון הנחילנו. ופרון
 למעשה בראשית תחלה למקראי

קִדְּשׁ זְכוֹר לְיִצְיָאֵת מְצָרִים. וְשַׁבֵּת
קִדְּשֵׁךְ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן הִנְחַלְתָּנוּ:
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מְקַדְּשׁ הַשַּׁבֵּת:

סדר ברכת המזון

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְאֻהְרֵנוּ אֱלֹהֵינוּ
מִלֶּךְ הָעוֹלָם הָאֵל תֵּן אוֹתָנוּ
וְאֵת הָעוֹלָם כְּלוּ בְטוֹבוֹ בְּחֵן בְּחֶסֶד
בְּרִיּוּחַ וּבְרַחֲמִים רַבִּים. נָתַן לָחֶם
לְכָל-בָּשָׂר. כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ: וּבְטוֹבוֹ
הַגָּדוֹל תִּמְיֵד לֹא חָסַר לָנוּ וְאֵל יַחְסֹר
לָנוּ מִזֶּן מִזֶּן תִּמְיֵד לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הוּא
אֵל זֶן וּמְפָרְנֵם לְכָל וְשִׁלְּחָנוּ עֲרוּךְ
לְכָל. וְהִתְקוּן מִחַיָּה וּמִזֶּן לְכָל-
בְּרִיּוֹתָיו אֲשֶׁר בָּרָא בְּרַחֲמָיו וּבְרֹב

חֶסֶדוֹ כְּאֹמֹר. פֹּתַח אֶת-יְדֶיךָ.
(ר"ת פא"י שהוא סספר יאהדונה"י וסספר סא"ל וס"ת חת"ך)
וּמְשַׁבֵּיעַ (כסספר חת"ך) לְכָל-חַי רָצוֹן:
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יְאֻהְרֵנוּ יְאֻהְרֵנוּ תֵּן אֶת-הַכֶּל:
נִזְדָּה לְךָ יְהוָה יְאֻהְרֵנוּ אֱלֹהֵינוּ עַל
שֶׁהִנְחַלְתָּ לְאֲבוֹתֵינוּ אֶרֶץ
חֲמֻדָּה טוֹבָה וּרְחֻבָּה בְּרִית וְתוֹרָה
חַיִּים וּמִזֶּן. עַל שֶׁהוֹצֵאתָנוּ מֵאֶרֶץ
מְצָרִים וּפְדִיתָנוּ מִבֵּית עַבְדִּים.
וְעַל בְּרִיתְךָ שֶׁחֲתַמְתָּ בְּבָשָׂרֵנוּ.
וְעַל תּוֹרַתְךָ שֶׁלְּמַדְתָּנוּ. וְעַל חֵן
רָצוֹנְךָ שֶׁהוֹדַעְתָּנוּ. וְעַל חַיִּים וּמִזֶּן
שֶׁאַתָּה זֶן וּמְפָרְנֵם אוֹתָנוּ:

בחנוכה ובפורים או' על הנסים (כדף לט) ואם שכח יאמר
אותו בהרחמן, ויאמר הרחמן הוא יעשה לנו נסים ונפלאות
כמו שעשה לאבותינו בימים ההם בזמן הזה בימי וכו'.

(ו) על הכל יהו אדני יאהדונהי אלהינו אנחנו

מודים לך ומברכים את שמך
באמור ואבלת ושבעת. וברכת

את יהו אדני יאהדונהי אל הים על הארץ

הטובה אשר נתן לך: ברוך אתה
יהו אדני יאהדונהי על הארץ ועל המזון:

רחם יהו אדני יאהדונהי אלהינו עלינו
ועל ישראל עמך. ועל ירושלים

עירך. ועל הר ציון משכן כבודך.

ועל היכלך. ועל מעונך. ועל דבירך.

ועל הבית הגדול והקדוש שנקרא
שמך עליו. אבינו רענו וזנינו.

פרנסנו. כלכלנו. הרויחנו הרוח לנו

מהרה מכר צרותינו. ונא את צריכנו
יהו אדני יאהדונהי אלהינו לידי מתנות

(א) אם מברכים על הכוס ימווג אותו כשיאמר את.

בשר ודם. ולא לידי הלאותם. אלא
לידך המלאה והרחבה. העשירה

והפתוחה. יהי רצון שלא נבוש
בעולם הזה. ולא נכלם לעולם

הבא. ומלכות בית הוד משיחך
תחזירנה למקומה במהרה בימינו:

בשבת אומרים

רצה והתליצנו יהו אדני יאהדונהי אלהינו במצותך
ובמצות זים השביעי. השבת הגדול והקדוש הזה.

כי זים גדול וקדוש הוא מלפניך. נשבות בו וננוח בו
ונחשנו בו במצות חקי רצונך. ואל תהי צרה וגיזון

ביום מנוחתנו. והראנו בנחמת ציון במהרה בימינו.
כי אתה הוא בעל הנחמות. והנחם שאכלנו ושתינו

חרבן ביהך הגדול והקדוש לא שבתנו אל משכחנו
לנצח ואל תנחנו לעד כי אל מלך גדול וקדוש אתה:

ברוך ובייט ובוהימ אוי יעלה ויבא (דף לו) ואם שכח אינו חוזר
חוזן מליל א' של פסח ושל סכות שאם שכח חוזר לראש ברהמיו.

ותבנה ירושלים עירך במהרה

בְּיָמֵינוּ: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדָוְנָהּ
בוֹנֵה יְרוּשָׁלַם וְאוֹי בִלְחַשׁ אָמֵן:

אם בשבת שכה לומר רצה והחליצנו ונזכר קודם שהתחיל ברכת הסוב והמטיב יאמר

ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם שנתן שבתות למנוחה לעמו ישראל באהבה לאות ולברית. ברוך אתה ה' מקדש השבת:

ואם אחרי שהתחיל ברכת הסוב והמטיב נזכר שלא אמר רצה והחליצנו אפילו אם אמר רק מלת ברוך יחזור לראש ברכת המזון.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדָוְנָהּ
מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַיָּל אֲבֵינוּ
מִלִּבְנוֹ אֲדוֹרְנוּ. בּוֹרְאֵנוּ. גּוֹאֲלֵנוּ.
קְדוֹשֵׁנוּ. קְדוּשׁ יַעֲקֹב. רוּעֵנוּ רוּעֵה
יִשְׂרָאֵל. תַּמְלֵךְ הַטּוֹב וְהַמְּטִיב לְכָל.
שֶׁבְכָל־יוֹם וְיוֹם הוּא הַטֵּיב לָנוּ.
הוּא מְטִיב לָנוּ. הוּא יֵיטִיב לָנוּ. הוּא
גִּמְלָנוּ. הוּא גּוֹמְלָנוּ. הוּא יִגְמְלָנוּ
לְעַד חַן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים וְרִיחַ וְהַצְלָה

וְכָל־טוֹב: יֵצֵנוּ אָמֵן. הַרְחֵמֵן הוּא יִשְׁתַּבַּח
עַל כִּסְאֵי כְבוֹדוֹ: הַרְחֵמֵן הוּא יִשְׁתַּבַּח
בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ: הַרְחֵמֵן הוּא יִשְׁתַּבַּח
בְּנוֹ לְדוֹר הַדֹּרִים: הַרְחֵמֵן הוּא קָרָן
לְעַמּוֹ יְרִים: הַרְחֵמֵן הוּא יִתְפָּאֵר
בְּנוֹ לְנֹצֵחַ נֹצְחִים: הַרְחֵמֵן הוּא
יִפְרֹנְסֵנוּ בְּכְבוֹד וְלֹא בְּבוֹז (בְּהַפְרָה
לֹא בְּאִפְסוֹר) בְּנִחַת וְלֹא בְּצַעַר: הַרְחֵמֵן
הוּא יִתֵּן שְׁלוֹם בֵּינֵינוּ: הַרְחֵמֵן הוּא
יִשְׁלַח בְּרַכָּה רוּחָהּ וְהַצְלָחָה בְּכָל־
מַעֲשֵׂה יְדֵינוּ: הַרְחֵמֵן הוּא יַצְלִיחַ
אֶת דְּרָבֵינוּ: הַרְחֵמֵן הוּא יִשְׁבֹּר
עוֹל גְּלוֹת מִתְּהַרָה מֵעַל צִיָּאֲרֵנוּ:
הַרְחֵמֵן הוּא יִלְיָכֵנוּ מִתְּהַרָה קוֹמְמִית
לְאַרְצֵנוּ: הַרְחֵמֵן הוּא יִרְפָּאֵנוּ וְיַרְפֹּאֵה

שְׁלֵמָה. רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאָת
הַגּוּף: הַרְחֵמֵן הוּא יִפְתַּח לָנוּ אֶת
יְדוֹ הַרְחֵבָה: הַרְחֵמֵן הוּא יִבְרַךְ
כָּל-אֶחָד וְאֶחָד מִמֶּנּוּ בְּשֵׁמוֹ הַגָּדוֹל
כָּמוֹ שְׁנַת־בְּרָכּוֹ אֲבוֹתֵינוּ אֲבָרְהָם
יִצְחָק וְיַעֲקֹב כֹּל מִבְּרַךְ כָּל. כֵּן יִבְרַךְ
אוֹתֵנוּ יַחַד בְּרֻכָּה שְׁלֵמָה. וְכֵן
יְהִי רָצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן: הַרְחֵמֵן
הוּא יִפְרוֹשׂ עָלֵינוּ סֶפֶת שְׁלוֹמוֹ:
בִּשְׁבַת הַרְחֵמֵן הוּא יַחֲלֵנוּ עוֹלָם שְׂכָלוֹ שֶׁבֶת וּמְנוּחָה
לְחַיֵּי הָעוֹלָמִים:

בֵּית הַרְחֵמֵן הוּא יִסְדֵּשׁ עָלֵינוּ הַחֲדָשׁ הַזֶּה לְמוֹכָה
וְלִבְרָכָה:

הַרְחֵמֵן הוּא יִשַׁע תּוֹרָתוֹ וְאַתְחַבְתּוּ
בְּלִבֵּנוּ וְתִהְיֶה יְרֵאתוֹ עַל
פְּנֵינוּ לְבִלְתִּי נִחְטָא. וְיִהְיֶה כָּל-

מַעֲשֵׂינוּ לְשֵׁם שָׁמַיִם:

הַרְחֵמֵן הוּא יִתְּיֵנוּ וְיִזְכֵּנוּ וְיִקְרַבְנוּ
לְיָמוֹת הַמְּשִׁיחַ וּלְבִנְיָן בֵּית
הַמִּקְדָּשׁ וְלְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא. מִגְּדוֹל
(כִּיּוֹם שֶׁחֲתַלְלִים מִסָּף וּבְמִשְׁעֵשׁ אוֹר מִגְּדוֹל) וְשׁוֹעֵצוֹת
מִלְּפָנָיו. וְעַשְׂהוּ-חֶסֶד לְמַשִּׁיחוֹ לְדוֹד
וְלִזְרָעוֹ עַד-עוֹלָם: כְּפִירִים רָשׁוּ
וְרַעֲבוּ וְדוֹרְשֵׁי הַחַיִּים וְאֲרֵמֵי לֵא יִחְסְרוּ
כָּל-טוֹב: נַעַר הָיִיתִי גַם-זָקֵנְתִי
וְלֹא-רָאִיתִי צָדִיק נֶעֱזֵב. וְזָרְעוֹ
מִבֶּקֶשׁ-לֶחֶם: כָּל-יְהוָה חוֹנֵן וּמְלַאֲכֵה.
וְזָרְעוֹ לְבְרָכָה: מַה-שָּׂאֵבְלָנוּ יְהוָה
לְשִׁבְעָה. וּמַה-שִּׁשְׂרָנוּ יְהוָה
לְרְפוּאָה. וּמַה-שִּׁחַוְתָּרָנוּ יְהוָה
לְבְרָכָה כְּדִבְרֵיכָא וְיִתֵּן לְפָנֵיהֶם

הַמְחִיָּה וְעַל הַבְּלִקְלָה.

פְּרֵי הַגֶּפֶן.

הַפִּירֹתוֹת.

עַל שֶׁל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל אֹר'

עַל שֶׁל אֹר'

עַל שֶׁל אֹר'

מְחִיָּתָה וְעַל בְּלִקְלָתָה.

פְּרֵי בִּסְנָה.

פִּירוֹתֶיהָ.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַל הָאָרֶץ וְעַל

הַמְחִיָּה וְעַל הַבְּלִקְלָה:

פְּרֵי הַגֶּפֶן:

הַפִּירֹתוֹת:

עַל שֶׁל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל אֹר'

עַל שֶׁל אֹר'

עַל שֶׁל אֹר'

מְחִיָּתָה וְעַל בְּלִקְלָתָה:

פְּרֵי בִּסְנָה:

פִּירוֹתֶיהָ:

מנחה של שבת

מתחילים למנחה, פרשת התמיד, פסום הקסורת ואשרי יושבי ביתך, כמו במנחה של חול, ואח"כ אומרים

וּבָא לְצִיּוֹן נוֹרָא וְלִשְׁבֵי פִשְׁעֵי עַקְבִּי.

נְאֻם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ: וְאֲנִי זֹאת

בְּרִיתִי אִוְתָם אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ רוּחִי

אֲשֶׁר עָלֶיךָ וּדְבָרֵי אֲשֶׁר שִׁמְתִי

בְּפִיךָ. לֹא יִמוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זֶרְעֶךָ

וּמִפִּי זֶרַע זֶרְעֶךָ אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ.

מַעֲתָה וְעַד-עוֹלָם: וְאַתָּה קְדוֹשׁ.

יֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל: וְקָרָא זֶה

אֶרְצָהּ וְאָמַר. קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל-הָאָרֶץ

כְּבוֹדוֹ: וּמִקְבְּלֵי בֵּין מוֹדֵיָן וְאֶמְרִין.

קְדִישׁ בְּשֵׁמִי מְרוּמָא עֲלָאָה בֵּית

שְׁכִינְתֵיךָ. קְדִישׁ עַל-אֲרַעָא עוֹבֵד

גְּבוּרְתֵיךָ. קְדִישׁ לְעֵלְמָא וּלְעֵלְמִי

עֲלֵמִיא. יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל-הָאָרֶץ

כָּל-אֲרַעָא זֵיו יְקָרִיָּה: וְתִשְׁאַנֵּי רוּחַ

וְאֲשַׁמְעֵ אַחֲרֵי קוֹל רַעַשׁ גְּדוֹל. בְּרוּךְ

כְּבוֹד יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וּנְמַלְתָּנִי

רוּחָא. וְשִׁמְעִית בְּתַרֵּי קַל זֵיע שְׁנִיא

דְּמִשְׁבְּחִין וְאֶמְרִין בְּרִיךְ יְקָרָא

דִּיהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֵאַתֵּר בֵּית שְׁכִינְתֵיךָ:

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְעַד:

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִתְחַנֵּן מַלְכוּתֵיהָ קָאִים לְעֵלָם
 וּלְעֵלְמֵי עֲלָמָא: יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִתְחַנֵּן אֱלֹהֵי
 אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל אֲבוֹתֵינוּ
 שְׂמֵרָה וְזֹאת לְעוֹלָם לְיִצְרַח מִחֲשֻׁבוֹת
 לְבַב עַמּוּד. וְהִבֵּן לְבָבָם אֱלֹהֵי:
 וְהוּא רַחוּם וְיִכְפַּר עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית
 וְהִרְבֵּה לְהַשִּׁיב אִפּוֹ. וְלֹא יִעִיר כָּל-
 חַמְתּוֹ: כִּי-אֵתָה אֲדֹנָי טוֹב וְסִלָּח.
 וְרַב חֶסֶד לְכָל קְרֹאֵי: צְדָקָתְךָ צֶדֶק
 לְעוֹלָם. וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת: תִּתֵּן אֱמֶת
 לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם. אֱשֶׁר-
 נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְתֵּינוּ מִיּוֹם קָדָם: בְּרוּךְ
 אֲדֹנָי יוֹם יוֹם יַעֲמֵם לָנוּ הֵא יִשְׁוֹעַתָּנוּ
 סִלָּח: יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִתְחַנֵּן צְבָאוֹת עַמּוּנוּ.
 מִשְׁנֵב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סִלָּח: יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִתְחַנֵּן צְבָאוֹת. אֲשֶׁר־י אָדָם בְּטַח בְּךָ:
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִתְחַנֵּן הוֹשִׁיעָה. הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ
 בְּיוֹם-קָרְאָנוּ:
 בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְרָאָנוּ לְכַבוֹדוֹ
 וְהִבְדִּילָנוּ מִן הַתּוֹעִים וְנָתַן לָנוּ
 תּוֹרַת אֱמֶת וְחַיֵּי עוֹלָם נִטְעַתְנוּ.
 הוּא יִפְתַּח לָבֵנוּ בְּתוֹרָתוֹ. וְיִשִּׁים
 בְּלִבֵּנוּ אֱהָבָתוֹ וְיִרְאָתוֹ לַעֲשׂוֹת
 רְצוֹנוֹ וּלְעַבְדוֹ בְּלִבְבֵי שְׁלָם. לֹא נִינֵעַ
 לְרִיק וְלֹא נִלְדַּד לְבַהֲלָה. יְהִי רְצוֹן
 מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ שֶׁנִּשְׁמֹר חֻקֶּיךָ וּמִצְוֹתֶיךָ
 בְּעוֹלָם הַזֶּה. וְנִזְכֶּה וְנַחֲיָה וְנִירָשׁ
 טוֹבָה וּבְרָכָה לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא:
 לְמַעַן יִזְכָּרְךָ כְּבוֹד וְלֹא יִדָּם. יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

יֵאָהֳרֹנְהוּ יְהוָה לְעוֹלָם אֱוֹדָהּ: יְהוָה אֱהוּדָהּ יֵאָהֳרֹנְהוּ
 חֶפְצִי לְמַעַן צְדָקוֹ. יִגְדִיל תוֹרָה
 וַיֵּאדָר: וַיִּבְטְחוּ בְךָ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ.
 כִּי לֹא־עֹזֶבֶת דּוֹר־שִׁיבָה יְהוָה אֱהוּדָהּ יֵאָהֳרֹנְהוּ:
 יְהוָה אֱהוּדָהּ יֵאָהֳרֹנְהוּ אֲדַנִּינוּ מִהָאֲדִיר שְׁמֶךָ
 בְּכָל־הָאָרֶץ: חֹזְקוֹ וַיֵּאֱמֵן לְבַבְכֶם.
 כָּל־הַמִּיחָלִים לִיהוָה אֱהוּדָהּ יֵאָהֳרֹנְהוּ:

ואומר החזן חצי קדיש, וקודם הוצאת ס"ת עומדים ואין

וַאֲנִי תַפְלֵת־יִלְדֵי יְהוָה אֱהוּדָהּ יֵאָהֳרֹנְהוּ עֵת רְצוֹן
 אֱהוּדָהּ יֵאָהֳרֹנְהוּ עֵת רְצוֹן אֱהוּדָהּ יֵאָהֳרֹנְהוּ
 בְּרִיךְ שְׁמִיךָ דְמֵאֵרֵי עֲלֵמָא בְּרִיךְ בְּרִיךְ וְאִתְרַבֵּד. יְהוּ
 רְשִׁיבָה עִם עַמְךָ יִשְׂרָאֵל לְעַלְמָא וּפְרִיזְמֵן וַיִּמְעַד
 אֲחֵזָה לְעַמְךָ בְּבֵית מִקְדָּשֶׁךָ. לְאִמְטֵנוּ לְמָא מְטוּב נְהוּרָה.
 וְלִקְבֵל אֲלוֹתָנָא בְּרַחֲמֵי. יְהוּ בְּשֵׁנָא קְדָשָׁךְ דְּתוֹרָתְךָ לֵן
 חַיִּין כְּסוּבֵי. וְלִרְחֵי אֵינָא עֲבָדָךְ סְקוּדָא בְּנוּ צְדִיקָא:
 לְמַרְסָם עֲלֵי וּלְמַנְטֵר יְהוּ וְעַתָּה קָל דֵּי לֵן וְדֵי לְעַמְךָ
 יִשְׂרָאֵל. אֵתָהּ הוּא וְן לְטַלָּא וּמְפָרְגִים לְטַלָּא אֵתָהּ הוּא
 שְׁלִיט עַל טַלָּא אֵתָהּ הוּא דְשְׁלִיט עַל מַלְכָּא וּמַלְכוּתָא

דְּלִדָּה הֵיא. אֵינָא עֲבָדָא וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְסִדְרָא
 קְמִיחָ וְכֵן קְמִיחָ דְּבִקֵּר אִבְרָהָם בְּכַל־עֵינֵי וְשִׁבְיָה לָא
 עַל אִנְשֵׁי דְחַיִּינָא. וְלֹא עַל כֵּר אֲלֵהֵן סְמִיכָא. אֵלָא
 בְּאֵלְכָא דְשְׁמִיךָ דְּהוּא אֲלֵהֵא קְשׁוּט. וְאִבְרָהָם קְשׁוּט
 וְגַבְאֵהוּ קְשׁוּט. וּמְסַגֵּי לְמַעַבְדֵּי סִבְבֵי וְקְשׁוּט. כִּיֵּה אֵינָא
 דְּחַיִּין וְלִשְׁמִיחָ וְקוּדָא בְּרִיךְ אֵינָא אִמֵּר תְּשַׁבְּחֵהּ. יְהוּ
 בְּשֵׁנָא קְדָשָׁךְ דְּתַפְסַח לֵבֵי סְאִיבְרָהּ. (וְהַיְיָ לֵן בְּנֵן
 דְּבָרִין הַעֲבָדוּן רְשִׁיבָה). וְשְׁשִׁלִים מְשַׁלְּחֵן דְּלֵבָא
 וְלֵבָא דְּכַל־עַמְךָ יִשְׂרָאֵל לְטַב וְלְסוּן וְלְשָׁלָם לְעוֹן:

ומוציאין ס"ת וקוראים בו ג' גברי י' פסוקים בפרשת השבוע הבא
 ומחזירין ס"ת למקומו ודומרים

מְזֻמָּר שִׁיר לַיּוֹם הַשַּׁבָּת: טוֹב לְהוֹדוֹת לִיהוָה אֱהוּדָהּ
 יֵאָהֳרֹנְהוּ. וְלִזְמֵר לְשִׁמְדָּעֵלְיוֹן לְחַיִּיד בְּבִקֵּר סְסָדָה.
 וְאַמְנוּתָהּ כִּלְלוֹת: עֲלֵי־עֲשׂוֹר וְעֲלֵי־קָבֵל. עֲלֵי הַיּוֹן
 בְּכִנּוּר: כִּי שִׁמְחַמְנֵי יְהוָה אֱהוּדָהּ יֵאָהֳרֹנְהוּ כְּמַעֲשֵׂי
 בְּרִיךְ אֲבֹתָן: מִדְּהַדְּלוּ מַעֲשֵׂיךָ יְהוָה אֱהוּדָהּ יֵאָהֳרֹנְהוּ. מֵאֵר
 עֲמִקוּ מִחֲשַׁבְתְּךָ: אִישׁ־כַּעֲר לֹא יֵדַע. וְכִסִּיל לֹא יִבְיֵן
 אֲתוֹדָאת: כַּפְרִים רְשָׁעִים מְמוּעֲשֵׁב וְיֵאֵצִי כִל־פְּעֵלֵי
 אֵן. לְהַשְׁמִדֵם עֲדִיעַר: וְאֵתָהּ כְּרוּם לְעַלְמָא יְהוָה אֱהוּדָהּ
 יֵאָהֳרֹנְהוּ. כִּי הֵיחָא אֵיבִיד וְיְהוָה אֱהוּדָהּ יֵאָהֳרֹנְהוּ כִּיֵּהֵחָ אֵיבִיד
 אֵיבִידוּ. וְתַפְרְדוּ כִל־פְּעֵלֵי לְעוֹן. וְתִרְגַּם בְּרָאִים בְּרִינֵי.

בלתי בשמך רגעני: ותבט עיני בשדרי בקמים עלי
 מדעים תשמענה אוני: צדוק בתמר ופרח. כארוז בלכנון
 ישנה שתולים בבית יהוה ^{יאהדונהי} ^(א) אהדונהי. בספרות אלהינו
 ופריו: עוד יעבון בשוקה דשנים ירעננים ויהיו:
 להניד כרשך יהוה ^{יאהדונהי} ^(א) אהדונהי. צורי ולא עולתה בו:

כי לקח טוב נתתי לכם. תורת אלהי עובדי:

תבון הפלתי קמרת לפניה. משאת כפי מנחת
 ערב: תקשיבה לקול שועי מלכי ואלהי: כי
 אלהי אתפלל: ואני השיך חצי קדיש

אדני יפסיק שפתי תפתחה. ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יהוה ^{יאהדונהי} ^(א) אהדונהי ^(א) אהדונהי. ואלהי אבותינו. אלהינו.

אלהי יצחק ואלהי יעקב. האל
 הגדול הגבור והנורא. אל עליון.
 גומל חסדים טובים. קונה הכל
 וזוכר חסדי אבות. ומביא גואל
 לבני בנייהם למען שמו באהבה:

כשית אומרים וברנו לחיים. מלך חפץ בחיים. כתבנו
 בספר חיים. למעןך אלהים חיים: ואם שבת אינו חזור
 מלך עוזר ומושיע ומגן: (כתובת סגן)

יכוין שהיא ספר גים אל) ברוך אתה יהוה ^{יאהדונהי} ^(א) אהדונהי

מגן אברהם: ^{יאהדונהי} ^(הד) אהדונהי

אתה גבור לעולם אדני ^{יאהדונהי} ^(א) אהדונהי ^(א) אהדונהי. מתים אתה. רב להושיע.

בקיץ אובר מזריר הטל ואם אסר פסוק הרוח חזור.

בחורף משיב הרוח ומזריר הגשם

מכלכל חיים גהסר. מתיה מתים
 ברחמים רבים. סומך
 נופלים. ורופא חולים. ומתיר
 אסורים. ומקים אמונתו לישני עפר.
 מי כמוך בעל יכסא חיים את הקיים: גבורות
 ומי דומה לך. מלך ממית ומתיה
 ומצמיח ישועה:

בשבת תשובה אומרים. ואם לא אמר אינו חוזר.
 מי כְמוֹךָ אֵב הַרְחֵמֵם וּזְכֵר יִצְחָק בְּרַחֲמֵם לְחַיִּים:
 וּנְאֻמֵּן אֶתְּךָ לְהַחְיֹת מֵתִים: בְּרוּךְ
 אַתָּה יְיָ הוֹאֲדֵנִי יֵאֱדוּנֵהּי מִחַיֵּה הַמֵּתִים:

בחזרת העמידה ח"צ אומר

נְקַדֵּי־יֵשֶׁד וְנַעֲרִיצֵךְ. כְּנוֹעַם שִׁים סוֹד שְׂרָפֵי קוֹדֶשׁ
 הַמְשַׁלְשִׁים לְךָ קִדְשֶׁךָ. וּבִזְכוּתֵךְ
 עַל יַד נְבִיאֶךָ. וּקְרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר קְדוֹשׁ
 קְדוֹשׁ. קְדוֹשׁ. יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאֱדוּנֵהּי צְבָאוֹת. מִלֹּא
 כָּל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: לְעַמְתָּם מִשְׂפָּחִים וְאוֹמְרִים.
 בְּרוּךְ כְּבוֹד יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאֱדוּנֵהּי מִמְקוֹמוֹ: וּבְדַבְרֵי
 קִדְשֶׁךָ כְּתוּב לֵאמֹר. יִמְלֹךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאֱדוּנֵהּי
 לְעוֹלָם אֱלֹהֵינוּ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּנִי:

אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ. וְקְדוּשִׁים
 בְּכָל־יּוֹם יְהַלְלוּךָ סְלָח: בְּרוּךְ
 אַתָּה יְיָ הוֹאֲדֵנִי יֵאֱדוּנֵהּי הָאֵל הַקְּדוֹשׁ:

בשבת תשובה אומרים הַמְלִיךְ הַקְּדוֹשׁ:

ואם אמר האל הקדוש או שהוא מסופק. ולא נזכר חזק כדי דבור. חוזר לראש.

אַתָּה אֶחָד וְשִׁמְךָ אֶחָד. וּמִי כְעַמְךָ
 כִּי־יִשְׂרָאֵל נְוִי אֶחָד בְּאָרֶץ.
 תִּפְאָרֶת גְּדֹלָה וְעִמְרַת יִשׁוּעָה. יוֹם
 מְנוּחָה וּקְדוּשָׁה לְעַמְךָ נִתְּתָה. אֲבָרְהֵם
 יִגַּל. יִצְחָק יִרְגֵן. יַעֲקֹב וּבְנָיו יִנוּחוּ
 בּוֹ. מְנוּחַת אֲהַבָּה וּנְדָבָה. מְנוּחַת
 אֱמֶת וְאַמוּנָה. מְנוּחַת שְׁלוֹם הַשָּׁקֵט
 וּבְטָחָה. מְנוּחָה שְׁלֵמָה שְׂאֵתָה הוּא
 רוּצָה בָּהּ. יִפְרֹוּ בְנֵיךָ וַיִּדְעוּ כִּי
 מֵאַתָּךְ הוּא מְנוּחַתָּם. וְעַל מְנוּחַתָּם
 יִקְדִּישׁוּ יְכוּיִן לְמִסֹּד נִפְשׁוֹ עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם אֶת שִׁמְךָ:
 אֵלֵהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה נָא
 בְּמְנוּחַתֵּנוּ. קְדֵשׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ.
 שִׁים חֵלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. שְׂבַעֵנוּ
 מִטּוֹבֶךָ. שְׂמַח נַפְשֵׁנוּ בִישׁוּעָתֶךָ.

וַטַּהַר לַבָּנוֹת לְעַבְדְּךָ בְּאֵמֶת וַהֲנַחֵלְנוּ
 יְהוָה^{יאהדונהי} אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרִצּוֹן
 שְׂבָתוֹת קֹדֶשׁ. וַיְנוּחוּ בָּם כָּל יִשְׂרָאֵל
 מִקֹּדֶשׁ שְׂמֶךְ: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה^{יאהדונהי}
 מִקֹּדֶשׁ הַשָּׁבֶת:

רָצָה יְהוָה^{יאהדונהי} אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ
 יִשְׂרָאֵל וּלְתַפְלָתָם שְׁעָה וְהָשִׁב
 הָעֲבוּדָה לְדָבִיר בִּיָּתְךָ. וְאִשֵּׁי
 יִשְׂרָאֵל וּתְפַלְתֶּם מְהֵרָה בְּאַהֲבָה
 תִּקְבַּל בְּרִצּוֹן. וְתִהְיֶה לְרִצּוֹן תָּמִיד
 עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:

בר"ח ובחודים או יעלה ויבא (דף לו) ואם לא אמרו חזור.

וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים. תַּחֲפִץ בָּנוּ
 וְתִרְצַנּוּ וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ
 בְּשׂוֹכֵךְ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים: בְּרוּךְ אַתָּה

יְהוָה^{יאהדונהי} הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:
 מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא
 יְהוָה^{יאהדונהי} (21) אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵי
 אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּרֵנוּ צוּר
 חַיֵּינוּ וּמִיָּן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא. לְדֶרֶךְ
 וָדָר גּוֹדֵה לָךְ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתְךָ. עַל-
 חַיֵּינוּ הַמְסוּרִים בְּיָדְךָ. וְעַל נַשְׁמוֹתֵינוּ
 הַפְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל נַפְסֶיךָ שְׂבֻכֵי יוֹם
 עִמָּנוּ וְעַל נַפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ
 שְׂבֻכֵי עֵת. עָרֵב וּבִקֵּר וְצַהֲרִים.
 הַטּוֹב בִּי-לֹא כְּלוֹ רַחֲמֶיךָ. הַמְּרַחֵם
 בִּי-לֹא תִמּוֹ חֶסְדֶיךָ בִּי מֵעוֹלָם
 קוּיֵנוּ לָךְ:

בחנוכה ובפורים או כאן על הנסים (לעיל דף לט).

וְעַל כָּלֵם יִתְבָּרַךְ וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא

מחשבותם. עשה למען שמך. עשה
 למען ימינה. עשה למען תורתך.
 עשה למען קדושתך. למען יחלצון
 ידיך. ^(ר"ת שם י"י) הושיעה ימינה וענני:

סגולה שלא ישכח שמו ליום הדין, יאמר קודם יהיו לרצון פסוק
 מתנ"ך המתחיל באות הראשונה ומסיים באות האחרונה של שמו.

יהוי לרצון אמרי פי והגיון לבי
 לפניך. יהוה אלהי צורי וגאלי:

עושה שלום ^(בש"ת או' השלום) במרומו

הוא ברחמו יעשה שלום עלינו
 ועל כל-עמו ישראל ואמרו אמן:

ד"ס יי א"א שתבנה בית המקדש במהרה כמינו ותן חלקנו
 בתורתך לעשות חקי רצונך ולעבדך בלבב שלם:

בשבת שובה או' אבינו מלכנו ומדלגין חסאנו, ומחול וכו'.
 ביום שאין אומרים בו תחנה בחול אין אומרים בו צדקתן בשבת,
 אלא או' יהי שם ה' מבורך וגו' (דף ג).

צדקתך וכהרריא משפטיך תהום רבה.

אדם ובהמה תושיע יהוה אלהי

יהוה: וצדקתך אלהים עד-מרום אשר-
 עשית גדלות. אלהים מי כמוך: צדקתך
 צדק לעולם. ותורתך אמת:

תזכור הש"צ קדיש תחקבל (דף ג) ואח"כ אומרים

הללויה אוהה יהוה אלהי ^{יהוה} בכל-לבב.

בסוד ישרים וערה: גדלים מעשי

יהוה אלהי ^{יהוה}. דרושים לכל-הפציהם: הוד-

והדר פעלו. וצדקתו עמדת לעד: זכר

עשה לנפלאותיו. חננו ורחום יהוה אלהי ^{יהוה}:

סרף נתן ליראיו. יזכר לעולם בריתו:

כח מעשיו הגיד לעמו. לתת להם נחלת

גוים: מעשי ידיו אמת ומישפט. נאמנים

כל-פקודיו: סמוכים לעד לעולם. עשויים

באמת וישר: פדות | שלח לעמו צוה

לעולם בריתו. קדוש ונורא שמו: ראשית

חכמה יראת יהוה אלהי ^{יהוה} שכל טוב לכל-

עשיהם. תהלתו עמדת לעד:

ואומרים קדיש והא שלמא וכו' ועלינו לשבח (בדף קח).

מאחרין תפלת ערבית כדי להוסיף מחול על הקדוש. מתפללין ערבית של חול (דף נח) ואי אתה חוננתנו, ואחר העמידה אי יהי שם וגוי, וחצוי קדיש ואח"כ אי שובה ה' מעומד. וטוב לומר קודם שובה יהי רצון זה (שהובא בס' בן איש חי ש"ס)

הריני טבון עצמי לקבל אור חוספת קדושת שבת לימי החול, ואתקדש בעוהי בימי החול מקדושת השבת כמו שצונו ה' אלהינו בתורתו הקדושה והתקדשתם והייתם קדושים. ויהר"ס ה' או"א שיעלה לפניך כאלו כונתי בכל הכונות הראויות לכיון כזה:

שׁוֹבֵה יְהוָה יִהְיֶה אֱלֹהֵינוּ יְעֲדֵנוּ עֲדֵמְתֵנוּ וְהַנְחֵנוּ עַל־עַבְדֶּיךָ: שְׁבַעֲנוּ בְּבִקְרַח חֲסִדֶיךָ:

וְנִרְנְנָה וְנִשְׁמַחָה בְּכָל־יְמֵינוּ: שְׁמַחְנוּ בְּיָמֵינוּ עֲנִיתָנוּ. שְׁנוֹת רְאִינוּ רְעָה: יִרְאֵה אֱלֹהֵי עַבְדֶּיךָ פְּעֻלֶיךָ. וְתִרְדֵּךְ עַל־בְּנֵיהֶם: וְיִהְיוּ נֹעַם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עֲלֵינוּ. וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָהוּ:

יֹשֵׁב בְּסֵתֶר עֲלוֹן. בְּצֵל שְׂדֵי יִתְלוֹנָן: אָמֵר לִיהוָה אֱלֹהֵינוּ יִמְחֹסֵנוּ וּמִצֹּדְדֵינוּ:

אֱלֹהֵי אֲבֹתֵנוּ: כִּי הוּא יִצְיָלֵךְ מִפֶּחַ יְקוּשׁ. מִדְּבַר הַזֹּת: בְּאֲבָרְתוֹ וְיִסְדֵּךְ לְךָ וְתַחַת־כַּנְפָיו

תְּחַסֶּה. צְנֵה וּסְחָרָה אֲמָתוֹ: לֹא תִירָא מִפֶּחַד לִילָה. מִחֵץ יְעוֹף יוֹמָם: מִדְּבַר בְּאִפְלֵ יְהִלֵּךְ. מִקְטָב יִשׁוּד צְחָרִים: יִפְלֵ מִצֹּדֵד וְאִלְפֵ וּרְבֵבָה מִיִּמִּינֶךָ. אֱלֹיךָ לֹא יִגְשׁ: רַק בְּעֵינֶיךָ תִּבְיָמוּ. וְשִׁלַּמַּת רְשָׁעִים תִּרְאֵה: כִּי־אֵתָהּ יִהְיֶה אֱלֹהֵינוּ יִמְחֹסֵנוּ. עֲלוֹן שְׂמֵת מִעֲוֹנֶיךָ:

לֹא־תֵאָנֶה אֱלֹיךָ רְעָה. וְנִנְע לֹא־יִקְרַב בְּאֵתֶיךָ: כִּי מִלְּאֲבִיו יִצְוֶה־לֶךָ. לִשְׁמֶרֶךָ בְּכָל־דְּרָכֶיךָ: עַל־כַּפַּיִם יִשְׂאוֹנֶךָ. פֶּן־תִּגְוֹף בְּאֵבֶן רִגְלֶיךָ: עַל־שַׁחַל וּפְתֵן תִּדְרֹךְ. תִּרְמַס כְּפִיר וְתִנְיֹן: כִּי כִי חֲשֵׁק וְאִפְלֵטָהוּ.

אֲשַׁנְּבֵהוּ כִּי־יִדַע שָׁמַי: יִקְרָאֵנִי וְאֲעַנְהוּ עֲמוּ אֲנֹכִי בְּצָרָה. אֲחַלְצֵהוּ וְאֲכַבְּדֵהוּ:

אֲרַךְ יָמִים אֲשַׁבְּעֵהוּ. וְאֲרָאֵהוּ בִישׁוּעָתִי: אֲרַךְ יָמִים אֲשַׁבְּעֵהוּ. וְאֲרָאֵהוּ בִישׁוּעָתִי:

ואח"כ או' ואתה קדוש (דף קלו) וקדיש תתקבל, ושיר למעלות וקדיש יהא שלמא, וברכו ועלינו לשבח.

יקח הכוס בידו ויאמר

כּוֹס יִשׁוּעוֹת אֵשׁא. וּבְשֵׁם יְהוָה אֵתְרָא:

אֵנָּה יְהוָה אֵתְרָא ^{יאהדונהי} הוֹשִׁיעָה נָא.

אֵנָּה יְהוָה אֵתְרָא ^{יאהדונהי} הַצְלִיחָה נָא:

בְּרוּךְ הוּא בְּשֵׁם

יְהוָה ^{יאהדונהי}

בְּרַכְנוּכֶם מִבֵּית

יְהוָה ^{יאהדונהי}: אֵלֵינוּ

יְהוָה ^{יאהדונהי} יִאֲרָמוּ

אֶסְרוּהֶם בְּעַבְתֵּימָם.

עַד-קִרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ:

אֵלֵינוּ אֵתְרָא ^{יאהדונהי}

אֵתְרָא ^{יאהדונהי} הוֹדוּ

לִי-יְהוָה ^{יאהדונהי} בְּיָדֵינוּ

כּוֹס. כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד:

סְבִירי מְרַנֵּן:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה ^{יאהדונהי} אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ

הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְרֵי הַגֶּפֶן:

אם אין לו בשמים, וכן מי שאינו מרח אֵינו צריך לברך על הבשמים.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה ^{יאהדונהי} אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם

בוֹרֵא עֵצִי (עֵשְׂבִי) (מִינִי) בְּשָׁמַיִם:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה ^{יאהדונהי} אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ

הָעוֹלָם בּוֹרֵא מְאוּרֵי הָאֵשׁ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה ^{יאהדונהי} אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ

הָעוֹלָם הַמְבָדִיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחוֹל.

וּבֵין אֹר לְחֹשֶׁךְ וּבֵין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים. וּבֵין

יוֹם הַשַּׁבָּת לְשֵׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֵׂה. בְּרוּךְ

אַתָּה יְהוָה ^{יאהדונהי} הַמְבָדִיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחוֹל:

שׁוֹתֵה רְבִיעִית וּמְבַרֵךְ עַל הַגֶּפֶן (לְעִיל דָּף קֶלֶד).

סדר ברכת הרבנה

מברכין ברכת הרבנה בשמחה כי הוא כמקבל פני שכינה, וחסנה

משיעברו וימים שלמים סבת הסולד, עד י"ד וי"ה שקות כ"ב רקים

אחרי הסולד, וצריך שיחיה לילה וראי, ולא תהיה מכוסה אפי' בענן דק.

או' מוסור השמים מספרים וגו' (תהלים יט) ואח"כ או'

צוּרֵי בְּעוֹלָם הַזֶּה וְגוֹאֲלֵי לְעוֹלָם הַבָּא.

וְכֹל-קִרְנֵי רְשָׁעִים אֲגַדֵּעַ תְּרוּמַמְנָה

קְרָנוֹת צְדִיק: הַלְלוּהָ | הַלְלוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 יֵאָדָוּנָה מִן הַשָּׁמַיִם. הַלְלוּהוּ בְּמִרוֹמֵי: הַלְלוּהוּ
 כָּל־מַלְאָכָיו. הַלְלוּהוּ כָּל־צְבָאוֹ: הַלְלוּהוּ
 שֶׁמֶשׁ וְיָרֵחַ. הַלְלוּהוּ כָּל כּוֹכְבֵי אוֹר: הַלְלוּהוּ
 שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם. וְחַמִּים אֲשֶׁר מַעַל הַשָּׁמַיִם:
 יְהַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְהוָה יֵאָדָוּנָה יֵאָדָוּנָה. כִּי הוּא צְנוּה
 וְנִבְרָאוּ: וַיַּעֲמִידֵם לְעֵד לְעוֹלָם. חֲקִי־נִתֵּן וְלֹא
 יַעֲבֹר: יִסְתַּכַּל בִּירַח וַיֵּאמֶר כִּי־אֶרְאֶה שְׁמִיךָ מַעֲשֵׂה
 אֲצִבְעֶיךָ. יָרַח וְכוֹכְבִים אֲשֶׁר בּוֹנֵנְתָה:
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ. מִתְּאֵדִיר שְׁמִיךָ בְּכָל הָאָרֶץ:
 בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יֵאָדָוּנָה יֵאָדָוּנָה אֱלֹהֵינוּ
 מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בְּמֵאֲמָרוֹ
 בָּרָא שְׁחָקִים וּבְרוּחַ פִּיּוֹ כָּל־צְבָאָם.
 חֵק וַיִּזְמַן נָתַן לָהֶם שְׁלֹא יִשְׁנוּ אֶת־
 תַּפְקֻדָּם. שְׁשִׁיּוֹם וּשְׁמֹחִים לַעֲשׂוֹת
 רִצּוֹן קוֹנֵיהֶם. פּוֹעֵל אֲמֶת שֶׁפָּעֲלָתוֹ

אֲמֶת. וְלִלְבָנָה אָמַר שֶׁתִּתְחַדֵּשׁ.
 עֲמַרְתָּ תַּפְאֲרַת לְעַמּוּסֵי בְּטָן. שְׁנַם
 הֵם עֲתִידִים לְהִתְחַדֵּשׁ כְּמוֹתָהּ
 וּלְפֹאֵר לְיוֹצְרָם עַל שֵׁם כְּבוֹד
 מַלְכוּתוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יֵאָדָוּנָה יֵאָדָוּנָה
 מְחַדֵּשׁ חֲדָשִׁים:

בְּסִימָן טוֹב תִּהְיֶי לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל:
 בָּרוּךְ יוֹצְרֵךָ. בָּרוּךְ עוֹשֵׂיךָ. בָּרוּךְ
 קוֹנֵיךָ. בָּרוּךְ בּוֹרְאֵךָ. כְּשֵׁם

שֶׁאֲנַחְנוּ מְרַקְדִים יִרְקַד ג' פ. וְכֵן כִּשְׁחוֹר כִּסְעִים ב' ו' ג'

כְּנִגְדֵיךָ. וְאֵין אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לַגַּע בִּיךָ.
 כִּי אִם יִרְקְדוּ אַחֲרַיִם כְּנִגְדֵינוּ
 לְהַזְיֵקֵנוּ. לֹא יוּכְלוּ לַגַּע בָּנוּ. וְלֹא
 יִשְׁלְטוּ בָנוּ. וְלֹא יַעֲשׂוּ בָנוּ שׁוֹם
 רוּשָׁם. תַּפַּל עֲלֵיהֶם אִמְתָּה וּפְחַד

בגדל זרועך ידמו כאבן : כאבן
ידמו זרועך בגדל ופחד אימתה
עליהם תפל ג"פ : יש נוהגים לרקד בכל פעם שאני

דוד סלך וכו' **הוֹד מִלֵּךְ יִשְׂרָאֵל חַי וְקַיִם ג"פ :**
אָמֵן אָמֵן אָמֵן : נְצַח נְצַח נְצַח :
סֵלָה סֵלָה סֵלָה : וְעַד וְעַד וְעַד :
לֵב טָהוֹר בְּרָאִלִי אֱלֹהִים וְרוּחַ
נָכוֹן חִדָּשׁ בְּקִרְבִּי ו"פ :

ואני שיר למעלות אשא עיני וכו' ואני הללויה הללו אל בקדשו וכו'

תִּנָּא דְבֵי רַבִּי יִשְׁמַעֵאל אֵלְמֵלֵא לֹא זָכוּ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶלֵא לְהַקְבִּיר פְּנֵי אֲבֵיהֶם
שְׁבַשְׁמוּם פַּעַם אַחַת בַּחֲדָשׁ הַיּוֹם אָמַר
אֲבִי הַלֵּבֶד נִמְרִינְהוּ מְעוֹמְד :

ואני קדיש על ישראל ואח"כ או

וְהָיָה אִרְיֵה הַלְבָנָה פֹּאֹר הַחֶמֶה וְאִוֵּר הַחֶמֶה יִהְיֶה שְׁבַעֲתִים
פֹּאֹר שְׁבַעֲת הַיָּמִים בְּיוֹם חָבַשׁ יִי אֶת־שֹׁבֵר עֲמוֹ
וּמַחֲזֵק מַפְתּוֹ יִרְפָּא : וְתַעֲדִי זָהָב וְכֶסֶף וּמַלְבוּשֵׁךְ שֶׁשׁ וּמְשִׁי

ורקמה סלת ידבש ושמן אכלת. ומיפי במאד מאד ומצדתי
למלוכה : ואח"כ או' שלום עליכם ג"פ.

קריאת שמע על המטה

רבוננו של עולם הריני מוחל וסולח לכל מי
שהקעים והקניט אותי או שחטא כנגדי. בין
בניפי בין בממוני בין בכבודי בין בכל אשר לי. בין
באונס בין ברצון בין בשונג בין במזיד בין בדבור בין
במעשה. בין בגלגול זה בין בגלגול אחר לכל פר ישראל
ולא יעגש שום אדם בסכתי. יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו
יאהרונתי אלהי ואלהי אבותי שלא אחטא עוד. ומה
שחטאתי לפניך מחוק ברחמיך תרבים אכל לא
על ידי וסורח וחולאים רעים: יהי רצון ואמרפי
והניח לבי לפניך. יהוה אלהינו יאהרונתי צורני ונצילי :

בְּרוּךְ הַמְּפִיל חֲקָלִי שָׁנָה עַל עֵינִי וְתַנּוּמָה עַל
עַפְעָפִי וּמֵאִיר לְאִישׁוֹן בַּת עֵץ : יְהִי רָצוֹן
מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁמֶשְׁכִּיבֵנִי
לְשָׁלוֹם וְתַעֲמִידֵנִי לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם וְתֵן חֲלָקִי
בְּתוֹרָתְךָ וּתְרַגְלֵנִי לְדַבֵּר מִצְוָה וְאַל תְּרַגְלֵנִי לְדַבֵּר
עֲבָרָה וְאַל תִּבְיָאֵנִי לְיַד חֶטָּא וְלֹא לְיַד נֶסֶחַן וְלֹא
לְיַד כְּזוּז וְיִשְׁלוֹט בִּי יֵצֵר הַטּוֹב וְאַל יִשְׁלוֹט בִּי יֵצֵר

הרע. ותצילני מיצר הרע ומחולאים רעים ולא יבהלוני
 תלומות רעים והרהורים רעים ותתא מסתני שלמה
 לקנייה והאר עיני פון אישון המנות. ברוד המאוד
 לעולם כלו בכבודו:

ויאמר אל מלך גאמון: ויקרא קריאת שמע כלו ואח"כ יאמר
 יעלוזו חסדים בכבוד. ויננו על משכבותם: רוממות
 אל בערונם. ותרכ פופיות בידם: הנה מסתו
 של שלמה ששים גברים סביב לה. מנברי ישראל:
 כלם אחיו חרב מלמדו מלחמה. איש חרבו על ירכו
 ספחד פלילות יחזור מפי הנה מסתו גיפ: ובכבוד יהוה אלהינו
 יאהרוננו וישמרה: יאר יהוה אלהינו יאהרוננו | פניו אליה
 ויחנה: ישא יהוה אלהינו | פניו אליה וישם לה שלום:

ישב בסתר עליון. בעל שדי ותלונן: אמר ליהוה אלהינו
 יאהרוננו מחסי ומצדתי. אלתי אבטחבון: כי
 הוא יצילה ספח יקוש. מדבר הוות: באברתי ו יסד
 לה ומסתובביו תחסה. איה וסתרה אמתי: לא תרא
 ספחד ללהי. סחץ עוף יומם: מדבר באפל יהלך.
 מקטב ישד אהריום: ופל מצדה | אלף ורכבה
 סימנה. אליה לא יגש: רק בעינה תביט. ושלמת
 רשעים תראה: ברצמה יהוה אלהינו יאהרוננו מחסי.

יאמר וידוי ואח"כ יאמר אנא בכח כלו בכל לילה. ואחר שגמר אותו
 יחזור לומר הפסוק שבנגד אותו הלילה גיפ. כמו שמסודר כאן

ליל א' אנא בכם. גדלת ומנה. מתיר צרוחה:
 ליל ב' קבל רצת. עמך שובני. טברנו נורא:
 ליל ג' נא גבור. דורשי יחנה. כבבת שמרם:
 ליל ד' ברבם סתרים. רחמי צדקתה. תמיד זמלם:
 ליל ה' חסין קדוש. ברוב טובה. נהל ענתה:
 ליל ו' יסוד גאה. לעמך פנה. וזכרי קדשחה:
 ליל שבת שועתני קבל. ושמע צעקתני. יודע מעלומות:
 ברוד שם כבוד מלכותו לעולם ועד:
 אלהי מקים ברחם ציון. כרעת לחנה כרעא מועד:
 בידה אפקיד רוחי פדומה אותי יהוה אלהינו יאהרוננו
 (ריח פאי) אל אמת:

קבלת הענית

הרוצה להתענות יחיד צריך שיקבל התענית סבעיד יום
 בשעת המנחה. תחלל י"ח וקודם שיעקור רגליו וקבלו. ואם שכח
 יכול לקבלו אח"כ אפי' בין השמשות אם עוד לא תחלל ערבית.
 רבון העולמים הריני לקנייה על תנאי בתענית נדבה
 למחר מעלות השחר עד אשר תפלת ערבית.
 ואם לא אוכל או לא ארצה שאומר מומור לרוד
 יי רועי אוכל להפסיק ולא יהיה בי שום עין. אכל

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתתן פי
 פה וברי אית ואוקף להתענות למחר ותקבלני
 באהבה וברצון ותנני לשוב בתשובה שלמה
 ותענה צורתי ותשמע תפילתי כי אתה שומע תפילת
 כל קהי קרוב שומע תפילה:

בתפלת ערבית של מוצאי התענית קודם שיעקר הגליו יאמר
 רבון העולמים גלוי לפניך בזמן שביח המקדש קיים
 אדם חוטא ומקריב קרבן ואין מקריבין ממנו אלא
 חלבו ודמיו ובתכפר לו ועכשיו ישבתי בתענית ונתמעט
 חלבו ודמיו יהי רצון מלפניך שיהא חלבו ודמיו שנתמעט
 כאלו הקרבתי לפניך על גבי המזבח ותרצני (ברכות יז ע"א):

מומור לתעניות

ביום התענית או עננו בתפלת מנחה ואחר למנצח בנגינות או

תפילה לפני ברוחמי ולבני יי ישפך שוחו יי
 יתקשה תפילתי וישועתי אליה תבוא אל
 פתחי פתחי ומוני יום עזרתי הפחדה אלי אלה
 יום אקרא מחר אגלי קרובי באישו יי וצאמתי
 דמתי קרתי היתה דמתי נבש לפני קרובי
 זאמל לחמי מקול אקתי דמתי נאמי להשתי
 דמתי לקמה מדתי היתי יום תרבותי שאדתי
 ואחתי שאמר מחר עלי יי על ימים הרפתי איתי
 אהלתי יי וישועתי בראשי יום אהלתי וישועתי

בבכי מסדתי: מפני אעמך וקצפה כי נשאלתי
 ותשליכני: מי כאל נמוי ואלו בעשב איבש: ואמה
 יי לעולם תשב: ונכרד לדר נרד: אמה מקום פרחם
 איון: ברעת לחינה פרכא מועד: ברצני עבדך את
 אהניתי: ואת עפרה והגני: ויורא גוים את שם יי
 וכל מלכו הארץ את דבורך: פרכני יי איון נראה
 פכבדו: פנה אלתפלת הערערי: ולא תנה את
 תפלתם: תתקב זאת לדור אחרו: ועם נכרא הלל
 יהי: כיה שגורף ממרום קדשו: יי משמם אל ארץ
 הקיט: לישמע אקת אשר: לפתח בני המוכתה:
 לשפך קציון שם יי: ותחלתו ברושלים: בתקבץ
 עמים וחדו: ומתלכות לצמד אהני: ענה בדרך כחי
 אשר ימי: אשר אלי אלתפילתי פתחי ימי: כדור
 חורם שנתקד: לפני הארץ וסדתי: יאמנה ידו
 ישמם: המה ויאנה ואמה קעמד וקלם כקד וכלו
 פקבשו מתלבים ותחלמו: ואמה הוא: וישנתקד
 לא יאמי: קרובי וישועתי: ונדעם לפניך ופיו:

מומור לעום אחרו

מתפללים מנחה ואו עננו ואחר למנצח בנגינות אומרים
 למנצח על אגלת השחר מומור לדור: אל אל למה
 עובדתי: רחוק מישועתי דברי שאמתי:

אלהי אברהם יצחק ויאקוב ולא תענה. ולילה ולא ידמה לך:
 ואתה קדושה יושבת תהלות ישראל: בך בשרו אבותינו.
 בשרו ובהללנו: אליה נקנו ונמלטנו. בך בשרנו ולא
 כושי: ואלהי תולעת ולא איש. תרפת אדם וכווי-עם:
 כל ראו ויגזעו לוי. וקשרו בשפה גיעו ראש: גל אליו
 ויפלהו. וצילהו כי קפץ בו: בראתה גחוי מבעמי.
 מבעמי על שני אפי: עליו השלכתי מרחם. מבעמי
 אפי אל אמת: ליתרסק ממני יד-ארה קרובה. כי אין
 עור: סבבוני עדים רבים. אפרי בישן פתרוני: פצו
 עלי פיהם. ארה טרה ישא: במים נשפכתי והתפרדו
 כדעצמותי הנה לפי פדונני נאם בתוך מצוי: יבש
 פתתי ופתי ולשוני מדבק מלקוחי. ולעפר-רמות
 תשפתני: פרסבבוני פלבים עברת מרעים הקיפוני.
 פליו דבי ויגלו: אספר כל-עצמותי. המה גישו
 יראידי: וסלקו בגדי להם. ועל-כבושי נפילו גורל:
 ואתה יי אל-תרחק. אלותי לעזרתי חושה: הצילה
 מחרב נפשי. מטר-קלב יחדתי: הושיעני מפי ארתי.
 ומקוני רמים עניתני: אספרה שמך לאחי. בתוך
 קדל אהללה: יראי יו והללוהו כל-יבוע יעקב בפרוהו.
 ויגרו ממנו כל-יבוע ישראל: כי לא-בנה ולא שקק
 ענית עני ולא-הסתיר פניו ממני. ובשועו אליו שמע:

מאתה תהלתי בקהל רב. נדרי אשלים נגד יראיו:
 יאכלו ענוים וישבעו יהללו יי דרשיו. יחי לבבכם
 לעד: וקרו וישבו אליו כל-אפס-ארץ. וישתחוו
 לפניך כל-משפחות גוים: כי ליי המלוכה. ומשל
 בניום: אכלו וישתחוו. כל-דשנ-ארץ לפניו יכרעו
 כל-יורדי עפר. ונפשו לא חנה: ובע יעבדנו. יספר
 לאדני לדור: יבאו ויגידו צדקתו. לעם נולד כי עשה:

ברכות מגלה

קודם קריאת המגלה מברך הש"צ מעומד, והקהל ג"כ יעמדו

ברוך אתה יהוה אלהינו יאהובנו: אלהינו מלך העולם אשר
 קדשנו במצותיו וצננו על מקרא מגלה:
 ברוך אתה יהוה אלהינו יאהובנו: אלהינו מלך העולם
 שעשה נסים לאבותינו בימים ההם בזמן הזה:

יכוין בברכת שהחיינו זו לפטור סעודת פורים ומשלוח מנות.

באי: אמרי שהחיינו וקיימנו והושיענו לזמן הזה:
 אחר קריאת המגלה גוללה ואח"כ מברך

ברוך אתה יהוה אלהינו יאהובנו: אלהינו מלך העולם הרב
 את ריבנו. והבין את דיגנו. והנוקם את נקמתנו.
 והמשלם גמול לכל אויבי נפשנו. והגפרע לנו מצרינו.
 ברוך אתה יהוה אלהינו יאהובנו: הגפרע לעמו ישראל מכל

אָרְיָהֶם הָאֵל הַמוֹשִׁיעַ: אַחֲבִי אוֹ אֲרוּר הַמֶּן. בְּרוּךְ מְרַדְּכִי.
בְּרוּךְ וְרֵשׁ. בְּרוּךְ אֶסְתֵּר. אֲרוּרִים כָּל הַרְשָׁעִים.
בְּרוּכִים כָּל יִשְׂרָאֵל. וְגַם תְּרַבּוּנָה וְכוּר לְטוֹב:

ברכות חנוכה

קודם שידליק יברך

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה הַמֶּלֶךְ הַעוֹלָם
אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהַדְלִיק נֵר
הַנֶּזְכָּר (יכוין ר"ת שם נח"ס):

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה הַמֶּלֶךְ הַעוֹלָם
שֶׁעָשָׂה נִסִּים לְאַבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בְּזֶמַן הַזֶּה:

בליל ראשון מברך גם ברכה זו

בְּאֵלֵי אֱמִיךָ שֶׁהִתְקִינוּ וְקִיַּמְנוּ וְהִגִּיעֵנוּ לְזֶמַן הַזֶּה:

אחר שידליק נר אחד יאמר

הַנְּרוֹת הַמִּלּוֹא אֶנְחֵנוּ מִדְּלִיקוֹן עַל הַנִּסִּים וְעַל
הַתְּשׁוּעוֹת. וְעַל הַנִּזְכָּאוֹת. שֶׁעָשִׂיתָ
לְאַבוֹתֵינוּ. עַל יְדֵי כִּתְיָהּ הַקְּדוּשִׁים. וְכָל שְׁמוֹנֵת
יָמֵי הַנֶּזְכָּר הַנְּרוֹת הַמִּלּוֹא קִדְּשׁוּ. וְאֵין לָנוּ רְשׁוּת
לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בָּהֶם אֶלָּא לְרְאוּתָם בְּלֶגַד כְּדֵי לְהוֹדוֹת
לְשִׁמְךָ עַל נִסְיָךְ וְנִפְלְאוֹתֶיךָ וְיִשׁוּעוֹתֶיךָ:

ואח"כ אומר מזמור שיר חנוכה הבית לדוד וגו'.

השנבות

בענין ההשכבות שנוהגים לומר מנוחה נכונה וכו' היה רבינו האר"י
ז"ל מלעיג עליהם מאד וזוהי אומר שלא היו מעלין לנשמת המת, אבל
לפעמים היו מורידין אם אין נפש המת ראויה לכך. לכן יותר טוב
ויותר מועיל לנשמת המת לומר השכבה הזאת בקצור

הַמְּרַחֵם עַל כָּל-בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחַוֵּס וְיַחְמוֹל וְיִרְחַם
עַל נַפְשׁ רִיחַ וְנִשְׁמָה שֶׁל (כ"פ) רִיחַ ה' י'
תְּנִיחָנוּ (לאשה תְּנִיחָנָה) בְּגַן עֵדֶן.

ובכדי שהסדר לא יהיה חסר שמנו כאן את ההשכבות שנדפסו במחזורים

השכבה לאיש

לאדם גדול בחכמה וביראת שמים אומרים השכבה זו

וְהַחֲכָמָה מֵאֵין תִּמְצָא וְאִיזָה מְקוֹם בִּינָה: אֲשֶׁרִי אָדָם

מִצָּא חֲכָמָה וְאָדָם יָפִיק תְּבוּנָה: מָה רַב

מִיָּדָה אֲשֶׁר-צִפְנִית לִירְאָה פְּעֻלָּתָ לַחֹסִים כִּד יַגִּיד

כִּגְי אָדָם: מִהֲיִקָּר חֲסִידָה אֱלֹהִים וְכִגְי אָדָם כָּאֵל

כִּנְפִידָה יְחִסְיוֹן: וְרִוְן מִדְּשׁוֹ בִּיתָה וְנִסְל עֲדִינָה מִשְׁקָם:

טוֹב שֵׁם מִשְׁמֵן טוֹב יוֹם מִמּוֹת מִיּוֹם הַגְּלוּי: סוּף

דְּבָר הַכֹּל נִשְׁמַע אֶת-הָאֱלֹהִים יִרְא וְאֶרֶב

מִצְוֹתָיו שְׁמוֹר כִּירוּחַ כָּל-הָאָדָם: וְעֲלוּ תְּסִידִים

בְּכַבּוֹד יִרְנְנוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם:

מְנוּחָה נְכוּנָה. בִּישִׁיבָה עֲלוּיָהּ. בְּמַעֲלַת קְדוּשִׁים

וְטוֹהוֹרִים. בְּזוּמַר הַרְקוֹעַ מְאִירִים וּמְהִירִים.

קסח

והלוי עצמים ובפדת אשמים וברחוקת פשע ובהקרבת
ישע והמלה ותנייה מלפני שובן מעניה והולקא טבא
לחני העולם הבא ישם תהא כנות ומחיצת וישבת
נגיש השם הטוב המרוחם (פנייה) רוח ה' תניחני בגן עדן

דאתפטר מן עלמא תרין ברעות אלהא מאריה שמאי
וארעא מלך מלכי המלכים ברחמי ורחם עליו ורחם
ויהמול עליו מלך מלכי המלכים ברחמי ובתורה
בצל כנפיו ובסתר אהלו לתוות בנעם וי ולבקר
בהיכלו וילמך תמיז ועמידהו ומנחל עדניו ישקיהו
ויצורר בצורר החיים נשמתו וישים כבוד מנוחתו
וי הוא נתלתו וילנה אליו השלום ועל משקבו יהיה
שלום ברכתיב יבא שלום ינחו על משקבותם
הולך נכוחו הוא וכל בני ישראל השוכבים עמו
בכלל ברחמים ובסליחות וכן יהי רצון ויאמר אמן

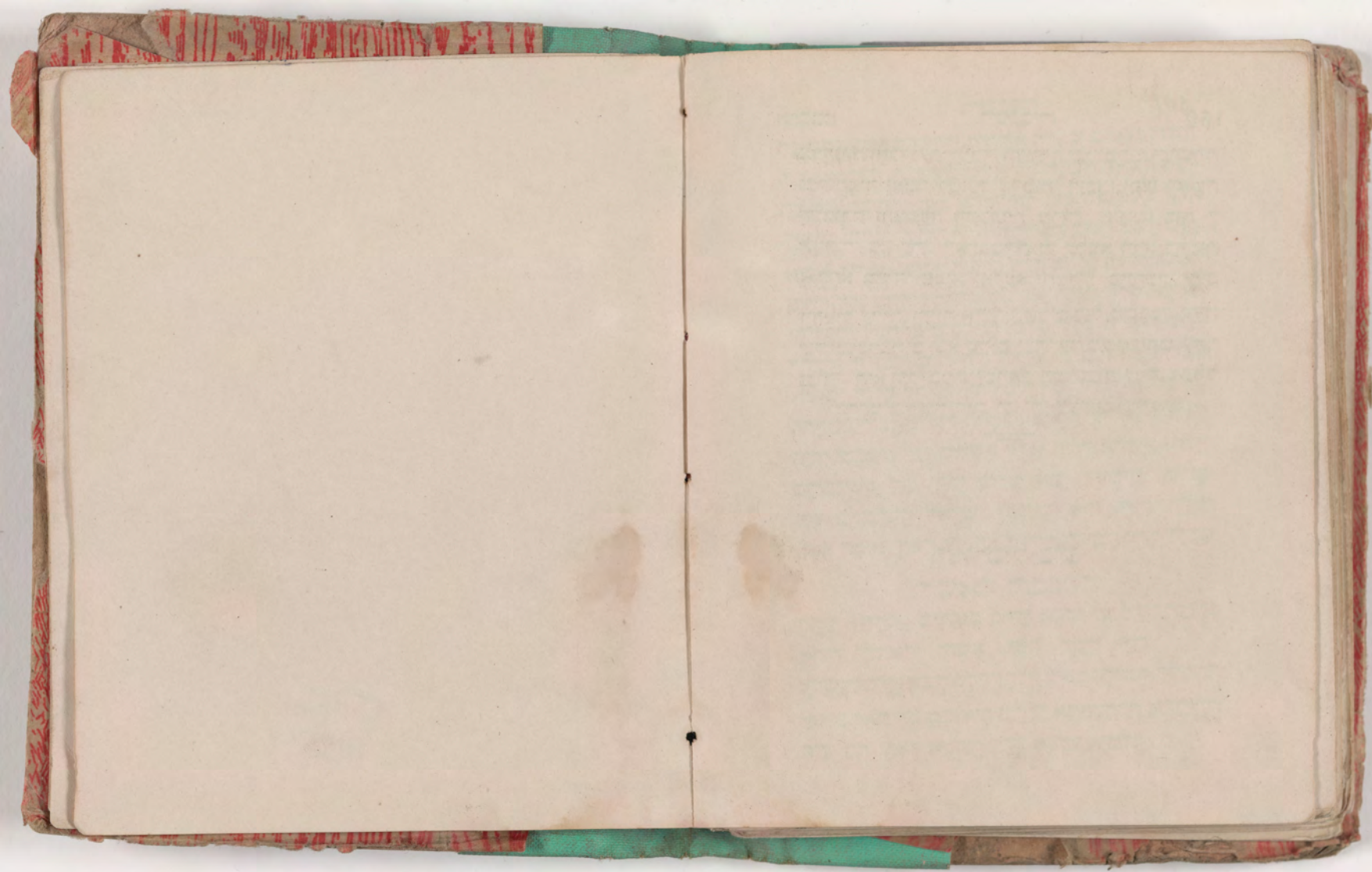
השכבה לאשה

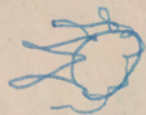
אשת חול מי ימצא ורחק משנינים מכרה: שקר
סחן והכל ייפי אשה וראתה היא
תתהלל: תנילה מסרי נדיה ויהלילה בשערים מעשיה:
רחמנא דבתמינתא די ליה היא וקמי מרה אתבריא
עלמא עלמא תרין ועלמא דאתי ונתו ביה

קסט

צדקניות וחכדניות העבדן רעיותיה וקמי מרה ובקריה
ובתוקפיה יאמר למיעל קדמיהו הוידן נגיש האשה
הכבדה והצנעה והנכבדת מרת (פנייה) רוח וי
תניחנה בגן עדן דאתפטר מן עלמא תרין ברעות
אלהא מאריה שמאי וארעא מלך מלכי המלכים ברחמי ורחם
ויהמול עליו וילנה אליו השלום ועל משקבו יהיה
שלום ברכתיב יבא שלום ינחו על משקבותם הולך
נכוחו הוא וכל בני ישראל השוכבות עמה בכלל
ברחמים ובסליחות וכן יהי רצון ויאמר אמן

תנו ש"ל ב"ע





Alaska

American - Mission

Said - Mission

5

15

امامنا محمد بن ابي
عليه السلام

١

٥





کتاب
رجوع

۱۰۰

Handwritten text on a red and white patterned paper fragment, likely a library stamp or inventory record.

Handwritten text on a red and white patterned paper fragment, likely a library stamp or inventory record.